THEOPHRASTI

CHARACTERES

H. Carr, C.S.B.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

https://archive.org/details/theophrastichar00theo

H. Carr, C.S.B.

SCRIPTORUM CLASSICORUM

BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

THEOPHRASTI

CHARACTERES

RECENSVIT

HERMANNVS DIELS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE
LIBRARY
SEP 21 1934
7065

OXONII
Excudebat Horatius Hart
Typographus academicus

PRAEFATIO

THEOPHRASTI Characterum Ethicorum monobiblion primum apparet in Diogenis altera librorum Theophrasteorum tabula qua supplementa alicuius bibliothecae Alexandrinae contineri satis constat.[1] hos Peripatetici Lyco, Aristo Ceus, Satyrus imitati sunt.[2] Philodemus Epicureus in libro De Vitiis non solum Aristonis, sed etiam ipsius Theophrasti libellum adhibuisse videtur.[3] hoc igitur festivum genus scribendi cum per totam antiquitatem laude floreret, facile intellegitur post Christum natum, ubi omnis vetusta doctrina compendi fieri coepta est, hunc aureum libellum plumbeas epitomatorum manus non effugisse. testis est primus excerptor Oxyrhynchites, cuius minutum fragmentum in papyris nuper repertis exstat[4], ultimus renatis litteris Monacensis epitomator, de quo infra dicetur.

Codices nostri deducti sunt non ex integris Theophrasti Characteribus, sed ex exemplo sine dubio depravato et varie mutato. nam exstitit aliquando stolidus quidam scholasticus, qui prooemium sub persona Theo-

[1] v 47 (sub littera H) Ἠθικοὶ χαρακτῆρες ᾱ, iterum 48 (sub litt. X) Χαρακτῆρες ἠθικοί.

[2] Th. Gomperz, *Sitzungsb. d. Wien. Ak.* cxvii 10, p. 9. 17, qui inter hypomnemata Characteras recenset quae Theophrastus tamquam materiam seu progymnasma severioribus scriptis moralibus proluserit.

[3] Ihm, *Rhein. Mus.* 51, 315.

[4] Cf. not. ad capp. xxv 6 ; xxvi 1.

phrasti ineptum praefigeret et capita ipsa non minus ineptis epilogis clauderet. quae quidem additamenta postquam editorum acumine detecta sunt, neminem iam fallere possunt. sed magna est controversia quatenus huius editoris et interpolatoris audacia grassata sit. neque enim certis ubique argumentis haec fraus potest convinci. nam etsi nonnulla etiam praeter prooemium et epilogos verborum sententiarumque forma abhorrere a Theophrasto clare patet (velut in definitionibus plurimis aliquid reperitur offensionis), tamen ea quae λέξιν tangunt pleraque sunt dubia, praesertim cum genus hoc litterarum magis ad socci hilaritatem quam ad philosophiae gravitatem accedere videatur. porro ipsa Theophrasti aetas de atticae dialecti constantia aliquid remittere coepit, quod non solum vulgares dirae et peregrini scriptores, ut Aristoteles cum discipulis, vel exsules ut Xenophon, sed etiam puri puti Athenienses Menander et Hyperides demonstrant. ergo neque in poëtico vocabulo διφᾶν x 6 offendo neque verbum Hippocrateum et Xenophonteum ἀδαξᾶσθαι (*se scabere*) Theophrasti Characteribus xix 3 restituere dubito, id quod puris atticis dicendum erat κνῆσθαι. cum autem huius editionis sit viros doctos non vi manu ducere quasi pueros, sed ipsorum iudiciis subtilioribusque quaestionibus [1] integram materiam ante oculos ponere, ego non resecui more solito quae mihi vel addita vel depravata esse videbantur, sed infra damnare vel suspectare satis habui. quae olim non sine indiciis ad Byzantinorum aetatem rettuli velut χρηνύναι, nunc etiam antea potuisse vulgaribus scriptoribus in buccam

[1] Quales ipse auspicatus sum in *Quaestionibus Theophrasteis* (Progr. gymn. Berol. n. 64. 1883).

venire concedo.[1] multa eiusmodi, quae ad inferiorem graecitatem spectant et a quarti saeculi elegantia abhorrere videntur, diu notata sunt ab interpretibus. addo τὸ διάφορον (*pecunia*) x 1,[2] τὸ μέσον adverbialiter x 14,[3] ἀπαλλάττειν intransitive viii 11,[4] παντοποιός (i. q. παντοῖος) vi 3.[5]

Ergo e graecitate quando haec xxx capita quae nostrae memoriae tradita sunt prooemio instructa et in eam formam quae nunc est redacta sint, accurate definiri non potest. tamen indoles ac consilium et prooemii et epilogorum initia aevi Byzantini maxime in mentem referre videntur, i. e. sextum saeculum quo quidem Iohannes ille Stobaeus anthologium filio destinabat ἐπὶ τῷ ῥυθμίσαι καὶ βελτιῶσαι τῷ παιδὶ τὴν φύσιν.

Nec minus dubium est editor ubi vixerit. quod autem olim monui, ne nunc quidem paenitet iterare, eum qui illiberalem hominem vetare diceret ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ κειμένων ἀνελέσθαι (x 8) magis Syriae vel Assyriae quam Atticae situm moresque respexisse. nam hic quidem palmulas non maturescere constat.[6] quodsi hunc scriptorem excusant Pausaniae testimonio qui miraculi instar sacram palmam Aulidensem fructus sane semimaturos ferre refert (ix 19, 8), primum agitur apud Theophrastum de fructibus vilibus, non de miraculis, tum vero dicere semimaturas palmulas sua sponte

[1] Eiusdem notae sunt δέννυμι (i. e. δέω Papyri collect.), ζέννυμι (i. e. ζέω Alex. Aphrod.), σώννυμι (i. e. σῴζω Dinolochus Siculus), στανύω (i. e. ἵστημι doricum cf. Ahrens *Dial. dor.* 284); cf. Croenert *Memor. Hercul.* 249[5].

[2] Wendland, *Philolog.* 57, 115. [3] id. l. c.

[4] Wilhelm, *Zeitschr f. oesterr. Gymn.* 1894, p. 910.

[5] Usener, *Rhein. Mus.* 25, 604.

[6] Theophrastus ipse H. plant. iii 3, 5 (cf. ii 2, 8) ὁ δὲ φοῖνιξ περὶ μὲν Βαβυλῶνα θαυμαστός, ἐν τῇ Ἑλλάδι δὲ οὐ πεπαίνει. contra vide quae genera atticus scriptor enumeret Dem. d. cor. 262 σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων ὥσπερ ὀπωρώνης ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χωρίων.

PA
4499
.A4
1907

de arboribus cadere ineptum esset, tolli autem humo quasi cuppedias etiam ineptius. ergo interpolatorem tenemus de suae patriae more Theophrastea amplificantem.

Ordinem sententiarum ut ipsorum capitum saepe mirum esse diu viderunt interpretes. sed transpositis ex alio in alium locum paragraphis, id quod ante aliquot lustra maxime philologos delectabat, pauca curari posse mihi persuasum est. cum igitur hebetis illius editoris (sive redactoris quod aiunt) vestigia nusquam non appareant, hic quoque caute agendum esse patet. hoc tamen certum est in altera parte, ubi mutantis atque interpolantis furor paulatim desaeviit, genuinum Theophrasti magis enitescere leporem. quodsi summam facias, heredes patrimonii nos esse factos ex dodrante constabit.

Ex editoris illius interpolato exemplari deducti sunt tres codices: Parisini duo A et B et Vaticanus V. praeter hos, quos duces esse omnes consentiunt, maximum numerum vulgarium codicum et priores editores et Lipsienses[1] examinaverunt et ad recensionem emendationemque adhibuerunt. contra quam opinionem et Cobetus et ego olim in *Quaestionibus Theophrasteis* pugnavi. neque nunc summatim de hac re praefari inutile duco, cum nondum debellatum sit. ac plerisque quidem lectionibus, quae isti afferunt, ut sui iuris esse vulgares codices credantur, nihil probari optime exposuit P. Wendland,[2] quamvis ipse quoque apographa non esse vulgaria illa Lipsiensibus concedere videatur. qui tamen decem exempla maioris momenti selegit, in qui-

[1] *Theophrasts Charaktere herausgeg., erklärt u. übers. v. d. Philologischen Gesellschaft in Leipzig.* Leipz. 1897.
[2] *Philol.* 57 (1898), 107; cf. Landi, *Studi Ital.* viii 91.

bus quid iudicandum esset optime posset perspici. haec igitur accurate iam discutiam, tantum praefatus a Lipsiensibus vulgaris memoriae patronis tres praeter A B V familias codicum discerni C D E quarum aetas in saecula fere XIV–XVI cadere dicitur.[1] has ego per unum prototypum exemplum deductas censeo in capp. i–xv a B (accito tamen raris locis etiam A), in posterioribus xvi seqq. a V.[2]

Contra qui prototypum illum codicum C D (E) sui iuris esse nec descriptum ex B V contendunt, fere decem haec exempla ostentant:

(1) iv 4 ὥστε τὰ γυμνὰ αὐτοῦ φαίνεσθαι prorsus recte A B. nec tamen minus recte C ὑποφαίνεσθαι, velut Thucydides v 10, 2 καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες

[1] Monacensem gr. 327 bombycinum ex vulgaribus unum saeculo xiii exaratum asseverant. sed quod Sauppeus in *Quaestionibus Antiphonteis* queritur codices graecos saeculorum xiii, xiv, xv parum certis indiciis distingui, hoc ut olim in epitome Monacensi sic nunc in Monacensi 327 expertus sum. scriptus enim est hic codex a duobus librariis. quorum prior currente sed parum curioso calamo scripsit isque sine dubio s. xiii. at quae manus continuat priorem inde a medio f. 134ᵛ stilo anxio utitur et antiquam scripturam sedulo imitante. simillima manu folia 5 et 12 suppleta sunt quae ex compage soluta interciderant. ergo aliquanto post compactum usuque tritum codicem haec suppleta sunt. eandem hanc manum dicerem atque posterioris partis, nisi qui continuavit alio rubro usus esset atque is qui supplevit. utut est, etiam continuatorem saeculo xiv tribuendum esse veri simile existimo.

[2] Qui necessitudinem codicum C D E accuratius scrutaturus est, in notis Lipsiensis editionis generatim digestis acquiescere non poterit, cum sua quisque fata habeat. simul corporum rhetoricorum cognatio haud satis explorata subtilius erit persequenda. certum est C D e communi exemplari manasse, sed in margine correcto. cuius vestigia ego in vetustissimo vulgarium codicum Monacensi 327 inveni duo: qui cum xi 7 margini eodem atramento eodemque ductu adscripserit γρ. μισθοῦσθαι (emendatum pro interpolato μιμεῖσθαι) et προστὰς (em. pro πρὸς τὰς), apertum est librarium haec non ipsum invenisse, sed ex exemplari transcripsisse. de contaminata et recentissima familia E dubito num cum C D eodem prototypo usa sit. immo apographa haec esse iudico codicis B contaminata e ceteris quae ad manum erant subsidiis. sed haec classis E, quia tantum xv priora habet, ad caput disputationis huius non pertinet.

πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται. hoc autem si ex nescio quo deterioris classis codice prototypo (quem isti appellant y) fluxisset, etiam ceterae duae familiae secundum istos indidem descriptae D E idem praeberent. at habent φαίνεσθαι. ergo coniectura nititur illud ὑπο—, nisi forte C aliquot locis ex ignoto codice (certe non y) antiquas aliquas lectiones intercepisse fingis.

(2) iv 5 καὶ ἐπ' ἄλλῳ μὲν μηδενὶ ⟨μήτε θαυμάζειν⟩ μήτε ἐκπλήττεσθαι. hoc quod Astius supplevit viris doctis fere probatur. cuius vestigium in D et familiae E aliquot codicibus latet, qui μηδενὶ θαυμάζειν μήτε ἐκπλήττεσθαι tradunt. at sic Theophrastus certe loqui non potuit, potuerunt recentiores librarii. praeterea hic quoque θαυμάζειν si aliud esset praeter coniecturam, in omnibus profecto codicibus C D E qui derivati dicuntur ex y isto servatum esset.

(3) v 3 ἐπαινῶν ex ἔτι αἰνῶν A B efficere facillimum erat. hoc in D E apparet, neque tamen in C. ergo ne hic quidem prototypi ullum vestigium.

(4) v 8 ξένοις δὲ εἰς Βυζάντιον ἐπιστάλματα καὶ Λακωνικὰς κύνας εἰς Κύζικον. verbum quod deest, C post Κύζικον addidit πέμπειν. quod etsi eodem loco invenitur in Monacensi epitome (M), tamen omittitur et in D et in E. atqui M prius colon ξένοις—ἐπιστάλματα, quippe quod corruptum sit, silentio transiit rectoque loco verbum πέμπειν supplevit. ut igitur epitome M recto talo stat, ita C claudicat fucataque salute fallit. vitium autem sine dubio in priore membro latet. quod si recte verbum abditum est in fabuloso illo ἐπιστάλματα (ut ἀποστέλλειν ἀγάλματα coniecit Meineke), elucet quam fallax sit ista vulgaris memoriae via.

(5) ix 3 εὐωχοῦ Τίβιε. servi nomen (nisi quod orthographia Τίβειε emendanda est[1]) recte sine dubio servavit epitome M. contra B τίμιε, A τιμιώτατε, quod a Iebbio pro vero habitum esse miror. at ut recte Τίβιε ab epitomatore M sive traditum sive coniectum est, in prototypo certe y hoc non fuit. nam et D E ad B sive A sese accommodant, et ipsa familia C in duas partes est discissa, quarum plurimi τίμιε ex B, unus Vaticano-Palatinus 149, qui saeculo xv vel xvi scriptus fertur, in margine habet τίμιε, in textu τίβιε. ergo non hoc, sed illud fuit in commenticio isto prototypo. de M autem postea.

(6) ix 5 τοὺς υἱεῖς ⟨εἰς⟩ τὴν ὑστεραίαν καὶ τὸν παιδαγωγόν vera est lectio, quam mutilatam exhibent codices genuini. nam A τοὺς ὡς εἰς τὴν ὑ. κτλ., B τοὺς εἰς τῆν ὑ. apertum est in archetypo syllabam ΕΙϹ haplographia omissam, tum quod restabat υἱ aut plane omissum (B) aut pro compendio ∽ (ὡς) male explicatum esse. iam vero familiae C codices in duas partes discedunt.[2] altera habet τοὺς υἱεῖς τὴν ὑστεραίαν εἰς τὸν παιδαγωγόν, altera τοὺς υἱεῖς ἴσως τὴν ὑστεραίαν καὶ τὸν παιδαγωγόν. hoc originem prodit. nam vides coniecturam υἱεῖς indicari voce ἴσως, qua in textum inlata, cetera turbata sunt. quodsi D E cum B faciunt, vides nihil huius virtutis ad prototypum quem opinantur Lipsienses referri posse.

(7) xi 5 καὶ σπεύδοντας δέ που ὁρῶν ⟨περιμεῖναι κελεῦσαι⟩. haud sane capitalis est ingenii sententiam mancam supplere. at quis verba ipsa praestiterit, quis

[1] Hoc Menander nuper inventus docuit, potuit autem etiam etymologia docere. Steph. Byz. Τίβειον τόπος Φρυγίας ἀπὸ Τιβείου τινὸς ⟨ὄρους⟩. ἐκ τούτου καὶ Τιβείους (sic A V) τοὺς δούλους καλοῦσι.

[2] Cf. R M in *Quaest. Theophr.* p. 22.

ex tenebris umbram peculiaris memoriae propter hoc supplementum excitaverit!

(8) xiii 6 καὶ ἀτραποῦ ἡγήσασθαι ⟨τὴν ὁδὸν καταλιπὼν⟩ εἶτα μὴ δύνασθαι εἰπεῖν οὗ πορεύεται. in supplemento nescio quid elegantiarum odorati sunt, quod ex epitome M sola in Lipsiensem editionem receptum est. at primum non necessaria sunt quae adduntur, cum ἀτραπός suapte sponte oppositam ὁδός vocem in mentem legentis adducat, praesertim cum proxima omnia plana faciant. tum fefellit multos epitomatoris ratio, qui quamquam omnino in artissimum redegit Theophrastum, tamen est ubi suo arbitrio latius indulgeat. sic ille prooemii verba ἔτι δὲ ὡμιληκὼς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς φύσεσι variat et amplificat in hunc modum: καὶ ποικίλοις τήν τε φύσιν καὶ γνώμην ἀνθρώποις ὡμιληκώς. quod ineptum est. nam prooemii auctor φύσεις intellexerat singulorum hominum variam indolem animi, quae ad morum varietatem pertinet. at epitomator cum γνώμην et φύσιν distinxit, sensum perdidit. quare male decepti sunt et priores nonnulli et nuper Edmonds, vir doctissimus[1], qui quae ludibunda manu M addidit, pro veris acceperunt. sed fac supplementum istud in archetypo fuisse, qui fit ut in A B C D E nullum sit eius vestigium relictum, nisi in familiae C recentibus codicibus Marciano 513, Mutinensi iii B 7, Vaticano-Palatino 149, ubi enuntiato finito post πορεύεται mire additur καταλιπεῖν, quod relictum esse non sine causa credunt ex pleno supplemento margini alicubi adscripto? ergo aut extrinsecus singularis haec lectio in consentiens corpus codicum transvolavit ex ipso M aut

[1] *Classical Quarterly* ii (1908) 119 sqq., non edoctus ille eis quae de epitomes indole iam in *Quaest. Theophr.* p. 17 monueram.

ex codice simillimo unde M descripta est. utut de hac re postea diiudicabitur, hoc certum est non genuini textus continuum flumen in eiusmodi lectionibus agnoscendum esse, sed coniectantis sive ludentis philologi vana pericula.

(9) xv 6 *καὶ οὐκ ἔχειν συγγνώμην οὔτε τῷ ἀπώσαντι αὐτὸν ἀκουσίως [οὔτε τῷ ὤσαντι] οὔτε τῷ ἐμβάντι.* hunc locum nec antiqui librarii nec recentes editores recte ceperunt. homo superbus, si quis invitus in turba eum vel de crepidine[1] depulit (*ἀπώσαντι*) vel pedem eius pede calcavit (*ἐμβάντι*), numquam ignoscit. similiter Seneca de benef. vi 9. 1 *numquid est iniquius homine qui eum odit a quo in turba calcatus aut respersus aut quo nollet impulsus est?* at librarii antiqui crepidinum immemores pro *ἀπώσαντι* coniecturam *ὤσαντι* in margine protulerunt, quae postea (ut saepe in Theophrasto factum[2]) corpori verborum ipsi inserta est. editores autem cum neque scriptoris verba nec memoriae condicionem recte perspexissent, aut vanis coniecturis ipsi sana attrectaverunt, aut Byzantini ingeniosi vanissimam coniecturam amplexi sunt qui in Laurentiano 86, 3 pro *ἀπώσαντι* rescripsit *ῥυπώσαντι*, nesciens ille post Homerum *ῥυποῦν* neminem dixisse Graecum nisi nonnullos Byzantinos Gregorii Nazianzeni auctoritate confisos. ergo casu factum est ut Senecae illud *respersus* cum coniectore concinat neque profecto fontium mysticae quaedam necessitudines in rebus

[1] De crepidinibus vel marginibus viarum cf. Friedlaender, *Sittengesch. Roms* iii[6] 144[4]; Mau, *Pompeii* (New York, 1899) ch. 31. vide quam concise nudis praepositionibus ipsae offensiones ante oculos ponantur.

[2] Et ex A B et ex V eadem haec condicio archetypi clare perspicitur.

tritissimis sunt rimandae. ceterum certum est ne hic quidem y prototypi virtutem apparere.

(10) xxvi 1 ἡ ὀλιγαρχία ⟨φιλαρχία⟩. vocabulum prono errore omissum recte supplevit codex Rhedigeranus, unus ut videtur is ex vulgaribus. ergo ut laudandum est hoc acumen philologi Byzantini, ita omnis antiquae originis suspicio procul habenda. ceteri enim vulgares cum Vaticano in omissione consentiunt.

Habes omnia Wendlandi exempla, unde aliquis propriam nec ab A B V pendentem vulgaris classis originem statuere possit. at ea corruunt omnia, ut demonstratum est. praeterea etiam ea consideranda quae in *Quaestionibus Theophr.* p. 11 sqq. collegi.

Accedit quod non promiscua est vulgarium codicum memoria inter A et B fluctuans, id quod exspectes, si modo isti fluxissent ex horum prototypo y et inde praestantiam quam credunt hausissent. immo concinunt fere cum solo B nec faciunt cum A nisi raris et singuli quidem singulis locis. nam cum in hac classe virorum doctorum cura appareat undecunque remedia salutis petentium, haud mirum est etiam antiquum codicem A aliquotiens in auxilium vocatum esse. at ipsa origo ex uno fonte B deducenda est. neque enim desunt indicia aberrantium propter compendia librariorum. sic ii 4 ἀκούοντος in B (non in A) ἀκ̄ insolenter breviatum est. lectum est non solum in E sed etiam in C D (i. e. in horum exemplari communi, descripto illo ex B) ἄκοντος cum compendium semicirculare ου non agnosceretur. idem invenias in altera parte, ubi V exemplo fuit. nam xix 1 initio C D habent ἔστι δὲ ἡ, quod in V est ἔς̄ ἡ, ubi iota superscriptum facile confundi poterat cum compendio δέ.

xvi 7 καθάρ$^{\alpha}$/ 7 (i. e. καθάραι falso accentu) V : καθαριεῖν C D inepte. sed α littera terminationis atramento obscurata est in V, ut ΐ i. e. ιειν legi possit. memorabile est illud : xxx 11 φειδωνίῳ A : φειδομένῳ V. quid vulgares? altera pars familiae C (Marc., Rhedig.) φειδωνίῳ ex B, altera vero (Barb. i 97), consentiens haec cum familiae D cod. Casanat. 420 et fam. E Casanat. 6 [1] φειδομενίω, quod nimirum accita codicis V lectione contaminatum est. verum haec minora. rem conficit, quod olim attuli neque a Lipsiensibus dilutum est, hoc fortissimum contra istam rationem argumentum : iii 4 εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ πλεῖον, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι. sic optime A B, quod non solum recte, sed etiam concinne dictum esse elucet comparativis inter se respondentibus. hoc olim obtinui contra Cobetum qui πλεῖον melius abesse contenderat. at deerat πλεῖον in B prima manu post ὕδωρ quia hoc vocabulum ultimum folii est coeptoque novo folio ut fit vocabulum insequens obliviose praeteriit librarius. qui tamen cum post laborem confectum exemplum suum contra legeret, ut alias notas margini adscripsit, ita omissum illud πλεῖον in margine proximo, ita ut versuum linea continuaretur, addidit. sed compendiose hoc exaratum et legentium digitis obscuratum in interiore libri margine latuit apographi exemplaris librarium, ut ipsum Cobetum conferentem. hinc factum est ut vocabulum πλεῖον, quod nemo desiderabat, in plerisque codicibus vulgaribus C D E omitteretur.

Ergo firmiter tenendum est quod olim Cobetus edixerat : *omne emendandi praesidium et fundamentum in capitibus* xv *prioribus esse in duobus codicibus Pari-*

[1] Wendland, *Philol.* l. c. p. 105.

sinis (A B); *in posterioribus capitibus* xv *crisin pendere totam a codice Vaticano* (V): *reliquos autem libros ad unum omnes flocci non esse faciendos et criticam rem impedire tantum et quisquiliis nihil profuturis onerare.* hanc autem rationem magnis tormentis subruere conati sunt Lipsienses. ac primum quidem capitum indices proferunt. A B enim quindecim priorum tantum indiculum praeponunt, nullum V. qui tandem factum creditis, inquiunt, ut C D vulgares codices plenum xxx capitum indicem in fronte gerant, etsi ipsi non omnia capita perscripserunt? neque enim indices librariorum posteriorum curis scribi et suppleri solere, immo ex antiquis codicibus sine iudicio propagari. quod ut saepe factum esse concedo, ita neutiquam semper. immo plus semel indices, aucto codicum ambitu, simul aucti sunt, ut in Vindobonensi Platonis codice W, quem ego nuper studiosius examinavi, indicem per gradus crescentem cum crescente codice quasi oculis deprendere licet. gravissima autem ex ipsa antiquitate praesto sunt exempla indicum paulatim amplificatorum Hippocratis, Aristotelis, Theophrasti, Plutarchi tabulae vetustae. itaque indicem plenum triginta capitum auctor vulgarium codicum, me iudice, post auctum ipsorum capitum numerum prudenter ita confecit, ut titulos exemplaris B ex V suppleret, unde paulo decurtatam seriem posteriorum capitum descripserat. contra hanc rationem obtendat aliquis (nolo enim difficultates ullo pacto dissimulare) tituli c. 29 φιλοπονηρίας lectionem, ubi in V φιλοπονίας perperam traditur. emendatus titulus et in epitome M et in D familia (de Monacensi 327 ipse testor) apparet. at hoc vitium tam absurdum

est, ut homini illi docto et prudenti qui corpus vulgare condidit inter describendum c. 29 ex V facile emendare emendatumque in indicem referre licuerit. quodsi aliis quoque locis, ut apparebit, inter epitomen M et corpus vulgare aliqua certe necessitudo manifesto adgnoscenda est, ne hoc quidem propriae dotis tenue indicium rationis nostrae circulos turbare potest. sane melius rem perspiceremus, nisi extrema pars libri in corpore vulgari omissa esset. quod cur factum sit varias habet causas rationesque explicandi. apparet enim omnes illos librarios, ut iam archetypi et codicum A B V, ita corporis vulgaris C D E, parum intellexisse multa Theophrastea, corrupta non minus quam incorrupta, atque illa quae non intellegebant simplici sed solito modo omisisse. cum autem in posterioribus capitibus multa inessent quae supra intellectum istorum hominum erant, cur ardor describendi eis sensim refrixerit haud difficile est perspectu. sic una pars (E) in xv capp., altera in xxi (M), tertia in xxiii (D), quarta in xxviii (C) se continuerunt. hanc describentium libidinem eo minus admirabimur, quo magis inde ab origine singula capita concxu carent et totum genus scripti magis ad relaxandos quam ad docendos legentium animos idoneum esse videbatur. quid? quod auctor libelli, unde Laurentianus 60, 18 et Angelicanus C 4. 23 (saec. xv) sunt descripti, in decem primis Characteribus acquieverunt, etsi index praefixus exemplar xv habuisse monstrat. et Leidensis 107 (s. xvi), qui plenioris est familiae C, non xxviii, ut ceteri cognati, sed xxiv tantum descripsit.

Etiam intra ipsa capita nonnulli sive omittendo sive variando mirum quantum discrepant. sic Vaticano-

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE
LIBRARY

Palatinus 126 (s. xvi) nescio quo pacto capita iv vi xiv ex quindecim capitibus praeteriit, sic Baroccianus 194 (s. xv) taedio affectus nonnulla in compendium coegit. ergo noli mirari ipsum quoque vulgaris corporis conditorem in posterioribus exemplar suum V anxie sequi noluisse. nam cum secum reputaret quid describeret, et capitum numerum[1] et paragraphorum formam suo arbitrio definiit. scilicet alia mente tradita illa xv priora capita describebat, alia supplementa posteriora, quae quasi opus supererogatum addebat. illic fidelius exemplar secutus est, lacunas manifestas ut potuit sarciens, hic desperatis rebus magis breviando quam addendo labore suo perfunctus est.

Hoc loco de capitis ultimi parte in priorem partem delata breviter tractandum est. nimirum in A B eorumque apographis xxx 5–16 capiti xi extremo manifesto errore adnexae sunt. qui error quomodo explicandus videatur diu quaeritur. ac Lipsienses folium archetypi quod vocant x ex ultimo capite translatum credunt in priorem partem. ex hoc integro sed turbato exemplo (x^1) decurtatum illud prototypon manasse quod y appellant. atque hinc diversis fluminibus et A B et C D (E) fluxisse. contra V ex ipso archetypo integro, nondum turbato nec decurtato (x) descriptum esse.

Contra istam opinionem aliud stemma nectendum esse et olim mihi visum est et nunc videtur. placet mihi illum xxx capitum archetypum saeculo decimo etiamtum integrum fuisse, exaratum illum versiculis

[1] Scilicet si consulto ultima capita praetermisit. sed factum esse potest ut vetustius illud corpus vulgare omnia xxx capita complexum casu truncaretur in fine.

xvii fere syllabarum[1], variarum lectionum apparatu instructum, ambitum duorum fere quaternionum complexum. horum alterum sumo capp. i–xv, alterum xvi–xxx continuisse; priorem quaternionem patrem dico classis A B, alterum codicis V, alium praeter hos primarium fontem esse nego. nam Monacensem quoque epitomen infra sectionis illius aetatem atque ex A B V ortam esse probabile existimo. de qua re disseram, postquam folium illud e xxx° in xi^um^ caput transvectum quomodo explicandum sit exposuero. quod antea conieci in *Quaest. Theophr.* editorem qui sub antiquitatis finem antiquum Characterum monobiblion in hanc quam tenemus formam redegit prooemiumque addidit, ipsum primo finem excerpendi imposuisse in capite xi, cui magno saltu cetera transiliens ultimum caput adnecteret, deinde consilio mutato quasi novo impetu (c. xii ἡ μὲν οὖν ἀκαιρία), sed sedata paulatim mutandi libidine omissa supplevisse et sic omnibus xxx capitibus absolutis obliviose iterasse illas iam praeceptas paragraphos: hoc ego motus cum eis quae Lipsienses recte contra dixerunt (p. xlii) tum novis etiam meis argumentis non deseram plane, at emendabo. nihil iam consilii inesse puto in duplici ista ultimae partis recensione. concedo casu folium extremum (sive schedam extremi folii) aliquando in c. xi translatum esse: idem tamen nunc nego hunc casum ullo modo coniunctum esse cum archetypi nostri fatis. nam, quod adhuc parum observatum est, discrimina memoriae quae inter A B (c. xi) et V (c. xxx) inveniuntur tanta sunt, ut vix ac ne vix quidem utraque forma ex archetypo uno, qualem e

[1] Cf. c. xxvi 3 iterata ἀμέλει . . . χρήσασθαι.

ceteris refingere licet. repeti possit. atque huius quidem discrepantiae condicio plane abhorret a ceteris capitibus communibus, quibus Lipsienses ad archetypi sui imaginem instaurandam uti solent. etenim secundum istam opinionem inde a c. xvi–xxviii, ubi praeter V accedat vulgaris corporis C D auxilium, his non solum breviorem sed etiam deteriorem formam dicunt repraesentari; contra, in communibus lectionibus ultimi capitis, virtus alterius classis A B (C D E) prae V tam saepe apparet, ut ex meliore et pleniore libro haustae eae esse videantur. quare cum Lipsienses suae rationi per universum librum constare maluerunt[1], in extremo capite recensionem pessum dederunt. haec est totius quaestionis obrussa, unde cogor ad defendendam hanc causam nonnulla praevertere quae contra dici ab adversariis possint.

Nonne mirum est, inquiunt, ipsos librarios iterata in eodem codice non detexisse et altero utro loco delevisse? minime vero. nam hoc factum est eis saeculis, ubi mira sane diligentia (an dicam stupiditate) tradita propagare solerent librarii. cuius rei possum unum exemplum proferre gemellum. in Simplicii Physicorum codice E inveniuntur vel duo loci a librario imprudente iterati (E^a), quorum origo ex antiquo aliquo exemplo repetenda est, quod et bonitate et aetate omnes ceteros codices antecessisse videtur.[1] quomodo autem iterata illa explicantur? suspicor librarios, dum alienos codices bonos ad contra legendum adhibent, interdum folia inde soluta ex compage vel schedas

[1] Immisch tamen in praefatione p. xxxviii dissentire a sociis videtur.

[2] Simpl. Phys. i (*Comment. in Arist. ed. Ac. Berol.* vol. ix), p. vii.

abscissas per errorem immiscuisse suis plagulis modo descriptis, quae tum a bibliopega compacta ac fideliter a posterioribus scribis simul descripta sunt.

Illud quoque fortasse erunt qui mirentur, quod dixi caesuram post c. xv factam ad duorum illorum quaternionum ruinam referendam esse. mirum enim esse et aequabilitatem divisionis, ut ab utraque parte quina dena capita relicta sint et ut in ipsum capitis xv finem caesura inciderit. at haec minus mira esse concedet, qui recordabitur librarios tum studuisse in miscellaneis codicibus quibus Characteres traditi sunt, singulos libros ipsorum quaternionum finibus circumscribere. quod clare perspicitur ex discriptione Parisini 1741, de quo mox verba facienda erunt. ergo cum triginta sint archetypi capita in duos quaterniones digesta, quid mirum quod post sectionem singuli quina dena capita habebant? quod autem prioris quaternionis finis in capitis xv exitum incidit, casui fortasse dandum est ut similia in exemplo Veneto Proclianae chrestomathiae accidisse constat.[1] praeterea quis spondet verum capitis exitum nobis servatum esse? nonne extremi capitis nonnulli versus initio alterius quaternionis relicti esse possunt, quos librarius ne mutila daret omisit? neque veri dissimilis haec res mihi propterea videtur, quod hoc caput xv et ambitu brevissimum est omnium quae exstant, et ipsis verbis desiderari nonnulla indicatur. nam si quis novo incursu pergit describere *δεινὸς δὲ καί*, plura hercle erat additurus quam haec quae nunc extant *τοῖς θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.*

Consulto per totam hanc disquisitionem epitomes Monacensis 505 (M, saec. xv) memoriam seposui.

[1] Wissowa, *Herm.* 19, 198.

video enim de ea minus certis argumentis decertari posse quam de vulgaris corporis natura. Lipsienses quidem si sequamur, M ex archetypo turbato quidem, sed nondum decurtato et breviato (x^1) deducta est. hinc aiunt factum esse ut nonnullis locis intra communia capita xvi–xxi (tantum enim ex xxx capp. excerptum est) M sola uberiorem formam, qualem V retinuit, servaret, hinc etiam plenum xxx capitum indicem praefixum esse. propriam porro laudem esse egregias quasdam epitomes lectiones velut Τίβιε (ut de dubiis vel levioribus taceam) et scholia, quorum unum et id quidem genuinum, ut credunt, in nullo alio codice servatum est.

Contra perpetuos hos epitomes M patronos, qui inde a Thierschii aetate eius virtutes praedicare non desierunt, modeste, sed firmiter quae olim monui defendam. demonstravi enim auctorem huius epitomes virum doctum eundemque christianae fidei ac disciplinae studiosum fuisse qui satis libere se gerebat neque verba tradita religiose propagare studebat.[1] quodsi pro τίμιε contigit ei ut Τίβιε emendaret, haud prodigiosum illud, cum ex scholio illo δουλικὸν ὄνομα ὡς καὶ Δρόμων καὶ Γέτας καὶ τὰ τοιαῦτα eruditionis et emendationis fons pateat (Lucianus, Aristophanis scholia), unde huic haud indocto viro non difficilius erat mutata μ littera in u (= β) verum assequi quam Salmasio, qui eadem eruditione usus paulo post emendavit. hic igitur excerptor, B V codicibus vel eorum apographis usus coniunxit priorem posterioremque partem, ut fecit corporis

[1] Cf. supra p. xii. quam licenter tum quoque librarii haec Theophrastea ad suum gustum conformaverint maxime familiae E exempla demonstrant, ubi epilogus moralis extremo c. xv adiungitur (v. ed. Lips. p. 115 n.).

vulgaris conditor, eodemque modo plenum indicem praefixit. at ne hic quidem consilio plane constitit, sed ante metam fessus desiit. hoc tamen concedendum est epitomen M fortasse non ipsum qui excerpsit concinnasse ex B et V partibus, sed ex exemplo pleniore iam antea ex B V accurate descripto quod periit. hoc tamen praefracte negandum est quidquam indicii in epitome M relictum esse, quo ad archetypum x^1 escendere eam cogatur. quod si verum esset, plura ac certiora nobilis originis vestigia in prioribus capp. i–xv reperirentur in M quam intra capp. xvi–xxi, ubi quibusdam sane locis contra corpus vulgare cum V genuinum textum retinuit.[1] quod secus est. nam iv 11 lectionem *εἴ τι* (si modo vera est) poterat coniectura assequi, ac totum enuntiatum tam libere decurtatum est, ut tuto huic loco insistere nequeas. idem cadit in xiv 6 *λαβών* ⟨*τι*⟩. incerta est lectio *ἔντευξις* xii 1, contemnenda denique, ut dixi, *τὴν ὁδὸν καταλιπόντα* xiii 6. ergone quod x 13 attice *ὀλὰς* (*οὐλὰς* A B) scripsit, tanti facies? quod ex Aristophane non minus quam ex lexicis discere poterat. an *κέραμον* pro *δεσμωτήριον* (A B) vi 6 arripies? scilicet Cypriorum glossam quam grammatici ad Homeri E 387 explicandam admoverant, sunt qui nunc ex M Theophrasto obtrudant. di boni, quantas turbas ille epitomator dedit, qui aut fallor aut nulla praesidia recensendi habuit ante oculos nisi quae nos novimus!

Vt de folio in c. xi translato taceam, quod eodem loco invenit M quo B, primum nihil habet haec epitome, quod non homo doctus et attentus ex B V arcessere potuerit. at habet quod nisi inde haurire omnino non

[1] Wendland, l. c. p. 104.

potuerit. scholia enim, quibus eruditio istius hominis gloriatur, cum B faciunt praeter hoc quod singulare dixi de Tibio. sunt autem illa quattuor: (1) πίτυρος (2) οἱ Θούριοι (3) κόρβαξ (4) ἐχῖνος, omnia ad capp. v vi adscripta, qua in re mirum est epitomatorem ad verbum fere concinere cum eis codicis B scholiis quae clare hodie quoque legi possunt, omittere ea quae illic temporum iniuria obscurata sunt velut quae in primo vocem πίθηκος excipiunt verba. at unum quod in B nunc paene totum infuscatum est post ἔθνος vocabulum τ̄ . . N (sic legi olim) epitome plenum habet: ταραντινικόν. at obsecro quid Thuriis cum Tarentinis? qui sane condendae urbi obtrectarunt victoriamque ab eis reportarunt,[1] numquam tamen Thurios occupaverunt. Stephanus Θούριοι πόλις Ἰταλίας, unde obscurata illa codicis B (quorum initium fuisse iota litteram tremate indicatur, quam duae litterae oblitteratae excipiebant ante ultimam litteram N vel ΛΙ) sic refingo: ϊ⟨τα⟩λϊ, i.e. Ἰταλίας. certe ταραντινικὸν (quidni ταραντῖνον?) neque ad rem quadrat neque ad spatium vel apices codicis B. quod erunt fortasse qui propriae originis signum interpretentur. ego vero epitomatorem vel eius auctorem suspicor B sive apographon eius adhibuisse et ex umbris litterarum residuarum, quarum prima specie T, ultima N fallit, aliquam certe regionis significationem commentum esse. nam Tarentum a Thuriis sane minus abest quam Sicilia, quam scholia deteriora Aristoph. Nub. 332 indicant.[2] ipsum igitur hoc scholion, quo nostram opinionem refutari credebat Immisch[3],

[1] Strabo vi 264; I. Gr. Antiqu. 548[6]; Pappritz, *Thurii* (Lips. 1890), p. 59.
[2] Θούριον πόλις Σικελίας.
[3] Ed. Lips. p. xxxvii*.

certissimum originis indicium secum ferre mihi videtur.

Hoc planum est epitomen M nihil didicisse a vulgaris corporis codicibus, quorum memoriam in capp. xvi–xxi tribus locis superat[1] ut ex ipso V deducta. quod xvi 3 περιδράμῃ, falsam lectionem codicis V, in παραδράμῃ mutavit ut C, casu factum est. nam D errorem codicis V fideliter propagavit. illud vero παραδράμῃ ut facilis ita perversa est coniectura : verum ὑπερδράμῃ invenit acumen Pauwii. contra non desunt loci, ubi M in turpiter erratis consentiat cum V velut xx 1 οἷον (pro οἷος).

Fieri tamen potest ut M epitomen (vel, ut summum concedam, eius exemplar ignotum ex B V concinnatum) homo quidam doctus inspexerit, cuius operam raro in nonnullis codicibus familiae C apparere dixi[2]. utut de hac re iudicabitur, ego commodo eorum providendum esse ratus, qui denuo hanc controversiam examinaturi sint, epitomes verba cum scholiis in inferiore adnotatione integra et inemendata apposui. proinde videant ipsi lectores quid distent aera lupinis !

Sed ecce terret nos in A B V solis confisos ex inferis citata umbra codicis celeberrimi et vetustissimi Parisini 1741 (saec. x vel xi) qui solus Aristotelis Poeticam servavit.[3] post quaterniones duos, qui hanc complectuntur, perierunt quinque quaterniones, in quibus recentior index (s. xiv) Aristotelis quae feruntur Physiognomonica et De signis, tum Theophrasti Characteras

[1] Ed. Lips. p. xliv.
[2] Cf. de (καταλιπεῖν, p. xii, de τίβιε, p. xi.
[3] L. Cohn, *Philol.* 49 1890 397 ; H. Omont, praef. ad Ar. Poet. ed. autotyp. Paris 1891 (*La Poétique d'Aristote. Photogr. de Lumière*), p. xii.

fuisse refert. atqui Aristotelea exstant eorumque ambitum circa 30 paginas codicis explesse satis certis numeris computari potest. ergo 50 paginas Characteras olim continuisse efficeretur, si codex indicis tempore etiamtum integer fuisset. sed cum idem librarius qui indicem confecit summam foliorum totius codicis 331 (i.e. 33 plus quam hodie insunt) esse indicet, apparet 7 folia (40-33) iam tum lacuna illa funesta hausta fuisse. quodsi detrahas 7 ista folia vel 14 paginas a 50 illis quas dixi, conficiatur Characteras olim in 36 paginis Parisini descriptos fuisse. at 30 capita universa, quae tenemus, non plus quam 24 paginas efficient. ergo ratio non constat, ac suspicio oritur inter Characteras et Dionysium de compos. verb. (i.e. in extremis foliis quaternionum illorum mobilium) etiam aliud scriptum antea intercidisse, cuius vestigia in indice non serventur. cum Theophrasti Characteres ne in apographis quidem Aristotelei libri apparuerint, haec spes plane nos fefellit. at suspicor paulo post initium Characterum satis mature ruinam maiorem in illa parte codicis factam esse.

Editorem illum qui dis invitis Characteras ordinavit patet ad mores emendandos et a vitiis et pravitatibus deterrendos maxime spectasse. sed postea non inter ethica fere, sed inter rhetorica hic liber circumlatus est. in A B inter Syriani commentarium Hermogeneum et Anonymi *σχήματα λόγου* servatur. V porro inter Hermogenem et Aristotelica isagogica (Ammonium, Porphyrium) exhibet.[1] etiam Parisinus 1741 ille, de quo modo dictum est, inter Aristotelis Rhetorica, Poëtica,

[1] M inter Andronici *Περὶ παθῶν* et tractatum *ἐξ ἀρετῶν οἱ βαθμοί* (inc. f. 15ᵛ).

Physiognomonica, De signis et Dionysii Rhetorica inseruerat. hinc profectus Immisch[1] ipsius Theophrasti consilium e studiis eius rhetoricis, non ethicis explicare studuit. quod et titulo Diogenis et tota libelli ante Byzantinos historia satis redarguitur.

Omnia libelli fata quae modo tetigi ut uno conspectu recognoscas hanc tibi tabulam habeto :

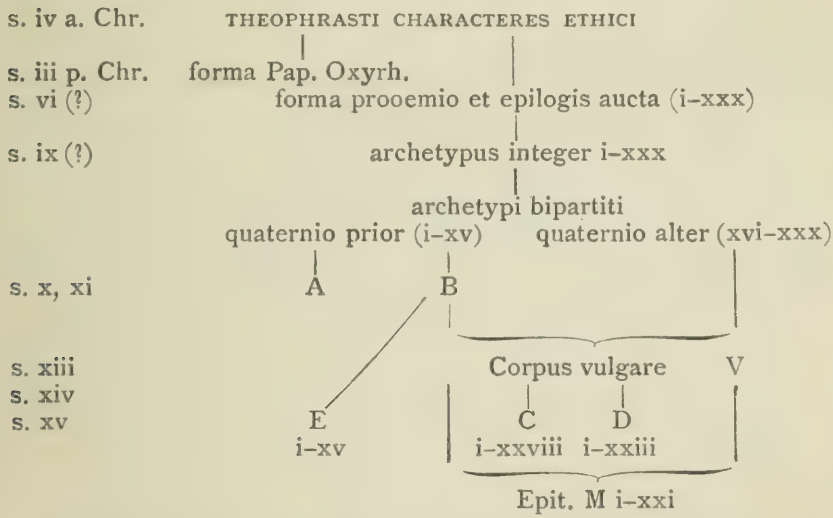

Ratio edendi ex eis quae exposui necessario consequitur. ergo pauca monebo. in Theophrasteis quae videntur, orthographiam atticam illius aetatis restitui, in pronominis *αὑτοῦ* vel *αὐτοῦ* formis ubi fieri poterat prosodiam reflexivi praetuli, quia librarii aut *ἑαυτοῦ* aut *αὐτοῦ* scribere, *αὑτοῦ* ignorare solent.[2] utrum igitur sit ponendum, nostrum est decernere. cum B non solum in Theophrasteis, sed etiam in ceteris scriptis archetypi vestigia pressius secutus sit quam A,[3] in elidendis

[1] *Philol.* 57 (1898) 193.
[2] xxiv 9 V habet *τῶν ὑφ' αὐτόν* !
[3] Cf. Studemund, *Jahrb. f. cl. Philol.* 1885, 772.

vocalibus, *ν* paragogico, *οὕτω* vel *οὕτως*, *οὐδείς* vel *οὐθείς* variandis illum sum accurate secutus; itemque V in altera parte. notas criticas ita institui, ut praeter prosodiam et interpunctionem omnem discrepantiam codicum A B V fideliter adscriberem. et hos quidem ipse denuo accurate nec sine fructu contuli adiutus exemplis lucis ope confectis, quae photographi Berthaldi fratres Parisienses et Pompeius Sansaini Romanus comiter intercedentibus H. Omontio et F. Ehrleo, viris humanissimis, in meum usum confecerunt. coniecturas virorum doctorum potissimas commemoravi neque solum eas, quas probavi, sed invitus, consiliis tamen amicorum cedens, in desperatis etiam varias minus probabiles. forsitan haud iniucundum sit etiam philologorum characteras ex coniecturis internoscere.

H. DIELS.

Berolini MCMIX

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

SIGLA

A = PARISINVS gr. 2977, saec. x vel xi, membr., quadratus f. 333^{r}–335^{v} char. i–xv, xxx 6–16. iota mutum adscribi solet. correxit ipse librarius

B = PARISINVS gr. 1983, saec. x, membr., quadr. f. 290^{v}–292^{r} char. i–xv, xxx 6–16. iota mutum aut adscribi aut omitti solet. correxit ipse librarius

V = VATICANVS gr. 110, saec. xiii, chart. quadr. f. 253^{r}–255^{v} char. xvi–xxx. iota subscriptum, sed plerumque omissum. correxit ipse librarius

M = MONACENSIS gr. 505, saec. xv, chart. oct. f. 13^{r}–14^{r} char. i–xxi. iota omissum

recc. = recentes codices familiarum C D E (cf. Praef.)

⟨ ⟩ = omissa in codd. supplentur

[ ] = servata in codd. secluduntur

Vbicunque quae de codicibus notavi a priorum editorum et imprimis Lipsiensium testimoniis discrepant, addito *sic* meas lectiones confirmavi.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

εἰρωνείας α′
κολακείας β′
ἀδολεσχίας γ′
5 ἀγροικίας δ′
ἀρεσκείας ε′
ἀπονοίας ϛ′
λαλιᾶς ζ′
λογοποιίας η′
10 ἀναισχυντίας θ′
μικρολογίας ι′
βδελυρίας ια′
ἀκαιρίας ιβ′
περιεργίας ιγ′
15 ἀναισθησίας ιδ′
αὐθαδείας ιε′
δεισιδαιμονίας ιϛ
μεμψιμοιρίας ιζ′
ἀπιστίας ιη′
δυσχερείας ιθ′
ἀηδίας κ′
μικροφιλοτιμίας κα′
ἀνελευθερίας κβ′
ἀλαζονείας κγ′
ὑπερηφανίας κδ′
δειλίας ⟨κε′⟩
ὀλιγαρχίας κϛ′
ὀψιμαθίας κζ′
κακολογίας κη′
φιλοπονηρίας κθ′
αἰσχροκερδείας λ′

PROOEMIVM

Ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν 1
ἐθαύμασα, ἴσως δὲ οὐδὲ παύσομαι θαυμάζων, τί γὰρ δήποτε,
τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης καὶ πάντων τῶν
5 Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν ἡμῖν οὐ τὴν

M : Πολλάκις ὦ πολύκλειδες ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύμασα τί δήποτε τῆς ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης καὶ πάντων ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων συμβέβηκεν οὐ τὴν αὐτὴν ἔχειν τάξιν τῶν τρόπων. ἤδη δὲ

---

tit. θεοφράστου χαρακτῆρες A B, Paris. 1741 (Praef. p. xxv) ; cf. c. xvi V : ἠθικοὶ χαρακτῆρες Diog. Laert. v 47 : χαρακτῆρες ἠθικοὶ idem 48 ; cf. Praef. p. v 2ª sqq. indicem plenum exhibet nominativos εἰρωνεία κτλ. praebens M : priorum 15 cc. A B : nullum V 11ᵇ numerus abscissus M

1 prooemium totum non genuinum 3 γὰρ A B : del. M : ἄρα Madvig 4 τῶν om. A

2 αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν. ἐγὼ γάρ, ὦ Πολύκλεις,
συνθεωρήσας ἐκ πολλοῦ χρόνου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ
βεβιωκὼς ἔτη ἐνενήκοντα ἐννέα, ἔτι δὲ ὡμιληκὼς πολλαῖς
τε καὶ παντοδαπαῖς φύσεσι καὶ παρατεθεαμένος ἐξ ἀκριβείας
πολλῆς τούς τε ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φαύλους 10
ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι, ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν
3 ἐν τῷ βίῳ. ἐκθήσω δέ σοι κατὰ γένος, ὅσα τε τυγχάνει
γένη τρόπων τούτοις προσκείμενα καὶ ὃν τρόπον τῇ οἰκο-
νομίᾳ χρῶνται· ὑπολαμβάνω γάρ, ὦ Πολύκλεις, τοὺς υἱεῖς
ἡμῶν βελτίους ἔσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνη- 15
μάτων τοιούτων, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι αἱρήσονται
τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνεῖναί τε καὶ ὁμιλεῖν, ὅπως μὴ
4 καταδεέστεροι ὦσιν αὐτῶν. τρέψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον·
σὸν δὲ παρακολουθῆσαί τε ὀρθῶς καὶ εἰδῆσαι, εἰ ὀρθῶς
λέγω. πρῶτον μὲν οὖν ποιήσομαι ⟨τὸν λόγον ἀπὸ⟩ τῶν 20
τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων, ἀφεὶς τὸ προοιμιάζεσθαι καὶ
5 πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος λέγειν· καὶ ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ
τῆς εἰρωνείας καὶ ὁριοῦμαι αὐτήν, εἶθ' οὕτως τὸν εἴρωνα
διέξειμι, ποῖός τίς ἐστι καὶ εἰς τίνα τρόπον κατεκήνεκται· καὶ
τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπεθέμην, πειράσομαι 25
κατὰ γένος φανερὰ καθιστάναι.

ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα βιοὺς ἔτη. καὶ ποικίλοις τήν τε φύσιν καὶ γνώμην ἀνθρώποις ὡμιληκὼς δεῖν ὥμην γραφῇ παραδοῦναι τῶν τ' ἀγαθῶν καὶ φαύλων τὰ ἤθη καὶ ὅσα ἐν τῷ βίῳ ἐπιτηδεύουσιν ἕκαστοι. ἴσως ἔσονται βελτίους ἡμῶν οἱ παῖδες καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων. οἷς παραδείγμασι χρώμενοι αἱρήσονται συνεῖναι καὶ συνομιλεῖν τοῖς εὐσχημονεστέροις.

SCHOLIA M (ad v. 1): πλὴν σκεπτέον εἰσάξαι καὶ ἐν τῷ περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν λόγῳ τὴν τοῦ μακαρίου πατρὸς τοῦ τῆς ἱερᾶς κλίμακος παράδοσιν ὡς θαυμασίαν. (ad v. 16) Σημείωσον ἐν τῷ πρὸς θεσσαλονικεῖς.

---

9 τε compendiose supra scripsit (ut v. 17) B 11 συγγράψαι sic, supra corr., A 13 προκείμενα sic A B : corr. Stephanus 19 τε ὀρθῶς καὶ sic A B : ὀρθῶς del. recc. 20 τὸν λόγον ἀπὸ om. A B : add. recc. : ⟨μνείαν⟩ ποιήσομαι Foss : μνήσομαι Needham 22 καὶ B : om. A 26 καθιστάναι recc. : καθεστάναι A B

Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς τύπῳ λαβεῖν, 1
προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων, ὁ δὲ εἴρων
τοιοῦτός τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, 2
5 οὐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ
τούτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν
τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτοῦ λεγο-
μένοις. καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦντας πράως 3
διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις
10 προστάξαι ἐπανελθεῖν. καὶ μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογῆσαι, 4
ἀλλὰ φῆσαι βουλεύεσθαι· καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παρα-
γεγονέναι καὶ ὀψὲ γενέσθαι αὐτὸν καὶ μαλακισθῆναι. καὶ 5
πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας . . . ὡς οὐ πωλεῖ, καὶ
μὴ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι μὴ προσποιεῖσθαι,
15 καὶ ἰδὼν φῆσαι μὴ ἑωρακέναι, καὶ ὁμολογήσας μὴ μεμνῆσθαι·
καὶ τὰ μὲν σκέψασθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ

M : Περὶ εἰρωνείας α′. Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία ὡς τύπω περιλαβεῖν προσποίησις ἐστιν ἐπὶ τὸ χεῖρον λόγων τε καὶ πράξεων. ὁ δὲ εἴρων τοιοῦτός τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐνδείκνυσθαι οὐ μισεῖν. καὶ ἐπαινεῖν ἀναφανδὸν οἷς ἐπέθετο λάθρα. καὶ συνάχθεσθαι πάσχουσι κακῶς. ἢ ἡττημένοις καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν τοὺς κακῶς αὐτὸν λέγοντας. καὶ πράως διαλέγεσθαι ἀδικου (sic). καὶ τοὺς ἐντυχεῖν βεβουλημένους κατασπουδὴν προστάξαι ἐπανελθεῖν. μὴ δ' ὁμολογεῖν εἰ πράττει. ἀλλὰ λέγειν· ἔτι βουλεύεσθαι. προσποιεῖσθαι τε ἄρτι ἢ ὀψὲ παραγενέσθαι καὶ ἀκούοντας προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν. ἢ μὴ μεμνῆσθαι ἢ ἐπαγγέλεσθαι σκέψασθαι.

I. 2 ὡς B : ἐν A : ὡς ἐν recc. 4 τις B : ἐστιν compend. A οἷος B : οἷον sic A λαλεῖν B : λαβεῖν sed corr. minutis litterulis initio vocis supra scriptis λε (vel λι) A : λαθεῖν Kayser 5 οὐ μισεῖν A B : οὓς μισεῖ scite Schneider : del. Ussing : ⟨ὡς⟩ οὐ μισῶν Hartung 7 αὐτὸν] αὐτὸν A B 11 βουλεύεσθαι sic A B : βουλεύσεσθαι Cobet 12 αὐτὸν vix sanum 13 ἐρωνίζοντας sic B lacuna, quam statuit Salmasius, credibile hausta talia φῆσαι ὡς οὐδὲν ἔχει, καὶ πωλῶν φῆσαι 14 φῆσαι Schneider : φήσει A B 15 φῆσαι recc. : φήσει A B ἑωρακέναι A B 16 σκέψεσθαι Casaubon

θαυμάζειν, τὰ δ' ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς οὕτως διαλογίσασθαι.
6 καὶ τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῖ λόγου χρήσθαι· 'οὐ πιστεύω', 'οὐχ ὑπολαμβάνω', 'ἐκπλήττομαι' καὶ 'λέγεις αὐτὸν ἕτερον γεγονέναι· καὶ μὴν οὐ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξῇει', 20 'παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα', 'ἄλλῳ τινὶ λέγε', 'ὅπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω ἢ ἐκείνου καταγνῶ, ἀποροῦμαι', 'ἀλλ' ὅρα, μὴ σὺ θᾶττον πιστεύεις'.

7 Τοιαύτας φωνὰς καὶ πλοκὰς καὶ παλιλλογίας εὑρεῖν ἐστι τῶν εἰρώνων. τὰ δὴ τῶν ἠθῶν μὴ ἁπλά, ἀλλ' ἐπίβουλα, 25 φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις.

II ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ Β'

1 Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἄν τις ὁμιλίαν αἰσχρὰν εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι, τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτόν
2 τινα, ὥστε ἅμα πορευόμενον εἰπεῖν· 'ἐνθυμῇ, ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τοῦτο δὲ οὐθενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει 5 γίγνεται πλὴν σοί.' 'ἡδοκίμεις χθὲς ἐν τῇ στοᾷ·' πλειόνων

ἢ ἀγνοεῖν ἢ θαυμάζειν. ἢ μὴ ὁρᾶν ὑποκρίνεσθαι. καὶ ὅσα παρέπεται τῇ εἰρωνείᾳ λέγειν· οὐ πιστεύω. ἐξίσταμαι. οἱ τούτοις καταχρώμενοι τοῖς τρόποις ἀποτρόπαιοι ὑπὲρ τὰς ἔχεις. καὶ φευκτὰ τὰ τοιαῦτα ἤθη ὡς ἐπίβουλα:

M: Περὶ κολακείας β'. Ἡ δὲ κολακεία, συμφέρει μὲν τῷ κόλακι. ἀλλ' ὅμως αἰσχρά ἐστιν ὁμιλία. ὁ δὲ κόλαξ τοιοῦτός τις οἷος λέγειν. ὡς ἀστεῖος εἶ καὶ περίβλεπτος. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάντων ζηλωτότατος καὶ

---

17 οὕτως sic A B 19 λέγεις αὐτὸν Foss: λέγει ἑαυτὸν A B: λέγεις ⟨αὐτὸν⟩ ἑαυτοῦ Edmonds 21 παράδοξον . . . λέγε transp. ante λέγεις Foss ὅπως A B: ὁπότερον Cobet δ' ἢ σοὶ Needham 23 πιστεύεις B: πιστεύης A 24–26 epilogus non Theophrasti 24 παλλιλογίας A B 25 τῶν εἰρώνων scripsi: οὐ χεῖρον ὄν A B: τοῦ εἴρωνος praeiverat Ussing 26 τοὺς corr. B: οὗς A B

II. 2 cum definitione cf. Philodem. de adulat. (vol. Herc. coll. alt. i, p. 83, 90. 91) 4 ἅμα πορευόμενον sic A B 5 τοῦτο, suprascr. δὲ B: τοῦτο A οὐθενὶ B: οὐδενὶ A (vide Praef. p. xxviii) 6 γίνεται A B πλὴν ἢ σοί A

γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων καὶ ἐμπεσόντος λόγου,
τίς εἴη βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένους πάντας ἐπὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ κατενεχθῆναι. καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγων ἀπὸ τοῦ ἱματίου 3
ἀφελεῖν κροκύδα, καὶ ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς
ὑπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον, καρφολογῆσαι. καὶ
ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν· 'ὁρᾶς; ὅτι δυοῖν σοι ἡμερῶν οὐκ
ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεστόν, καίπερ
εἴ τις καὶ ἄλλος ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα.'
καὶ λέγοντος δὲ αὐτοῦ τι τοὺς ἄλλους σιωπᾶν κελεῦσαι, καὶ 4
ἐπαινέσαι δὲ ἀκούοντος, καὶ ἐπισημήνασθαι δέ, εἰ παύσαιτο,
'ὀρθῶς', καὶ σκώψαντι ψυχρῶς ἐπιγελάσαι τό τε ἱμάτιον
ὦσαι εἰς τὸ στόμα ὡς δὴ οὐ δυνάμενος κατασχεῖν τὸν
γέλωτα. καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπιστῆναι κελεῦσαι, ἕως ἂν 5
αὐτὸς παρέλθῃ. καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίους πριάμενος 6
εἰσενέγκας δοῦναι ὁρῶντος αὐτοῦ, καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν·
'χρηστοῦ πατρὸς νεοττία.' καὶ συνωνούμενος ἐπικρηπῖδας 7
τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος. καὶ 8
πορευομένου πρός τινα τῶν φίλων προδραμὼν εἰπεῖν ὅτι

ὅσα τοιαῦτα. ἔργα δὲ τὸ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ ἱματίου κροκίδα. καὶ οἷον καρφολογεῖν. τὸ ἐκείνου τρίχωμα. ἔτι ὑπομειδιῶντα εἰπεῖν ὡς ἔναγχος ὀφθείς μοι (?) ἀστεῖος, νῦν δοκεῖς μοι πολιὸς τὴν τρίχα. καὶ σιωπᾶν ἐντέλλεσθαι τοὺς λοιποὺς τοῦ κολακευομένου λέγοντος καὶ ἐπαινεῖν ἀκούοῦ (sic). καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπέχειν. καὶ τοῖς ἐκείνου παιδίοις τραγήματα προσφέρειν. καὶ μακαρίζειν τὸν γεννήσαντα. καὶ προδραμεῖν ἀγγέλοντα τὴν ἐκείνου παρουσίαν. καὶ αὖθις ἐπανακάπτειν. καὶ ἐθέλειν

---

7 συγκαθημένων Cobet ἐμπεσὼν λ̊ A 9 αὐτοῦ] sc. τοῦ κόλακος: sin alter sit intellegendus, praestet Peterseni supplementum πάντας ⟨πάλιν⟩ ἄλλα] ἅμα Needham λέγων recc.: λέγειν A B 11 ὑπὸ Auber: ἀπὸ A B προσενεχθῇ recc.: προσηνέχθη A B 12 δυεῖν A 13 ἔσχες A 14 ἔχων probabiliter Herwerden πρὸς τὰ ἔτη ἔχεις A μέλαινα A 16 ἀκούοντος sic A B (cf. ὁρῶντος αὐτοῦ § 6) παύσαιτο Reiske: παύσεται A B: παύεται Ast 17 σκώψαντι Cratander: σκώψας (as compend.) τί A B 18 ὦσαι B: ὦσε A δὴ recc.: δεῖ B: μὴ A 20 πεδίοις A 21 δὲ (ex καὶ corr.) B: om. A 22 ἐπικρηπῖδας A (goloshes?): ἐπὶ κρηπῖδας B: δὲ κρηπῖδας Fischer: ἐπὶ κρηπίδων (in foro sutorio, cf. xxiii 7. 8) conicio 23 εἶναι φῆσαι transp. A 24 προσδραμὼν A

'πρὸς σὲ ἔρχεται', καὶ ἀναστρέψας ὅτι 'προσήγγελκα'. 25
9 ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς
10 ἀπνευστί. καὶ τῶν ἐστιωμένων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον
καὶ παραμένων εἰπεῖν· 'ὡς μαλακῶς ἐσθίεις', καὶ ἄρας τι
τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης φῆσαι· 'τουτὶ ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι',
καὶ ἐρωτῆσαι, μὴ ῥιγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, καὶ 30
εἴ τι περιστείλῃ αὐτόν· καὶ μὴν ταῦτα λέγων πρὸς τὸ οὖς
προσπίπτων διαψιθυρίζειν· καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων τοῖς
11 ἄλλοις λαλεῖν. καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος
12 τὰ προσκεφάλαια αὐτὸς ὑποστρῶσαι. καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι
εὖ ἠρχιτεκτονῆσθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι καὶ τὴν 35
εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι.

13 Καὶ τὸ κεφάλαιον τὸν κόλακα ἔστι θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα, ᾧ χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

III ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ Γ'

1 Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μακρῶν
2 καὶ ἀπροβουλεύτων· ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός τις, οἷος, ὃν

ὑπουργεῖν ἐπέχοντα τοὺς ἐκείνου δούλους. καὶ ἁπλῶς τοσαῦτα καὶ λέγειν καὶ πράττειν δι' ὅσων νομίζει χαριεῖσθαι:

M: Περὶ ἀδολεσχίας γ'. Ἡ δὲ ἀδολεσχία διήγησίς ἐστι λόγων οὐ καιρίων ἢ μακρῶν. καὶ ἀπροβουλεύτων. καὶ ὁ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν

---

25 προσήγγελκας A B: προσήγγελκά σε recc. 26 ἀμέλει . . . ἀπνευστί excerptorem sapiunt δὲ B: om. A ἐκ ⟨τῆς⟩ Casaubon 28 παραμένων A B: παρακειμένων recc.: παρακείμενος Ast αἰσθίεις, sed corr. B 29 ἄρα] an ὅρα? 30 εἰ del. Wilamowitz 31 εἴ τι Petersen: ἔτὶ sic B: ἔτι A: post ἔτι transposuit ταῦτα λέγων, corrigens ex recc. περιστεῖλαι, Ussing μὴν recc.: μὴ A B: ἅμα conieci λέγων, sed corr. ead. manu λέγειν A 32 προσπίπτων B: προσ διαπίπτων A: προσκύπτων Valckenaer διαψιθυρίζειν A: ψιθυρίζειν B εἰς B: ὡς A 35 ἠρχιτεκτονῆσθαι, alterum η ex ει corr. A B 37-38 epilogus insitivus 37 πάντα A B: πᾶν Cobet: πάντῃ conieci 38 ᾧ A B: ἃ vel οἷς recc.

III. 3 τις Cobet: ἐστιν A B (cf. i 1, v 1, vi 1) · ὃν recc.: ὧν B: ὧν A

μὴ γιγνώσκει, τούτῳ παρακαθεζόμενος πλησίον πρῶτον μὲν
5 τῆς αὐτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα, ὃ τῆς νυκτὸς
εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι· εἶθ' ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ
δείπνῳ τὰ καθ' ἕκαστα διεξελθεῖν. εἶτα δὴ προχωροῦντος 3
τοῦ πράγματος λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν
ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων, καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ
10 ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι, καὶ τὴν
θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλόιμον εἶναι· καὶ εἰ ποιήσειεν 4
ὁ Ζεὺς ὕδωρ πλεῖον, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι, καὶ ὃν
ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει, καὶ ὡς χαλεπόν ἐστι τὸ ζῆν,
καὶ ὡς Δάμιππος μυστηρίοις μεγίστην δᾷδα ἔστησεν, καὶ
15 πόσοι εἰσὶ κίονες τοῦ Ὠιδείου, καὶ 'χθὲς ἥμεσα', καὶ 'τίς
ἐστιν ἡμέρα τήμερον;' κἂν ὑπομένῃ τις αὐτόν, μὴ ἀφί- 5
στασθαι. καὶ ὡς Βοηδρομιῶνος μέν ἐστι τὰ μυστήρια,
Πυανοψιῶνος δὲ Ἀπατούρια, Ποσιδεῶνος δὲ ⟨τὰ⟩ κατ'
ἀγροὺς Διονύσια.

20 Παρασείσαντα δὴ δεῖ τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων καὶ 6
διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι, ὅστις ἀπύρευτος βούλεται εἶναι·
ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν
διαγινώσκουσιν.

οἷος λέγειν ὡς χαλεπὸν τὸ ζῆν. καὶ πόσοι εἰσὶν οἱ τοῦ ὠδείου κίονες. ὡς βοηδρομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια. πυανεψιῶνος τὰ ἀπατούρια, ποσειδεῶνος δὲ κατ' ἀγροὺς τὰ διονύσια. διαράμενος ἀπαλλάττου τῶν τοιούτων. ὁ γὰρ χρόνος οὐδὲ τοῖς καιριωτέροις ἐξαρκεῖ:

---

4 γινώσκει A B 5 αὐτοῦ A B 6 τὸ δεῖπνον A 7 δὴ ex δεῖ B 11 θάλασσαν A πλόιμον sic A B, at in hoc λ ex ν corr. (cf. Lobeckii Phryn. p. 615) 12 πλεῖον sic A B; in B extremum paginae vocabulum omissum statim eadem manu suppletum est καὶ ὁ ἀγρὸ̄ A B: correxi: καὶ ὅτι τὸν ἀγρὸν Casaubon 13 ἐς νεώτατα sic A 14 δάμιππος B μεγίστοις A 15 ἥμεσα sic A B 16 σήμερον A B κἂν . . . ἀφίστασθαι eiusdem auctoris credo qui epilogum adiecit; transposuerunt post Διονύσια (v. 19) Schneider alii 18 πυανεψιῶνος et ποσειδεῶνος A B ἀπατούρια sic A B τὰ add. Casaubon 20-23 epilogus manifesto insitivus ἀνθρώπων ⟨φεύγειν⟩ Casaubon 21 διαράᾳ (quod fere est -μενος) A B; fortasse ⟨τοὺς πόδας⟩ διαράμενον volebat auctor ἀπαλάττεσθαι A 22 μήτε σπουδὴν μήτε σχολὴν A

IV ΑΓΡΟΙΚΙΑΣ Δ'

1 Ἡ δὲ ἀγροικία δόξειεν ἂν εἶναι ἀμαθία ἀσχήμων, ὁ δὲ
ἄγροικος τοιοῦτός τις, οἷος κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν
πορεύεσθαι, καὶ τὸ μύρον φάσκειν οὐδὲν τοῦ θύμου ἥδιον
ὄζειν, καὶ μείζω τοῦ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν, καὶ
2 μεγάλῃ τῇ φωνῇ λαλεῖν. καὶ τοῖς μὲν φίλοις καὶ οἰκείοις
ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἀνακοινοῦσθαι περὶ
3 τῶν μεγίστων· καὶ τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς
4 ἐν ἀγρῷ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγεῖσθαι. καὶ
ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθιζάνειν, ὥστε τὰ γυμνὰ
5 αὐτοῦ φαίνεσθαι. καὶ ἐπ' ἄλλῳ μὲν μηδενὶ ⟨μήτε θαυ-
μάζειν⟩ μήτε ἐκπλήττεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅταν δὲ ἴδῃ βοῦν
6 ἢ ὄνον ἢ τράγον, ἑστηκὼς θεωρεῖν. καὶ προαιρῶν δέ τι ἐκ
7 τοῦ ταμιείου δεινὸς φαγεῖν· καὶ ζωρότερον πιεῖν. καὶ τὴν
σιτοποιὸν πειρῶν λαθεῖν, κἆτ' ἀλέσαι μετ' αὐτῆς τοῖς ἔνδον
8 πᾶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια. καὶ ἀριστῶν δὲ ἅμα τοῖς
9 ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν. ⟨καὶ παρὰ⟩ τὴν θύραν ὑπακοῦσαι
10 αὐτός. καὶ τὸν κύνα προσκαλεσάμενος καὶ ἐπιλαβόμενος
τοῦ ῥύγχους εἰπεῖν· 'οὗτος φυλάττει τὸ χωρίον καὶ τὴν

M: Περὶ ἀγροικίας δ'. Ἡ ἀγροικία ἀμαθία ἐστί. καὶ ὁ ἀγροῖκος τοιοῦτος οἷος φάσκειν οὐδὲν ἥδιον θύμου τὸ μῦρον ὄζειν. καὶ οἰκέταις κοινοῦσθαι περὶ μεγίστων. καὶ μισθωτοῖς ἐργαζομένοις τὰ ἐπ' ἐκκλησίας διηγεῖσθαι. καὶ ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθῆσθαι. καὶ ἑστάναι ὁρῶντα ζῶα. καὶ ἀπαιδεύτως ἐσθίειν καὶ ζωρότερον πίνειν. καὶ ἐσθίοντα ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥύγχους κυνός. λέγοντα οὗτος φύλαξ. καὶ ἀργύριον παρά του δεχόμενος

IV. 3 τοιοῦτος οἷον (om. τις) sic A 4 οὐδὲ sic B 7 αὐτοῦ A B 10 ἀναβλημένος sic A 11 ὑποφαίνεσθαι recc. μὲν om. A μήτε θαυμάζειν (om. sane μηδενὶ suppl. Pirckeimher: θαυμάζειν praeiverant recc. 12 ἐν ταῖς ὁδοῖς B: ἐν (omissis ταῖς ὁδοῖς), sed circumpunctum A 13 θεωρεῖν in litura corr. B δέ τι sic A B 14 ταμείου sic A B δεινὸς, sed corr. -ῶς A B 15 λαθεῖν A B: λαβεῖν Marcianus: ⟨μὴ⟩ λαθεῖν Meineke: περιλαβεῖν conieci κἆτ' ἀλέσας sic A B: corr. Casaubon 16 αὐτῷ B: αὐτοῖς A 17 ⟨καὶ παρὰ⟩ supplevi: ⟨καὶ κύψαντος⟩ suppl. recc. ἐπακοῦσαι A B: corr. Casaubon. cf. xxviii 3 18 ante τὸν κύνα add. ⟨ἑστιῶν⟩ ex M ἐσθίοντα Edmonds

20 οἰκίαν.' καὶ τὸ ἀργύριον δὲ παρά του λαβὼν ἀποδοκιμάζειν, 11
λίαν μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον ἀνταλλάττεσθαι· καὶ εἴ
τῳ ἄροτρον ἔχρησεν ἢ κόφινον ἢ δρέπανον ἢ θύλακον,
ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν ἀναμιμνῃσκόμενος *. καὶ 12
εἰς ἄστυ καταβαίνων ἐρωτῆσαι τὸν ἀπαντῶντα, πόσου
25 ἦσαν αἱ διφθέραι καὶ τὸ τάριχος καὶ εἰ τήμερον ὁ ἀγὼν
νουμηνίαν ἄγει, καὶ εἰπεῖν εὐθὺς ὅτι βούλεται καταβὰς
ἀποκείρασθαι. καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἆσαι· καὶ εἰς τὰ ὑπο- 13
δήματα δὲ ἥλους ἐγκροῦσαι. καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριὼν 14
κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους.

ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ Ε′ V

Ἡ δὲ ἀρέσκειά ἐστι μέν, ὡς ὅρῳ περιλαβεῖν, ἔντευξις 1
οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ ἡδονῆς παρασκευαστική, ὁ δὲ ἄρεσκος
ἀμέλει τοιοῦτός τις, οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας καὶ 2
5 ἄνδρα κράτιστον εἰπὼν καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφοτέραις
ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι καὶ μικρὸν προπέμψας καὶ ἐρωτήσας,

ἀποδοκιμάζειν. καὶ εἴ τι ἔχρησεν ζητεῖν παρακαιρόν. καὶ ὅλως τοιαῦτά τινα ἀπαιδευτα καὶ ἄκαιρα λέγειν ἀγροικίας ἐστίν:

M: Περὶ ἀρεσκείας ε′. Ἡ δὲ ἀρέσκεια ἔντευξίς ἐστιν ἡδονῆς παρασκευαστικὴ ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστω. οἷον εἴ τις δυσὶν ἐναντίως ἔχουσιν

---

20 του B: τούτου A 21 μὲν A B: λέγων Casaubon: γὰρ Eberhard λυπρὸν A B: λεπρὸν Duport: ῥυπαρὸν Cichorius; fortasse in μὲν λυπρὸν latet μολυβρὸν ἀνταλλάττεσθαι Cobet: ἅμα ἀλλάττεσθαι A B εἴ τῳ Needham: εἰ τὸ A: τὸ B: εἴ τι M 23 τοῦ νυκτὸς B post ἀναμιμνῃσκόμενος add. ἀπαιτεῖν Casaubon; ζητεῖν M excerpentis arbitrio debetur 25 σήμερον A B ὁ ἀγὼν] locus corruptus aut mutilus: ὁ ἄρχων, ὁ ἀγορανομῶν, ὑπάγων sim. frustra; fort. ὁ ἀγών, ⟨καὶ εἰ⟩ scribendum 27 καὶ ἐν βαλανείῳ . . . ἐγκροῦσαι post ταρίχους transp. Schneider: insitiva credere malo 28 παριὼν del. Cobet 29 τοῦ ταρίχους Sylburg

V. 2 ἡ δὲ sic A B 3 παρασκευή sic A ὁ δὲ sic A B 4 τις B: ἐστὶ A πόρρωθε προαγορεύσας A

3 πότε αὐτὸν ὄψεται, ἐπαινῶν ἀπαλλάττεσθαι. καὶ παρα-
κληθεὶς δὲ πρὸς δίαιταν μὴ μόνον ᾧ πάρεστι βούλεσθαι
ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς εἷς εἶναι δοκῇ.
4 καὶ τοὺς ξένους δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγουσι τῶν πολι- 10
5 τῶν. καὶ κεκλημένος δὲ ἐπὶ δεῖπνον κελεῦσαι καλέσαι τὰ
παιδία τὸν ἑστιῶντα, καὶ εἰσιόντα φῆσαι σύκου ὁμοιότερα
εἶναι τῷ πατρί, καὶ προσαγόμενος φιλῆσαι καὶ παρ' αὐτὸν
καθίστασθαι· καὶ τοῖς μὲν συμπαίζειν αὐτὸς λέγων 'ἀσκός,
πέλεκυς'· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἐᾶν καθεύδειν ἅμα 15
θλιβόμενος.

6 Καὶ πλειστάκις δὲ ἀποκείρασθαι καὶ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς
ἔχειν καὶ τὰ ἱμάτια δὲ χρηστὰ μεταβάλλεσθαι καὶ χρίσματι
7 ἀλείφεσθαι. καὶ τῆς μὲν ἀγορᾶς πρὸς τὰς τραπέζας προσ-
φοιτᾶν, τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τούτοις διατρίβειν, οὗ ἂν 20
ἔφηβοι γυμνάζωνται, τοῦ δὲ θεάτρου καθῆσθαι, ὅταν ᾖ θέα,
8 πλησίον τῶν στρατηγῶν. καὶ ἀγοράζειν αὐτῷ μὲν μηδέν,
ξένοις δὲ εἰς Βυζάντιον ἐπιστάλματα, καὶ Λακωνικὰς κύνας
εἰς Κύζικον καὶ μέλι Ὑμήττιον εἰς Ῥόδον, καὶ ταῦτα ποιῶν
9 τοῖς ἐν τῇ πόλει διηγεῖσθαι. ἀμέλει δὲ καὶ πίθηκον θρέψαι 25
δεινὸς καὶ τίτυρον κτήσασθαι καὶ Σικελικὰς περιστερὰς καὶ

ἀρέσκειν ἐπιχειρῇ ἑκατέρῳ. καὶ τοὺς ξένους δικαιοτέρους ἀποδεικνύῃ. τῶν πολιτῶν καὶ ἐν συμποσίῳ προσαγόμενος τὰ τοῦ κεκληκότος παιδία φιλεῖν. συμπαίζειν λέγοντα ἀσκὸς πέλεκυς. τὰ δ' ἐπὶ γαστρὸς ἐᾶν καθεύδειν θλιβόμενον. ἀμπίσχεσθαι καινὰ ἀρωματίζεσθαι. φοιτᾶν ἐν γυμνασίοις. προκαθῆσθαι. καὶ ἀγοράζειν μὲν αὐτὸν μηδέν. ξένοις δὲ συνεργεῖν λακωνικὰς κύνας πέμπειν εἰς κύζικον καὶ μέλι ὑμήττιον εἰς ῥόδον. καὶ πίθηκον θρέψαι

---

7 ἐπαινῶν (vel ἔτι ἐπαινῶν) recc.: ἔτι αἰνῶν sic A B 9 κοινὸς εἷς εἶναι sic A B: εἷς del. recc., et puto novicio significatu *unice, quam maxime* ab excerptore additum: κοινός τις εἶναι Pauw 11 κεκλημένοι sic A κελεύσει A B: corr. recc. 13 προσαγαγόμενος recc. αὐτὸν A B 14 καθίσασθαι Cobet ludus ignotus 17 inde a § 6 multis alienum caput excerptum videtur, quod inde ab Ansaldo Cebà nonnulli c. xxi inserunt 21 γυμνάζωνται B: γυμνάζονται A ᾖ recc.: ἡ A B 22 αὐτῷ Stephanus: αὐτὸν A B 23 ἐπιστάλματα A B; aut excerptoris novicia vox est aut corrupta: ἀποστέλλειν ἀγάλματα Meineke 24 post Κύζικον falso suppl. πέμπειν recc. 25 δρέψαι A B: corr. recc.

δορκαδείους ἀστραγάλους καὶ Θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος καὶ αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους, καὶ αὐλίδιον παλαι-
30 στριαῖον κόνιν ἔχον καὶ σφαιριστήριον. καὶ τοῦτο περιὼν 10
χρηννύναι τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς σοφισταῖς, τοῖς ὁπλομάχοις, τοῖς ἁρμονικοῖς ἐπιδείκνυσθαι· καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν ὕστερον ἐπεισιέναι ἐπὶ ⟨τῷ τὸν ἕτερον εἰπεῖν⟩ τῶν θεωμένων πρὸς τὸν ἕτερον, ὅτι τούτου ἐστὶν ἡ παλαίστρα.

ΑΠΟΝΟΙΑΣ ϛ′ VI

Ἡ δὲ ἀπόνοιά ἐστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων, 1
ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιοῦτός τις, οἷος ὀμόσαι ταχύ, κακῶς 2
ἀκοῦσαι, λοιδορηθῆναι δυνάμενος, τῷ ἤθει ἀγοραῖός τις καὶ
5 ἀνασεσυρμένος καὶ παντοποιός. ἀμέλει δυνατὸς καὶ ὀρχεῖ- 3

καὶ τίτυρον καὶ σικελικὰς περιστεράς. καὶ θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους. καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ λακεδαιμονος καὶ αὐλαίαν ἔχουσαν πέρσας ἐνυφασμένους. καὶ ὅσα δή τινα τοιαῦτα.

Schol. B ad v. 26 τίτυρον : Δωριεῖς τὸν σάτυρον. καὶ ἔστι δὲ ὁ μικρὰν ἔχων οὐρὰν πίθηκος. ῥωνος (ρανωνος?) λορησισ εκ λ⁻ μ̊ (obscuratae litterae). Schol. M : τίτυρος δωρικῶς ὁ σάτυρος ἤγουν ὁ μικρὰν ἔχων οὐρὰν πίθηκος.

Schol. B ad v. 27 Θουριακάς : ἔθνος Ἰ⟨τα⟩λί⟨ας⟩ (? ἐν ὧ λήκυθοι διαφέρωσαι (διαφέρουσαι?) τῶν ἄλλων ἐργάζονται. Schol. M : οἱ θούριοι ἔθνος ταραντινικὸν ἐν ὧ λήκυθοι εἰργάζοντο διαφέρουσαι τῶν ἄλλων.

M : Περὶ ἀπονοίας ϛ′. Ἡ ἀπόνοια ὑπομονή ἐστιν ἔργων αἰσχρῶν. καὶ ὁ ἀπονενοημένος, οἷος καὶ νήφων ὀρχεῖσθαι τὸν κόρδακα. ἀνασεσυρμένον τε

28 τῶν σκολιῶν ⟨τῶν⟩ Edmonds 30 περιὼν (i. e. περιιὼν) A B 31 χρηννύναι (i.e. κιχράναι, cf. χρηννύειν x 13, cf. *Theophrastea* p. 15 n. 1, Praef. p. vi sq. Foss: χρὴ νῦν ἀεὶ A B 32 ἐνδείκνυσθαι Cobet ἐπιδείξεσιν recc. : ἀποδείξεσιν A B 33 ἐπεισιέναι Foss : ἔπεισιν A B ⟨τῷ εἰπεῖν τὸν ἕτερον⟩ suppl. Foss, cuius ordinem mutavi

VI. 2 καὶ λόγων Stephanus : δικαιολόγων sic A B : τε καὶ λόγων Gale 3 τις B : ἐστιν A ὀμόσαι . . . δυνατὸς καὶ (v. 5) excerptoris indicia produnt ut omnino §§ 7–10 ⟨ἑκὼν⟩ κακῶς Herwerden 4 ἀκοῦσαι ⟨καὶ⟩ editores veteres δυνάμενος del. Meyer : δυναμένοις Foss

σθαι γήφων τὸν κόρδακα καὶ προσωπεῖον ἔχων ἐν κωμικῷ
4 χορῷ. καὶ ἐν θαύμασι δὲ τοὺς χαλκοῦς ἐκλέγειν καθ'
ἕκαστον παριὼν καὶ μάχεσθαι τούτοις τοῖς τὸ σύμβολον
5 φέρουσι καὶ προῖκα θεωρεῖν ἀξιοῦσι. δεινὸς δὲ καὶ παν-
δοκεῦσαι καὶ πορνοβοσκῆσαι καὶ τελωνῆσαι καὶ μηδεμίαν
αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύττειν, μαγει-
6 ρεύειν, κυβεύειν· τὴν μητέρα μὴ τρέφειν, ἀπάγεσθαι
κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον πλείω χρόνον οἰκεῖν ἢ τὴν αὑτοῦ
οἰκίαν.

7 Καὶ τοῦτο δ' ἂν εἶναι δόξειεν τῶν περιισταμένων τοὺς
ὄχλους καὶ προσκαλούντων, μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ παρρω-
γυίᾳ λοιδορουμένων καὶ διαλεγομένων πρὸς αὐτούς, καὶ
μεταξὺ οἱ μὲν προσίασιν, οἱ δὲ ἀπίασιν πρὶν ἀκοῦσαι αὐτοῦ,
ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀρχήν, τοῖς δὲ συλλαβήν, τοῖς δὲ μέρος τοῦ
πράγματος λέγει, οὐκ ἄλλως θεωρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοιαν
αὐτοῦ, ἢ ὅταν ᾖ πανήγυρις.

8 Ἱκανὸς δὲ καὶ δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς
δὲ ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προ-
9 κολπίῳ καὶ ὁρμαθοὺς γραμματειδίων ἐν ταῖς χερσίν· οὐκ
ἀποδοκιμάζειν δὲ οὐδ' ἅμα πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν

περιάγειν ἐν θεάτρῳ κέραμον οἰκεῖν πλεῖον ἢ οἰκίαν. ἐν δικαστηρίῳ παρεῖναι ἔχοντα ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ. καὶ ὁρμαθοὺς γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν.

Schol. B ad v. 6 κόρδακα: εἶδος αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς ὀρχήσεως (item fere M).

Id. B ad v. 23 ἐχῖνον: σκεῦος χαλκοῦν ἐστι τῆς δικαστικῆς τραπέζης.

---

6 ⟨μὴ⟩ ἔχειν recc.: ⟨οὐκ⟩ ἔχων Needham: ⟨μὴ⟩ ἔχων Schneider κομικῷ B 7 χῶρῶι A post χορῷ (conl. M et transposito ἀνασεσυρμένος v. 5) add. ἀνασεσυρμένος περιάγειν Edmonds 8 τούτοις τοῖς B: ἕτοις. τοῖς A (i.e. τώτοις. τοῖς, sed ~ videtur in corr. esse): τούτοις del. recc.: τούτων τοῖς Petersen: τούτων τοῖς ⟨δὶς⟩ conieci 9 ⟨οὐ⟩ φέρουσι Corais 11 ἐργασίαν αἰσχρὰν A 13 αὐτοῦ A B 15 τοῦτο A B: οὗτος Casaubon: τούτων Needham; excerptorem noli emendare (vide ad v. 3) δ' del. Needham 18 αὐτοῦ ⟨τὸ πᾶν⟩? 19 ἀρχὴν B: τὴν ἀρχὴν A συλλαβήν] desideres τελευτήν; συλλογὴν Wachsmuthi, συναφὴν Naberi non quadrant 20 λέγει recc.: λέγειν A B οὐ καλῶς A 22 τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι A: ταῖς δὲ ἐξόμνυσθαι B 24 γραμματιδίων A B 25 ἀποδοκιμάζων A B: corr. Meier inserens καὶ ante οὐκ ἅμα πολλῶν A B: ἀλλαντοπωλῶν conieci

καὶ εὐθὺς τούτοις δανείζειν καὶ τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι. καὶ ἐφοδεύειν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπώλια, τὰ ταριχοπώλια, καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν.

30 Ἐργώδεις δέ εἰσιν οἱ τὸ στόμα εὔλυτον ἔχοντες πρὸς 10 λοιδορίαν καὶ φθεγγόμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ὡς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια.

ΛΑΛΙΑΣ Ζ′ VII

Ἡ δὲ λαλιά, εἴ τις αὐτὴν ὁρίζεσθαι βούλοιτο, εἶναι ἂν 1 δόξειεν ἀκρασία τοῦ λόγου, ὁ δὲ λάλος τοιοῦτός τις, οἷος 2 τῷ ἐντυγχάνοντι εἰπεῖν, ἂν ὁτιοῦν πρὸς αὐτὸν φθέγξηται, 5 ὅτι οὐθὲν λέγει καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδεν καὶ ἂν ἀκούῃ αὐτοῦ, μαθήσεται· καὶ μεταξὺ δὲ ἀποκρινομένῳ ἐπιβάλλειν· 3 ‘εἶπας σύ; μὴ ἐπιλάθῃ, ὃ μέλλεις λέγειν,’ καὶ ‘εὖ γε, ὅτι με ὑπέμνησας’ καὶ ‘τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμόν που’ καὶ ‘ὃ παρέλιπον’ καὶ ‘ταχύ γε συνῆκας τὸ πρᾶγμα’ καὶ 10 ‘πάλαι σε παρετήρουν, εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ κατενεχθήσῃ’, καὶ ἑτέρας ἀρχὰς τοιαύτας πορίσασθαι, ὥστε μηδὲ ἀνα-

---

ἐν ᾧ τὰ γράμματα εἴτουν [ἤγουν M] τὰς ψήφους ἀπετίθεσαν [item fere M].

M : Περὶ λαλιᾶς ζ′. Ἡ λαλιά ἐστιν ἀκρασία λόγων· ὁ δὲ λάλος οἷος ἐμποδὼν γενόμενος παντὶ τῷ ἐντυγχάνοντι. καὶ ἁπλῶς ἀκαίρων λόγων φορητός.

---

26 δραγμῆς B 27 ἡμιβόλια A πράττεσθαι recc. : πλάττεσθαι A B 28 τὰ δὲ ἰχθυοπώλια A τόκους] χαλκοῦς Casaubon 29 ἐμπωλήματος B ἐπιλέγειν Hemsterhuis 30 πρὸς B : εἰς A

VII. 3 τις B : ἐστι τίς A 5 οὐθὲν B : οὐδὲν A 6 αὐτοῦ A B ἀποκριναμένῳ A B : corr. recc. ἐπιβάλλειν A B (cf. viii 2) : ὑποβάλλειν recc. 7 εἶπας· σὺ μὴ distinxerunt recc. 10 ἐμοὶ om. A 11 ἀρχὰς corrupte A B : ἀφορμὰς recc. : ταραχὰς conieci ; ceterum haec et proxima excerptoris esse videntur

4 πτεῦσαι τὸν ἐντυγχάνοντα. καὶ ὅταν γε τοὺς καθ' ἕνα
ἀπογυμνώσῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀθρόους καὶ συνεστηκότας
πορευθῆναι καὶ φυγεῖν ποιῆσαι μεταξὺ χρηματίζοντας.
5 καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα δὲ καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιὼν 15
κωλύειν τοὺς παῖδας προμανθάνειν· τοσαῦτα καὶ προσλαλεῖ
6 τοῖς παιδοτρίβαις καὶ διδασκάλοις. καὶ τοὺς ἀπιέναι φάσκον-
τας δεινὸς προπέμψαι καὶ ἀποκαταστῆσαι εἰς τὰς οἰκίας.
7 καὶ πυθόμενος ⟨τὰ ἀπὸ⟩ τῆς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν, προσ-
διηγήσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος τότε γενομένην 20
τοῦ ῥήτορος μάχην καὶ τὴν Λακεδαιμονίοις ὑπὸ Λυσάνδρου,
καὶ οὕς ποτε λόγους αὐτὸς εἶπας εὐδοκίμησεν ἐν τῷ δήμῳ.
8 καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν
παρεμβαλεῖν, ὥστε τοὺς ἀκούοντας ἤτοι ἐπιλαθέσθαι ἢ
9 νυστάξαι ἢ μεταξὺ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ 25
συνδικάζων δὲ κωλῦσαι κρῖναι καὶ συνθεωρῶν θεάσασθαι
καὶ συνδειπνῶν φαγεῖν λέγων, ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλῳ ἐστὶ
σιωπᾶν, καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶττα, καὶ ὅτι οὐκ ἂν
σιωπήσειεν, οὐδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν εἶναι λαλίστερος.
10 καὶ σκωπτόμενος ὑπομεῖναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ παιδίων, 30
ὅταν αὐτὸν ἤδη καθεύδειν βουλόμενα κελεύῃ λέγοντα ταῦτα·
'λαλεῖν τι ἡμῖν, ὅπως ἂν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ.'

13 ἀπογυμνώσῃ A B: ἀποκναίσῃ recc.: ἀπογυιώσῃ Pauw ἀθρόους καὶ sic A B: καὶ delebat Meineke 16 προσμανθάνειν Auber τοσαῦτα καὶ προσλαλεῖν sic A B: correxi; nam sic loquitur iste excerptor viii 15 extr. 18 ἐκ τῆς οἰκίας A B: εἰς τὴν οἰκίαν recc.: corr. Ribbeck 19 ⟨τὰ ἀπὸ⟩ τῆς Kayser (cf. iv 3): τῆς A B: ⟨τὰ⟩ τῆς Petersen προδιηγήσασθαι A B: corr. recc. 20 τότε A B: ποτὲ recc. 21 τοῦ ῥήτορος A B: τοῖν ῥητόροιν conieci (cf. Dem. d. coron. 226 ῥητόρων ἀγῶνα): τοῖς ῥήτορσι Holland καὶ τὴν . . . Λυσάνδρου inepte interpolata vidit Hottinger; Theophrastus fortasse Antipatri ad Megalopolin sub eodem archonte victoriam significaverat 22 εἶπας A: εἶπεν sic B: corr. Casaubon εὐδοκίμησαν A B: corr. recc. 23 § 8 agnoscas excerptoris orationem 29 δόξειεν ἂν εἶναι A 30 αὐτοῦ A B 31 ταῦτα A B: πάππα Sylburg: τατᾶ Ribbeck: ἄττα Casaubon 32 ὑμᾶς A

Ἡ δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ 1
πράξεων, ὧν ⟨πιστεύεσθαι⟩ βούλεται ὁ λογοποιῶν, ὁ δὲ
λογοποιὸς τοιοῦτός τις, οἷος ἀπαντήσας τῷ φίλῳ εὐθὺς 2
5 καταβαλὼν τὸ ἦθος καὶ μειδιάσας ἐρωτῆσαι· 'πόθεν σύ'; 3
καὶ 'λέγεις τί καὶ πῶς'; 'ἔχεις περὶ τοῦδε εἰπεῖν καινόν'; 4
καὶ ὡς ἐπιβαλὼν ἐρωτᾶν· 'μὴ λέγεταί τι καινότερον; καὶ
μὴν ἀγαθά γέ ἐστι τὰ λεγόμενα.' καὶ οὐκ ἐάσας ἀπο- 5
κρίνασθαι εἰπεῖν· 'τί λέγεις; οὐθὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοί σε
10 εὐωχήσειν καινῶν λόγων.' καὶ ἔστιν αὐτῷ ἢ στρατιώτης 6
ἢ παῖς Ἀστείου τοῦ αὐλητοῦ ἢ Λύκων ὁ ἐργολάβος παρα-
γεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, οὗ φησιν ἀκηκοέναι. αἱ μὲν 7
οὖν ἀναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦταί εἰσιν αὐτοῦ, ὧν οὐθεὶς
ἂν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι. διηγεῖται δὲ τούτους φάσκων λέγειν, 8
15 ὡς Πολυπέρχων καὶ ὁ βασιλεὺς μάχῃ νενίκηκεν, καὶ
Κάσανδρος ἐζώγρηται· καὶ ἂν εἴπῃ τις αὐτῷ· 'σὺ δὲ ταῦτα 9
πιστεύεις;' φήσει· τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει,
καὶ τὸν λόγον ἐπεντείνειν, καὶ πάντας συμφωνεῖν· ταὐτὰ
γὰρ λέγειν περὶ τῆς μάχης· καὶ πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι.

M : Π (vacuus titulus, volebat περὶ λογοποιίας) Ἡ δὲ λογοποιία σύνθεσις ἐστι ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων. ἀπό τινων ἀφορμὴν λαμβάνουσα καὶ συμπλάττουσα τέρατα οἷον πολυπέρχων νενίκηκε. κάσανδρος ἐζώγρηται. καὶ προστίθησιν, εἴ τις ἐρωτώη. σὺ δὲ (vel δὴ) ταῦτα πιστεῦ (πιστεύεις

VIII. 3 ⟨πιστεύεσθαι⟩ supplevi 4 τῷ A B : τῳ Eberhard 5 καταβαλὼν] mire (sc. τὰς ὀφρῦς?) : μεταβαλὼν Casaubon 6 πῶς del. recc. : πῶς ⟨ἔχεις' καὶ⟩ Usener 7 ὡς del. recc. : ὡς ⟨τάχος⟩ conieci 9 οὐθὲν sic A B 10 εὐωχῆσαι A 11 παραγεγονὸς B 12 αἱ μὲν οὖν] hinc excerptorem odoreris ; etiam indicativi a norma abhorrent 13 οὐθεὶς sic A B 14 ἐπιλαθέσθαι A B : corr. Casaubon δὲ B : om. A 15 πολυπέρχων sic B (cf. M) : πολυσπέρχων A μάχῃ B : μάχην A 17 φησί (says yes) coni. Hanow apte ut in excerptoris oratione τὸ πρᾶγμα κτλ.] haec plane depravata excerptoris culpa 18 ἐπεντείνειν in textu B : ἐπεντείνει A et in marg. antiquae manus varia lectio B πάντας Casaubon : παν̄ ambigue A : πάντα B ταὐτὰ Casaubon : ταῦτα sic A B

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE
LIBRARY

8 εἶναι δ' ἑαυτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· ὁρᾶν γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα· λέγει δ', ὡς καὶ παρακήκοε παρὰ τούτοις κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἤδη πέμπτην ἡμέραν ἥκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὃς
9 πάντα ταῦτα οἶδε. καὶ πάντα διεξιὼν πως οἴεσθαι πιθανῶς σχετλιάζειν λέγων· 'δυστυχὴς Κάσανδρος· ὦ ταλαίπωρος·
10 ἐνθυμῇ τὸ τῆς τύχης; ἀλλ' οὖν ἰσχυρὸς γενόμενος.' καί 'δεῖ δ' αὐτόν σε μόνον εἰδέναι'· πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέγων.

11 Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες· οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσι-
12 τελῶς ἀπαλλάττουσι· πολλάκις γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλανείοις περιστάσεις ποιούμενοι τὰ ἱμάτια ἀποβεβλήκασιν, οἱ δ' ⟨ἐν⟩ τῇ στοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ νικῶντες ἐρήμους
13 δίκας ὠφλήκασιν· εἰσὶ δ' οἳ καὶ πόλεις τῷ λόγῳ κατὰ
14 κράτος αἱροῦντες παρεδειπνήθησαν. πάνυ δὴ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστι τὸ ἐπιτήδευμα· ποίᾳ γὰρ οὐ στοᾷ, ποίῳ δὲ ἐργαστηρίῳ, ποίῳ δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς οὐκ ἐνημερεύουσιν
15 ἀπαυδᾶν ποιοῦντες τοὺς ἀκούοντας· οὕτως καὶ καταπονοῦσι ταῖς ψευδολογίαις.

---

an πιστεύειν?). σημεῖον τὰ πρόσωπα πάντων μεταβαλόντα. καὶ ὡς ἠκηκόει τινὰ κρυπτόμενον ἐν οἰκίᾳ εἰδότα. καὶ πιθανῶς σχετλιάζων ἐπάγειν δυστυχὴς κάσανδρος. καὶ ὅσα τοιαῦτα:

---

20 δὲ αὐτῷ A B 21 αὐτῶν B: αὐτὸν A: αὐτὸς Wilamowitz: αὐτὰ Kayser 24 οἶδε A B M: εἶδε recc. καὶ πάντα B: καὶ ταῦτα πάντα A: καὶ ταῦθ' ἅμα recc. πως scripsi: πῶς A B οἴεσθαι A B: οἴεσθε inepte recc. '*haec dum aliquo modo enarrat, apte se ad persuadendum lamentari opinatur, cum dicit*'; excerptoris balba oratio πιθανῶς B: om. A 26 ἰσχυρὸς γενόμενος (γινόμενος ut vid. B) A B: ἰσχυρῶς γ' ἀμυνάμενος Wilamowitz ἀλλ' A B: ἄλλως Auber (explicaretur *frustra*) 27 δεῖ δ' αὐτόν γε B: δεῖ τ' αὐτόν γε A: corr. recc. 28 προσδεδραμηκέναι A: προὐδεδραμήκει Schneider 29–39 epilogus totus excerptoris 29 ποτε om. A 30 post γὰρ add. καὶ A ἀλυσιτελῶς recc.: λυσιτελῶς A B 31 ἀπαλάττουσι A: πλάττουσι Nauck, cf. Praef. p. vii 33 δ' ἐν recc.: δὲ A B 34 πόλεις τῷ Casaubon—Needham: πλεῖστοι A B 36 ποίᾳ . . . στοᾷ scripsi: ποία . . . στοᾶ B: ποία . . . στοά A, corr. B 37 ποίῳ δὲ μέρει sic A B οὐκ ἐνημερεύουσιν scripsi: οὐ διημερεύουσιν A B: οὐκ ἐνδιημερεύουσιν Schneider 38 οὕτως καὶ] cf. vii 4 n. 16

Ἡ δὲ ἀναισχυντία ἐστὶ μέν, ὡς ὅρῳ λαβεῖν, κατα- 1
φρόνησις δόξης αἰσχροῦ ἕνεκα κέρδους, ὁ δὲ ἀναίσχυντος
τοιοῦτός ⟨τις⟩, οἷος πρῶτον μὲν ὃν ἀποστερεῖ, πρὸς τοῦτον 2
5 ἀπελθὼν δανείζεσθαι, εἶτα θύσας τοῖς θεοῖς αὐτὸς μὲν
δειπνεῖν παρ' ἑτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἁλσὶ πάσας.
καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκόλουθον δοῦναι ἀπὸ τῆς τραπέζης 3
ἄρας κρέας καὶ ἄρτον καὶ εἰπεῖν ἀκουόντων πάντων·
'εὐωχοῦ, Τίβειε.' καὶ ὀψωνῶν δὲ ὑπομιμνήσκειν τὸν κρεω- 4
10 πώλην, εἴ τι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε, καὶ ἑστηκὼς πρὸς τῷ
σταθμῷ μάλιστα μὲν κρέας, εἰ δὲ μή, ὁστοῦν εἰς τὸν ζωμὸν
ἐμβαλεῖν, καὶ ἐὰν μὲν λάβῃ, εὖ ἔχει, εἰ δὲ μή, ἁρπάσας
ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον ἅμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι.
καὶ ξένοις δὲ αὐτοῦ θέαν ἀγοράσας μὴ δοὺς τὸ μέρος 5
15 θεωρεῖν, ἄγειν δὲ καὶ τοὺς υἱεῖς ⟨εἰς⟩ τὴν ὑστεραίαν καὶ
τὸν παιδαγωγόν. καὶ ὅσα ἐωνημένος ἄξιά τις φέρει, μετα- 6
δοῦναι κελεῦσαι καὶ αὐτῷ. καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν 7
ἐλθὼν δανείζεσθαι κριθάς, ποτὲ ⟨δὲ⟩ ἄχυρα, καὶ ταῦτα
⟨τοὺς⟩ χρήσαντας ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν. δεινὸς 8
20 δὲ καὶ πρὸς τὰ χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθὼν
καὶ βάψας ἀρύταιναν βοῶντος τοῦ βαλανέως αὐτὸς αὐτοῦ

M : Π (vac. tit., volebat *ἐρὶ ἀναισχυντίας*) *Ἡ δὲ ἀναισχυντία καταφρόνησις ἐστι δόξης αἰχρῇ* (?) *ἕνεκα κέρδους. οἷον εἴ τις που κεκλημένος, ἄρας ἀπὸ τραπέζης δοῦναι τῷ ἑπομένῳ. λέγων εὐωχοῦ τίβιε. καὶ ὀψωνῶν ἐστὼς πρὸς τῷ σταθμῷ συλλαλεῖν φιλικῶς ἕως ἄρη τι πλέον. ἢ καὶ ἁρπάσας γελῶν. καὶ*

IX. 3 *κέρδους εἵνεκα* A 4 ⟨*τις*⟩ addidi *οἷον* sic A B : corr. recc. *ἀποστερεῖται* A 5 *δανείζεται* sic A B : corr. recc. post *εἶτα* lacunam sign. Holland 8 *ἄρτον καὶ κρέας ἄρας* A 9 *Τίβειε* scripsi (cf. Praef. p. xi n. 1) : *τίβιε* M : *τίμιε* B : *τιμιώτατε* A 12 *εὖ ἔχει* del. Kayser 14 *αὐτοῦ* A B 15 *τοὺς υἱεῖς εἰς* recc. : *τοὺς ὡς εἰς* A : *τοὺς εἰς* B 17 *αὐτῷ* A B 18 ⟨*δὲ*⟩ suppl. recc. : om. A B *ἄχυρα* sic A B 19 ⟨*τοὺς*⟩ M : om. A B *ἀποφέρειν* B : *φέρειν* sic A *αὐτόν* A B 20 *προσελθεῖν* A 21 *αὐτὸς αὐτοῦ* A B

καταχέασθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι λέλουται ἀπιὼν κἀκεῖ 'οὐδεμία σοι χάρις'.

X ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ Γ'

1 Ἔστι δὲ ἡ μικρολογία φειδωλία τοῦ διαφόρου ὑπὲρ τὸν
2 καιρόν, ὁ δὲ μικρολόγος τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ
3 ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. καὶ [ὁ] συσσιτῶν
ἀριθμεῖν τὰς κύλικας, πόσας ἕκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχε- 5
4 σθαι ἐλάχιστον τῇ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. καὶ ὅσα
5 μικροῦ τις πριάμενος λογίζεται, πάντα φάσκων εἶναι. καὶ
οἰκέτου χύτραν [εἶναι] ἢ λοπάδα κατάξαντος εἰσπρᾶξαι ἀπὸ
6 τῶν ἐπιτηδείων. καὶ τῆς γυναικὸς ἐκβαλούσης τρίχαλκον
οἶος μεταφέρειν τὰ σκεύη καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰς κιβωτοὺς 10
7 καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα. καὶ ἐάν τι πωλῇ, τοσούτου
8 ἀποδόσθαι, ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριαμένῳ. καὶ οὐκ ἂν
ἐᾶσαι οὔτε συκοτραγῆσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου οὔτε διὰ τοῦ
αὐτοῦ ἀγροῦ πορευθῆναι οὔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ

δανειζόμενός τι πρὸς γειτόνων τοὺς χρῶντας ἀναγκάζειν κομίζειν. καὶ ὅσα δῆτα ἔγνωμεν (?) αἰσχροκερδείας ἔργα:

Schol. M ad v. 9 Τίβειε: τίβιε δουλικὸν ὄνομα ὡς καὶ δρόμων καὶ γέτας καὶ τὰ τοιαῦτα.

M: Π (tit. vac.) Ἡ μακρολογία ἐοικε φειδωλία διαφόρου παρὰ καιρόν. οἷον διφᾶν τινα τὰ ἐν οἴκω μηδ' ἐᾶν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ πορεύεσθαι ἐφ' ὧ

---

22 ὅτι λέλουμαι Herwerden: ὅτε λέλουται Pauw ἀπιὼν κακεῖ (sic A B) corrupta aut mutila: ἀπιὼν κἀκείνου Edmonds: προῖκα καὶ Usener: ἀπιών· κάλει Pauw: Herwerdenum secuti 'λέλουμαι καλῶς' καὶ 'οὐδεμία Fraenkel et Groeneboem: λέλουται', κᾶτα ἀπιών 'οὐδεμία Jebb

X. 4 ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ Casaubon: ⟨ἐλθὼν⟩ ἐπὶ τὴν οἰκίαν recc.: ἐπιτοκίαν Unger ὁ συσσιτῶν A B: ὁ del. recc.: ὁμοσιτῶν Dietrich 5 τὰς κύλικας recc.: τε κύλικας (κοίλικας B) A B 7 λογίζεται sic A B πάντα corrupte A B: περιττὰ (ἥττα = ἧτα) conieci 8 [εἶναι] del. recc. 10 καὶ (post κλίνας) habent A B τοὺς κιβωτοὺς A 11 τοσούτας A B: corr. recc. 13 ἐάσας A B: corr. recc. αὐτοῦ A B κήπου A: σκοποῦ B 14 ἐλαίαν A B φοίνικα excerptoris est, cf. Praef. p. vii χαμαὶ πεπτωκότων B: χαμαικειμένων A: χαμαιπετῶν Cobet

πεπτωκότων ἀνελέσθαι. καὶ τοὺς ὅρους δ' ἐπισκοπεῖσθαι 9
ὁσημέραι εἰ διαμένουσιν οἱ αὐτοί. δεινὸς δὲ καὶ ὑπερη- 10
μερίαν πρᾶξαι καὶ τόκον τόκου. καὶ ἑστιῶν τοὺς δημότας 11
μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι. καὶ ὀψωνῶν μηθὲν 12
πριάμενος εἰσελθεῖν. καὶ ἀπαγορεῦσαι τῇ γυναικὶ μήτε 13
ἅλας χρηννύειν μήτε ἐλλύχνιον μήτε κύμινον μήτε ὀρίγανον
μήτε ὀλὰς μήτε στέμματα μήτε θυηλήματα, ἀλλὰ λέγειν,
ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐστι τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Καὶ τὸ ὅλον δὲ τῶν μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας 14
ἔστιν ἰδεῖν εὐρωτιώσας καὶ τὰς κλεῖς ἰωμένας, καὶ αὐτοὺς
δὲ φοροῦντας ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐκ ληκυ-
θίων μικρῶν πάνυ ἀλειφομένους, καὶ ἐν χρῷ κειρομένους,
καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑποδουμένους, καὶ πρὸς τοὺς
γναφεῖς διατεινομένους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἕξει πολλὴν
γῆν, ἵνα μὴ ῥυπαίνηται ταχύ.

ΒΔΕΛΥΡΙΑΣ ΙΑ′ XI

Οὐ χαλεπὸν δέ ἐστι τὴν βδελυρίαν διορίσασθαι· ἔστι 1
γὰρ παιδιὰ ἐπιφανὴς καὶ ἐπονείδιστος, ὁ δὲ βδελυρὸς
τοιοῦτός ⟨τις⟩, οἷος ἀπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις ἀνασυρά- 2
μενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον. καὶ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν, ὅταν οἱ 3

μὴ συκοτραγ̅ (i. e. συκοτραγήση) τις. καὶ ἀπαγορεύειν τῇ γυναικὶ μὴ διδόναι ὀλὰς ἢ στέμμα ἢ θυηλήματα.

M : Περὶ βδελυρίας ια′. Ἡ βδελυρία παιδιά ἐστιν ἐπονείδιστος. οἷον τὸ ἐνώπιον γυναικῶν ἀνασυράμενος ὑποδεικνύειν τὰ αἰδοῖα τὸ ἐν θεάτρω κροτεῖν

---

17 ἑστιῶν τοὺς Needham : ἑστιῶντας sic A : ἑστιῶν B 18 μηδὲν A 20 χρηννύειν Foss (cf. v 10) : χρωννύειν A B 21 ὀλὰς M : οὐλὰς A B θυηλήματα A B (recte, cf. Inscr. miles. ed. Wilamowitz *Berl. Sitzungsber.* 1904, 619 ; Stengel *Herm.* 39, 614) 23 epilogum § 14 suis verbis excerptor e Theophrasto concinnavit 24 ἰδεῖν sic A B ἰουμένας Blaydes 25 μικρῶν A B (cf. Sapph. fr. 91. 7) : μηρῶν vix recte Stephanus 27 τὸ μέσον] cf. xxvi 4 ὑποδουμένους B : ὑποδῦμένους sic A : ὑπολυομένους recc., Cobet *Mnem.* ii 45 29 ῥυπαίνητε A

XI. 3 παιδιὰ] ἀναίδεια Naber 4 ⟨τις⟩ supplevi : om. A B ἀνασυρόμενος B

ἄλλοι παύωνται, καὶ σιρίττειν, οὓς ἡδέως θεωροῦσιν οἱ
λοιποί· καὶ ὅταν σιωπήσῃ τὸ θέατρον, ἀνακύψας ἐρυγεῖν,
4 ἵνα τοὺς καθημένους ποιήσῃ μεταστραφῆναι. καὶ πλη-
θούσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα ἢ τὰ μύρτα
ἢ τὰ ἀκρόδρυα ἑστηκὼς τραγηματίζεσθαι, ἅμα τῷ πωλοῦντι 10
προσλαλῶν· καὶ καλέσαι δὲ τῶν παρόντων ὀνομαστί τινα,
5 ᾧ μὴ συνήθης ἐστί. καὶ σπεύδοντας δέ που ὁρῶν ⟨περι-
6 μεῖναι κελεῦσαι⟩. καὶ ἡττωμένῳ δὲ μεγάλην δίκην ἀπιόντι
7 ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου προσελθεῖν καὶ συνησθῆναι. καὶ
ὀψωνεῖν ἑαυτῷ καὶ αὐλητρίδας μισθοῦσθαι καὶ δεικνύειν 15
δὲ τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὠψωνημένα καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα.
8 καὶ διηγεῖσθαι προσστὰς πρὸς κουρεῖον ἢ μυροπώλιον, ὅτι
μεθύσκεσθαι μέλλει.

XII ΑΚΑΙΡΙΑΣ ΙΒ′

1 Ἡ μὲν οὖν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις λυποῦσα τοὺς
2 ἐντυγχάνοντας, ὁ δὲ ἄκαιρος τοιοῦτός τις, οἷος ἀσχολουμένῳ
3 προσελθὼν ἀνακοινοῦσθαι. καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην

τῶν ἄλλων παυόντων. καὶ συρίττειν. καὶ ὅταν σιγήσῃ τὸ θέατρον ἀνακύψαντα ἐρυγεῖν. δεικνύειν τὰ ἐωνημένα καὶ τὸ ἐπ' ἀγορᾶς τραγηματίζεσθαι (sequitur exc. c. xxx: καὶ ἀποδημοῦντα δημοσία τὸ ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον καταλιπεῖν οἴκοι, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεσθαι καὶ ὅσα παρόμοια).

M: Περὶ ἀκαιρίας ιβ′. Ἡ ἀκαιρία ἔντευξίς ἐστι λυποῦσα τὸν ἐντυγχάνοντα οἷον τὸ κωμάζειν ἐρωμένην πυρέττουσαν. καὶ ἀσχολουμένῳ

---

6 παύονται A 7 λοιποί A. suprascr. B: πολλοί text. B 8 μεταστραφῆναι ποιήσῃ A 9 ἢ (post κάρυα) B: καὶ A 12 σύνηθες A περιμεῖναι κελεῦσαι suppl. recc.: om. A B 14 post συνησθῆναι continuaverat δὲ, sed statim corr. καὶ A 15 ἑαυτῷ Casaubon: ἑαυτὸν sic A B: αὐτὸς (*solus*) Furlanus: ⟨αὐτὸς⟩ ἑαυτῷ Cobet 16 ὀψωνημένα B 17 προστὰς A B 18 μεθύσθαι, statim corr., sic A deest extremum acumen, quod desideres: ubi invitati ad cenam paratam veniunt, ipsos exclusos ac derisos esse comperiunt. nimirum resecta est capitis clausula; in eius locum praecepta est ex c. xxx 5–16 ecloga, de qua infra

XII. 1 tit. ΙΒ′] B A 2 ἔντευξις M 4 αὐτοῦ A B

κωμάζειν πυρέττουσαν. καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσ- 4
ελθὼν κελεῦσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι. καὶ μαρτυρήσων 5
παρεῖναι τοῦ πράγματος ἤδη κεκριμένου. καὶ κεκλημένος 6
εἰς γάμους τοῦ γυναικείου γένους κατηγορεῖν. καὶ ἐκ μακρᾶς 7
ὁδοῦ ἥκοντα ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπατον. δεινὸς 8
δὲ καὶ προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπρακότι. 9
καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς 10
διδάσκων. καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι, ἃ μὴ βούλεταί 11
τις γενέσθαι, αἰσχύνεται δὲ ἀπείπασθαι. καὶ θύοντας καὶ 12
ἀναλίσκοντας ἥκειν τόκον ἀπαιτήσων. καὶ μαστιγουμένου
οἰκέτου παρεστὼς διηγεῖσθαι, ὅτι καὶ αὐτοῦ ποτε παῖς οὕτως 13
πληγὰς λαβὼν ἀπήγξατο. καὶ παρὼν διαίτῃ συγκρούειν, 14
ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύεσθαι. καὶ ὀρχησόμενος 15
ἅψασθαι ἑτέρου μηδέπω μεθύοντος.

ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ ΙΓ′ XIII

Ἀμέλει ⟨ἡ⟩ περιεργία δόξει εἶναι προσποίησίς τις λόγων 1
καὶ πράξεων μετὰ εὐνοίας, ὁ δὲ περίεργος τοιοῦτός τις,
⟨οἷος⟩ ἐπαγγέλλεσθαι [ἀναστάς], ἃ μὴ δυνήσεται. καὶ 2, 3
ὁμολογουμένου τοῦ πράγματος δικαίου εἶναι ἀνταναστὰς

κοινοῦσθαι καὶ παρεῖναι μαρτυρήσοντα τῷ (?) ἤδη κεκριμένῳ (?) ἐν γάμοις τε τοῦ γυναικείου (?) μέρους κατηγορεῖν. καὶ μαστιγουμένου οἰκέτου. διηγεῖσθαι αὐτὸν ὅπως ὁ ἐκείνου μαστιζόμενος τέθνηκεν οἰκέτης.

M : Περὶ περιεργίας ιγ′. Ἡ περιεργία προσπίησίς ἐστι λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνοίας· οἷον τὸ ἐπαγγέλλεσθαί τινα τὰ ὑπὲρ δύναμιν ἢ ἀναγκάζειν

---

5 ὠφληκότι Pauw 6 αὐτὸν A B 9 ἥκοντα clare B : ἥκον A 11 post μεμαθηκότας falso praecepta ex v. 13 sq. καὶ ἀναλίσκοντας punctis ipse del. A 12 προθύμως Blaydes 13 καὶ ante θύοντας) A B : ὡς Casaubon 14 ἥκειν Auber : ἥκων sic A B 15 αὐτοῦ A B οὕτως sic A B 17 ὀρχησόμενος Casaubon : ὀρχησάμενος A B

XIII. 2 ⟨ἡ⟩ suppl. Buecheler δόξειεν ⟨ἀν⟩ recc. 3 μετὰ sic A B 4 ⟨οἷος⟩ suppl. recc. ἀναστὰς seclusi ; est varia lectio corrupti ἔν τινι στὰς (v. 5) 5 τοῦ] an του? ἀνταναστὰς scripsi (cf. ἀναστὰς v. 4) : ἔν τινι στὰς A B : ἐνστὰς vel ἀντιστὰς Reiske

4 ἐλεγχθῆναι. καὶ πλείω δὲ ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράσαι,
5 ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν. καὶ διείργειν τοὺς
6 μαχομένους, καὶ οὓς οὐ γιγνώσκει. καὶ ἀτραποῦ ἡγήσασθαι,
7 εἶτα μὴ δύνασθαι εὑρεῖν, οὗ πορεύεται. καὶ τὸν στρατηγὸν
προσελθὼν ἐρωτῆσαι, πότε μέλλει παρατάττεσθαι, καὶ τί 10
8 μετὰ τὴν αὔριον παραγγελεῖ. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ
9 εἰπεῖν, ὅτι ἡ μήτηρ ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ. καὶ
ἀπαγορεύοντος τοῦ ἰατροῦ, ὅπως μὴ δώσει οἶνον τῷ μαλα-
κιζομένῳ, φήσας βούλεσθαι διάπειραν λαμβάνειν εὐτρεπίσαι
10 τὸν κακῶς ἔχοντα. καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης ἐπιγράψαι 15
ἐπὶ τὸ μνῆμα τοῦ τε ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς
μητρὸς καὶ αὐτῆς ⟨τῆς⟩ γυναικὸς τοὔνομα καὶ ποδαπή ἐστι,
11 καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν· καὶ
ὀμνύναι μέλλων εἰπεῖν πρὸς τοὺς περιεστηκότας, ὅτι 'καὶ
πρότερον πολλάκις ὀμώμοκα'. 20

XIV ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ ΙΔ'

1 Ἔστι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὅρῳ εἰπεῖν, βραδυτὴς ψυχῆς
2 ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν, ὁ δὲ ἀναίσθητος τοιοῦτός τις, οἷος
λογισάμενος ταῖς ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας ἐρωτᾶν

τινὰ ἐν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν καὶ ἀτραποῦ ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν καταλιπόντα. εἶτα μὴ δύνασθαι εὑρεῖν οὗ πορεύηται. ἢ στρατηγὸν ἐρωτᾶν πότε παρατετάξεται. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν ἡ μήτηρ ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ καὶ ἀπαγορεύοντος ἰατροῦ μὴ δοῦναι οἶνον τῷ μαλακιζομένῳ. ἐκεῖνον φάναι βούλεσθαι διάπειραν λαβεῖν.

M : Περὶ ἀναισθησίας ιδ'. Ἡ ἀναισθησία βραδύτης ἐστι ψυχῆς ἐν λόγῳ καὶ πράξει, οἷον εἴ τις συμψηφισάμενος ἐρωτῴη τὸν παρακαθήμενον. ὅσον τὸ

---

7 διείργειν A B : διεγείρειν recc. 8 γινώσκει A B ἡγήσασθαι τὴν ὁδὸν καταλιπών ex M Lipsienses 9 οὗ πορεύηται M : οἷ (vel ῃ) πορεύεται Casaubon 11 παραγγελεῖ recc. : παραγγέλλει A B 13 μαλακιζομένῳ A : καλλωπιζομένῳ B 14 φῆσαι Schwarz εὐτρεπίσαι A B (defendebat Wendland *Philolog.* 57, 117) : εὖ ποτίσαι bene Foss 17 αὐτῆς ⟨τῆς⟩ recc. : αὖ τῆς A B ποταπή A B 19 περιεστηκότας clare B : παρεστηκότας A

XIV. 2 δὲ ἡ recc. : δὲ καὶ ἡ A : καὶ ἡ B 3 λόγῳ A 4 ante ταῖς habet τις A

5 τὸν παρακαθήμενον· ‘τί γίγνεται’; καὶ δίκην φεύγων καὶ 3
ταύτην εἰσιέναι μέλλων ἐπιλαθόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι.
καὶ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ μόνος καταλείπεσθαι καθεύδων. καὶ 4
πολλὰ φαγών, τῆς νυκτὸς ⟨ἀναστὰς⟩ ὡς ἐπὶ θάκου ὑπὸ κυνὸς τῆς 5
τοῦ γείτονος δηχθῆναι. καὶ λαβών ⟨τι⟩ καὶ ἀποθεὶς αὐτός, 6
10 τοῦτο ζητεῖν καὶ μὴ δύνασθαι εὑρεῖν. καὶ ἀπαγγέλλοντος 7
αὐτῷ, ὅτι τετελεύτηκέ τις αὐτοῦ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται,
σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας εἰπεῖν· ‘ἀγαθῇ τύχῃ.’ δεινὸς 8
δὲ καὶ ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας παρα-
λαβεῖν. καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι σικύους 9
15 οὐκ ἠγόρασεν. καὶ τὰ παιδία ἑαυτοῦ παλαίειν ἀναγκάζων 10
καὶ τροχάζειν [καὶ] εἰς κόπον ἐμβαλεῖν. καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτὸς 11
φακῆν ἕψων δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν ἄβρωτον
ποιῆσαι. καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν· ‘ἡδύ γε τῶν ἄστρων 12
νομίζει,’ ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι πίσσης. καὶ λέγοντός 13
20 τινος· ‘πόσους οἴει κατὰ τὰς Ἱερὰς πύλας ἐξενηνέχθαι
νεκρούς;’ πρὸς τοῦτον εἰπεῖν· ‘ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιντο.’

κεφάλαιον. καὶ εἰσιέναι μέλλων εἰς δίκην. ἐκλαθόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύοιτο. καὶ ἐν θεάτρω καταληφθεὶς ὑπνώσας. καὶ ἀποθεί τι οὐχ εὑρίσκι (?). καὶ ἀκούων τελευτῆσαι (?) τινας. ἀγαθῇ φήσειε τύχῃ. καὶ ὅσα τοιαῦτα:

---

5 γίνεται A B 8 ⟨ἀναστὰς⟩ ὡς scripsi : καὶ (compend.) A B : καὶ post φαγὼν trai. Salmasius, ἀνιστάμενος post θάκου recc. θᾶκον (ut Hippocr. Epid. vii 84, v 442, 11 Littr.) Wilamowitz ὑπὸ ⟨τῆς⟩ Edmonds 9 τι Gesner (cf. M) : om. A B 10 post ἀπαγγέλλοντος add. otiose τινὸς recc. 15 ἑαυτῷ Foss : ⟨τὰ⟩ ἑαυτοῦ Edmonds 16 καὶ (ante εἰς) del. recc. κόπον ἐμβαλεῖν B : κόπους ἐμβάλλειν A ; καὶ ἐπὶ σκοποῦ βάλλειν coni. Hanow αὐτὸς recc. : αὐτοῖς A B 18 ἥδυ γε, ἥδυ in litura A locus conclamatus : τῶν ἄστρων [ἀγρῶν Blaydes] ὄζει, ὅτε [sufficit ὅτι] δὴ καὶ [καὶ om. A] οἱ ἄλλοι λέγουσι ‘τῆς γῆς’ Corais (cf. Cratin. iun. 1 ; ii 289 K. Plin. N. H. xvii 38) 20 ἱερὰς A B (cf. Plut. Sull. 14, 5) : Ἡρίας Meursius (cf. Etym. M. s. v.) ἐξενηνέχθαι B : ἐξενεχθῆναι A

XV ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ ΙΕ'

1 Ἡ δὲ αὐθάδειά ἐστιν ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις, ὁ δὲ
2 αὐθάδης τοιοῦτός τις, οἷος ἐρωτηθείς· 'ὁ δεῖνα ποῦ ἐστιν;'
3 εἰπεῖν· 'πράγματά μοι μὴ πάρεχε'· καὶ προσαγορευθεὶς
4 μὴ ἀντιπροσειπεῖν. ⟨καὶ⟩ πωλῶν τι μὴ λέγειν τοῖς ὠνου- 5
5 μένοις, πόσου ἂν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν, τί εὑρίσκει. καὶ
τοῖς τιμῶσι καὶ πέμπουσιν εἰς τὰς ἑορτὰς εἰπεῖν, ὅτι οὐκ
6 ἂν γένοιτο διδόμενα· καὶ οὐκ ἔχειν συγγνώμην οὔτε τῷ
ἀπώσαντι αὐτὸν ἀκουσίως [οὔτε τῷ ὤσαντι] οὔτε τῷ ἐμβάντι.
7 καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν εἰπών, ὅτι οὐκ 10
ἂν δοίη, ὕστερον ἥκειν φέρων καὶ λέγειν, ὅτι ἀπόλλυσι καὶ
8 τοῦτο τὸ ἀργύριον. καὶ προσπταίσας ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς
9 καταράσασθαι τῷ λίθῳ· καὶ [ἀναμεῖναι] οὐκ ἂν ὑπομεῖναι
10 πολὺν χρόνον οὐθένα. καὶ οὔτε ᾆσαι οὔτε ῥῆσιν εἰπεῖν
11 οὔτε ὀρχήσασθαι ἂν ἠθέλησε. δεινὸς δὲ καὶ τοῖς θεοῖς μὴ 15
ἐπεύχεσθαι.

M: Περὶ αὐθαδείας ιε'. Ἡ αὐθάδεια ἀπήνειά ἐστιν ὁμιλίας ἐν λόγοις. οἷον εἴ τις ἐρωτώμενος μὴ δὲ ἀποκρίνοιτο. καὶ προσαγορευόμενος μὴ ἀντιπροσαγορεῦσαι.

XV. 4 μοι μὴ πάρεχε B : μοι παρέσχε A 5 ⟨καὶ⟩ recc. : om. A B 8 γεύοιτο διδομένων Bernard-Reiske : δέχοιτο διδόμενα Petersen : γ' ἕλοιτο διδόμενα Corais : γένοιτο ⟨ἀντι⟩διδόμενα conieci ἔχειν Lycius : ἔχων A B 9 ἀπώσαντι A B (cf. Praef. p. xiii) : ῥυπώσαντι Laur. 86, 3 ἀκουσίως sic A : ἑκουσίως B οὔτε τῷ ὤσαντι A B : del. Petersen ; est coniectura ignorantis quid sit ἀπώσαντι 12 προσπαίσας sic A δεινὸς A : δεινὸν B 13 ἀναμεῖναι ⟨ἀναμῆναι B⟩ A B : variam lectionem vocis ὑπομεῖναι del. Reiske 14 οὐθένα sic A B καὶ οὔτε ἐάσαι A : οὔτε ἄσαι B 15 ἠθέλησε B : ἠθέλησεν A : θελῆσαι recc. : ἐθελήσειεν Petersen : verum videtur ἐθελῆσαι de § 11 cf. Praef. xxi

Ἀμέλει ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν ⟨ἂν⟩ εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον, ὁ δὲ δεισιδαίμων τοιοῦτός τις, οἷος ἐπιχρωνῆν ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιρρανάμενος ἀπὸ ἱεροῦ δάφνην εἰς τὸ στόμα λαβὼν οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν. καὶ τὴν ὁδὸν ἐὰν ὑπερδράμῃ γαλῆ, μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλῃ. καὶ ἐὰν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐὰν παρείαν, Σαβάδιον καλεῖν, ἐὰν δὲ ἱερόν, ἐνταῦθα ἡρῷον εὐθὺς ἱδρύσασθαι. καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριὼν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ἐὰν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾶν, τί χρὴ ποιεῖν· καὶ ἐὰν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι, μὴ προσέχειν τούτοις, ἀλλ' ἀποτραπεὶς ἐκθύσασθαι. καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθᾶραι δεινὸς Ἑκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγονέναι· κἂν γλαῦκες βαδίζοντος αὐτοῦ ⟨ἀνακράγωσι⟩,

---

M: Περὶ δεισιδαιμονίας ιϛ′. Ἡ δεισιδαιμονία δειλία τις ἐστι πρὸς τὸ δαιμόνιον ὥς τινες εἰ παραδραμούσης γαλῆς οὐ πορεύωνται ἕως διεξέλθῃ τὴν ὁδόν. ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαλάβῃ. ὁμοίως γλαῦκας δεδίττονται.

XVI. 1 tit. ἀπὸ τῶν τοῦ θεοφράστου χαρακτήρων, ιϛ′· χαρακτὴρ δεισιδαιμονίας: ⌣ V 2 ἂν om. V: suppl. recc. 3 ἐπιχρωνῆν V: Χοῶν mentionem latere credunt Duebner et Foss, ἐπὶ κρήνην (κρήνῃ) Siebenkees-Jebb, ἐπ' ἐννεακρούνου Hanow, ἐπιδὼν κορώνην Usener, περιτυχὼν νεκρῷ Herwerden: ἐπιθιγὼν ἠρίου Ilberg 4 ante ἱεροῦ litura (τοῦ erasum credunt) V 6 ὑπερδράμῃ Pauw: περιδράμῃ V: παραδράμῃ recc. 7 ἕως ⟨ἂν⟩ Cobet διαλάβῃ V: corr. Sylburg 8 καὶ ὅταν ἴδῃ Cobet ἐὰν ⟨μὲν⟩ παρείαν Ussing σαβάδιον V (cf. Kretschmer *Einl. in d. gr. Spr.* p. 196): Σαβάζιον ex xxvii 8 inde a Schneidero vulgo 9 ἡρῷον Duebner: ἱερῶον (ι in ras.) V 12 ἀλφίτων recc. (cf. Xen. Hell. i 7, 11; Babr. 108, 16): ἀλφίτην V: ἀλφιτηρὸν Preller διατράγῃ Hirschig (1849; cf. Clem. Strom. vii 4, 24) 15 ἀποτροπαίοις Wyttenbach ἐκλύσασθαι V: corr. Bernard 16 καθῆραι Cobet δεινῶς V: corr. Corais 17 ἀνακράγωσι suppl. Foss (cf. Menandr. fr. 534 K.): at periit fortasse rarius vocabulum ut Cobeti κακκαβίζωσι (Aristoph. Lys. 761) vel nostrum ἰύζωσι (Poll. 5, 90)

ταράττεσθαι καὶ εἴπας· ''Λθηνᾶ κρείττων' παρελθεῖν οὕτω.
9 καὶ οὔτε ἐπιβῆναι μνήματι οὔτ' ἐπὶ νεκρὸν οὔτ' ἐπὶ λεχὼ
ἐλθεῖν ἐθελῆσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ μιαίνεσθαι συμφέρον αὐτῷ
10 φήσαι εἶναι. καὶ ταῖς τετράσι δὲ καὶ ταῖς ἑβδομάσι προσ-
τάξας ῥῖνον ἕψειν τοῖς ἔνδον, ἐξελθὼν ἀγοράσαι μυρρίνας,
λιβανωτόν, πόπανα καὶ εἰσελθὼν εἴσω στεφανῶν τοὺς
11 Ἑρμαφροδίτους ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ,
πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὀνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντεις, πρὸς
τοὺς ὀρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων, τίνι θεῶν ἢ θεᾷ εὔχεσθαι
12 δεῖ. καὶ τελεσθησόμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστὰς κατὰ
μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικὸς (ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ
13 ἡ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης) καὶ τῶν παίδων. καὶ τῶν
περιρραινομένων ἐπὶ θαλάττης ἐπιμελῶς δόξειεν ἂν εἶναι.
14 κἂν ποτε ἐπίδῃ σκορόδῳ ἐστεμμένον τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις,
ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι καὶ ἱερείας καλέσας
15 σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσαι αὐτὸν περικαθᾶραι. μαινόμενον
δὲ ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι.

καὶ ἐπιβῆναι μνήματι. ἢ νεκρῷ. καὶ τετράδας (inceperat τεσ . . .) καὶ ζ' (altera linea obscura) ἡμερῶν ἀσφαλίζονται μαινόμενον τε ἰδόντα, φρίξαντα εἰς κόλπον πτύσαι. καὶ σκύλλῃ ἢ σκύλακι περικαθάρασθαι :

---

18 ταράττεται V : corr. Corais εἴπας correctum in εἶπον V 20 ἀλλὰ] ἅμα (servato φήσας) Meineke μαίνεσθαι Siebenkees : μαίνεσθαι V αὐτῷ V 21 φήσας V : corr. Schneider ἑβδόμαις ⟨φθίνοντος⟩ Immisch 22 ἕψειν V : an ἠθεῖν ? μυρσίνας V 23 λιβανωτόν, πόπανα Foss : λιβανωτῶν πίνακα V : λιβ., στύρακα Meier post εἴσω lacunam statuit Hartung : suppleam διατελεῖν 24 ἑρμαφρο. suprascr. δ'τ V : Ἑρμαφροδίτους quod scribunt dubium. fortasse Ἑρμᾶς ῥοδίνοις cf. Theopomp. fr. 283 Porphyr. d. abst. ii 16) 26 θεῷ ἢ θεᾷ recc. (contra formulam) ; immo θεῶν [ἢ θεᾷ] vel θεῶν ἢ θύειν ⟨ἢ⟩ scribe 27 τελεσθησόμενος κτλ.] *particeps futurus initiorum quot mensibus iterandorum* (cf. Schol. Soph. O. T. 387) 29 παίδων sic V : παιδίων recc. 30 ἐπὶ V : ἀπὸ Schneider 31 ἐστεμμένων τῶν V : correxi (ἐστεμμένον τινὰ Kayser) ; intellego : *simulatque aliquem eorum qui considere solent in triviis averruncandi causa alio coronatum vidit, aemulatus ille etiam fortiora contra daemonas purgamenta adhibet.* alii alia temptarunt : σκορόδων ἐσθίοντα τῶν Siebenkees-Schneider, σκορόδων ἐφημμένον τῶν Ast, σκόροδον σιτούμενόν τινα R. Schoell, ἐσκοροδισμένον τινὰ Wilamowitz 32 ἀπελθόντων, corr. ex ἐπελθόντων V : corr. recc. 33 σκίλλῃ ἢ σκύλακι V M : σκίλλῃ καὶ δᾳδὶ Cobet : [σκίλλῃ ἢ] σκύλακι Wilamowitz αὐτὸν V 34 δὲ Blaydes : τε V φρίξας ⟨τρὶς⟩ Hirschig

Ἔστιν ἡ μεμψιμοιρία ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσῆκον τῶν δεδομένων, ὁ δὲ μεμψίμοιρος τοιόσδε τις, οἷος ἀποστείλαντος μερίδα τοῦ φίλου εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα· 'ἐφθόνησέν μοι τοῦ ζωμοῦ καὶ τοῦ οἰναρίου οὐκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας'. καὶ ὑπὸ τῆς ἑταίρας καταφιλούμενος εἰπεῖν· 'θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς οὕτω με φιλεῖς'. καὶ τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν, οὐ διότι ὕει, ἀλλὰ διότι ὕστερον. καὶ εὑρὼν ἐν τῇ ὁδῷ βαλλάντιον εἰπεῖν· 'ἀλλ' οὐ θησαυρὸν εὕρηκα οὐδέποτε'. καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον καὶ πολλὰ δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος· 'θαυμάζω' εἰπεῖν 'ὅ τι ὑγιὲς οὕτω ἄξιον ἐώνημαι'. καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον ὅτι 'υἱός σοι γέγονεν', εἰπεῖν ὅτι 'ἂν προσθῇς· "καὶ τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἄπεστιν" ἀληθῆ ἐρεῖς'. καὶ δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων· καὶ ἐράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων καὶ φήσαντός τινος· 'ἱλαρὸς ἴσθι', 'καὶ πῶς;' εἰπεῖν, 'ὅτι δεῖ τἀργύριον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλειν ὡς εὐεργετημένον;'

M : Περὶ μεμψιμοιρίας ιζ′. Ἡ μεμψιμοιρία ἐπιτίμησίς τις ἐστίν. οἷον εἴ τις φιλούμενος ὑπὸ τῆς ἑταίρας φήσειεν. θαυμάζω εἰ ἀπὸ ψυχῆς σου φιλεῖς με. καὶ ἀγανακτεῖν ὅτι οὐχ ὕει. καὶ εὑρών τι ἀσχάλλειν ὅτι μὴ ἀξιολογώτερον. καὶ ὅσα τοιαῦτα γογγυστικῆς γνώμης δείγματα.

XVII. 2 ἔστι δὲ ἡ recc. παρὰ τῶν (compend.) προσή (suprascriptis compendiose litteris κ′τ) δεδομένων sic V, i. e. si inferior accentus (super η) valet προσήκοντα, sin superior προσηκόντων. atqui articulo altera lectio confirmatur. inde παρὰ τὸ προσῆκον rest. recc., τῶν ante δεδομένων ego scripsi 5 ἐφθόνησάς (comp.) V : corr. Pauw 6 κατα super φιλούμενος V 7 [τῆς] post recc. (cf. M) del. Meineke οὕτω] ὄντως Blaydes 13 σοι ex σου corr. V 14 ἀπέστην V : corr. recc. δίκην Casaubon : νίκην V 15 ἐγκαλεῖ V : corr. Stephanus 18 ὅτε Casaubon

XVIII ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΙΗ΄

1 Ἔστιν ἀμέλει ἡ ἀπιστία ὑπόληψίς τις ἀδικίας κατὰ
2 πάντων, ὁ δὲ ἄπιστος τοιοῦτός τις, οἷος ἀποστείλας τὸν
παῖδα ὀψωνήσοντα ἕτερον παῖδα πέμπειν τὸν πευσόμενον,
3 πόσου ἐπρίατο. καὶ φέρων αὐτὸς τὸ ἀργύριον [καὶ] κατὰ 5
4 στάδιον καθίζων ἀριθμεῖν πόσον ἐστίν. καὶ τὴν γυναῖκα τὴν
αὐτοῦ ἐρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτόν, καὶ εἰ
σεσήμανται τὸ κυλιούχιον, καὶ εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν
αὐλείαν ἐμβέβληται· καὶ ἂν ἐκείνη φῇ, μηδὲν ἧττον αὐτὸς
ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν στρωμάτων καὶ ἀνυπόδητος τὸν 10
λύχνον ἅψας ταῦτα πάντα περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι καὶ
5 οὕτω μόλις ὕπνου τυγχάνειν. καὶ τοὺς ὀφείλοντας αὐτῷ
ἀργύριον μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τοὺς τόκους, ὅπως μὴ
6 δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι. καὶ τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδοῦναι
δεινὸς οὐχ ὃς ⟨ἂν⟩ βέλτιστα ἐργάσηται, ἀλλ' ὅταν ᾖ ἄξιος 15
7 ἐγγυητὴς τοῦ κναφέως. καὶ ὅταν ἥκῃ τις αἰτησόμενος ἐκπώ-
ματα, μάλιστα μὲν μὴ δοῦναι, ἂν δ' ἄρα τις οἰκεῖος ᾖ καὶ
ἀναγκαῖος, μόνον οὐ πυρώσας καὶ στήσας καὶ σχεδὸν ἐγγυητὴν
8 λαβὼν χρῆσαι. καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀκολουθοῦντα κελεύειν

M: Περὶ ἀπιστίας ιη΄. Ἡ ἀπιστία ἐστὶν ὑπόληψις ἀδικίας κατὰ πάντων. οἷον εἴ τινος ὠνησαμένου αὐτῷ τι ἕτερον ἐπιπέμψειεν ἀνιχνεύσοντα. καὶ φέρων αὐτός τι συνεχῶς ἀνιχνεύειν. καὶ νυκτὸς συγκαθεύδων τῇ γυναικί. ἐρωτᾶν εἰ ὁ μοχλὸς ἐμβέβληται τῇ αὐλαία. κἀκείνης καταφασκούσης. αὐτὸς ἀναστὰς ἐκ τῶν στρωμάτων γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος ἐπισκέψαιτο. καὶ ὅσα τοιαῦτα:

XVIII. 1 tit. ἰη. ἀπιστίας colloc. V 2 ἡ M: om. V 5 φέρειν Corais [καὶ] del. Needham 7 αὐτοῦ V 8 κυλιούχιον V, quod idem esse ac κυλικούχιον (sic Sylburg) defendebat Meister 9 αὐλείαν V (cf. Dittenberg. Syll. ii² 587, 122): αὐλαία M (cf. v 9) 12 αὐτῷ V 14 δύνωνται Jebb ἐκδῦναι, sed in mrg. clare οὖναι V: ἐκδοῦναι ⟨πλῦναι⟩ otiose Hirschig 15 ὃς Salmasius: ὡς V ⟨ἂν⟩ addidi ἐργάσηται, η ex ε corr., sic V: ἐργάσεται recc. 16 καὶ, κ statim ex ε corr. V 18 μόνον οὐπυρώσας sic recte V: ὄνομ' ἐντυπώσας Foss 19 χρήσει V: corr. Schneider

20 αὐτοῦ ὄπισθεν μὴ βαδίζειν ἀλλ' ἔμπροσθεν, ἵνα φυλάττῃ
αὐτόν, μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδρᾷ. καὶ τοῖς εἰληφόσι τι παρ' 9
αὐτοῦ καὶ λέγουσι· 'πόσου, κατάθου· οὐ γὰρ σχολάζω πω
πέμπειν'· "μηδὲν πραγματεύου· ἐγὼ γάρ, ⟨ἕως⟩ ἂν σὺ
σχολάσῃς, συνακολουθήσω."

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ ΙΘ′ XIX

Ἔστιν ἡ δυσχέρεια ἀθεραπευσία σώματος λύπης παρα- 1
σκευαστική, ὁ δὲ δυσχερὴς τοιοῦτός τις, οἷος λέπραν ἔχων 2
καὶ ἀλφὸν καὶ τοὺς ὄνυχας μεγάλους περιπατεῖν καὶ φῆσαι
5 ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενικὰ ἀρρωστήματα· ἔχειν γὰρ αὐτὸν
καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον, καὶ οὐκ εἶναι ῥᾴδιον αὐτὸν
εἰς τὸ γένος ὑποβάλλεσθαι. ἀμέλει δὲ δεινὸς καὶ ἕλκη ἔχειν 3
ἐν τοῖς ἀντικνημίοις καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις
καὶ μὴ θεραπεῦσαι ἀλλ' ἐᾶσαι θηριωθῆναι· καὶ τὰς μασχάλας
10 δὲ θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρι ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν
καὶ τοὺς ὀδόντας μέλανας καὶ ἐσθιομένους, ὥστε δυσέντευκτος
εἶναι καὶ ἀηδής.

Καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐσθίων ἀπομύττεσθαι· θύων ἅμ' ἀδα- 4

M : Περὶ δυσχερείας ιθ′. Ἡ δυσχέρεια ἀθεραπευσία ἐστὶ σώματος λύπης παρασκευαστική. οἷον εἴ τις λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν ἐὼν ἀθεράπευτα συγγενῆ φάσκων ἔχειν. ὡς δὲ καὶ μασχάλας θηριώδεις δασείας καὶ ὀδόντας μέλανας

---

20 (et 22) αὐτοῦ V φυλάττηται V : corr. Hirschig (conl. Arist. Vesp. 69) 21 αὐτόν Needham : αὐτῷ sic V ἀποδρᾷ Hirschig : ἀποδράσῃ V 22 πόσου] cf. xxiii 6 23 πέμπειν V : εἰπεῖν, unde responsum pendeat, probabiliter Madvig ἕως suppl. Madvig

XIX. tit. ἰθ. δυσχερείας coll. V 3 οἷος recc. : οἷον V 4 μέ ὑλ (i. e. μεγάλους) V : μέλανας Herwerden ; καὶ τοὺς ὄνυχας μεγάλους ut excerptoris additamentum del. Usener 5 αὐτῷ V αὐτὸν] αὐτοῦ Edmonds 6 αὐτὸν V : παιδίον Hanow : ἄλλον Ruge : αὐτοῦ Jebb : αὐτῶν Meister : υἱὸν conieci 11 ὥστε κτλ.] hinc usque ad § 7 quid Theophrasti quid interpolantis excerptoris sit, certo distingui non potest ; aliena capita nonnulli credunt immixta 13 ἅμ' ἀδαξᾶσθαι scripsi (cf. Diodor. 3, 29 ὡς ὑπὸ ψώρας τινὸς ἐρεθιζόμενος μετρίως ὀδαξᾶσθαι φιλοτιμεῖται ; Plut. Ap. Lac. p. 208 E v. Praef. p. vi) : ἅμα δ' ἄρξασθαι sine sensu V : ἅμα ἀρᾶσθαι Wendland : ἀπομόρξασθαι (sc. sudorem) Ussing ; alii alia

ξᾶσθαι· προσλαλῶν ἀπορρίπτειν ἀπὸ τοῦ στόματος· ἅμα
5 πιὼν προσερυγγάνειν. ἀναπίπτοντος ἐν τοῖς στρώμασι μετὰ 15
6 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κοιμᾶσθαι. ἐλαίῳ σαπρῷ ἐν βαλανείῳ
7 χρώμενος σφύζεσθαι. καὶ χιτωνίσκον παχὺν καὶ ἱμάτιον
σφόδρα λεπτὸν καὶ κηλίδων μεστὸν ἀναβαλόμενος εἰς ἀγορὰν
ἐξελθεῖν.

8 Καὶ εἰς [ἐξ] ὀρνιθοσκόπου τῆς μητρὸς ἐξελθούσης βλασ- 20
9 φημῆσαι. καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ
10 ποτήριον καὶ γελάσαι ὡς τεράστιόν τι πεποιηκώς. καὶ
αὐλούμενος δὲ κροτεῖν ταῖς χερσὶ μόνος τῶν ἄλλων καὶ
συντερετίζειν καὶ ἐπιτιμᾶν τῇ αὐλητρίδι, τί οὐ ταχὺ παύσαιτο.
11 καὶ ἀποπτύσαι δὲ βουλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης, προσπτύσαι 25
τῷ οἰνοχόῳ.

XX ΑΗΔΙΑΣ Κ'

1 Ἔστιν ἡ ἀηδία, ὡς ὅρῳ λαβεῖν, ἔντευξις λύπης ποιητικὴ
2 ἄνευ βλάβης, ὁ δὲ ἀηδὴς τοιοῦτός τις, οἷος ἐγείρειν ἄρτι
3 καθεύδοντα εἰσελθών, ἵνα αὐτῷ λαλῇ. καὶ ἀνάγεσθαι δὴ
4 μέλλοντας κωλύειν. καὶ προσελθὼν δεῖσθαι ἐπισχεῖν, ἕως 5

καὶ ἐσθίων ἀπομύττεσθαι. καὶ ἀρξάμενος λέγειν ἀποπτύειν καὶ πίων ἐρυγγάνειν. καὶ προσπτύειν ἔμπροσθέν τινος. καὶ χρῆσθαι χιτῶσι ῥυπαροῖς. καὶ ὅσα τοιαῦτα:

M: Περὶ ἀηδίας κ'. Ἡ ἀηδία ἔντευξις ἐστι λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλάβης. οἷον τὸ ἐγείρειν καθεύδοντα ἵνα αὐτῷ συλλαλῇ. καὶ ἀνάγεσθαί τινα ἐθέλοντα

---

15 πίνων Blaydes ἀναπίπτοντος V: ἀναπόνιπτος Badham 17 σφύζεσθαι (vox ignota) V: χρίεσθαι recc.: ἀποξύεσθαι Naber: συρίζεσθαι (*exsibilari*) temptavi 18 ἀναβαλλόμενος V: corr. Jebb 20 [ἐξ] del. recc. 21 ἐμβαλεῖν V: corr. Casaubon 22 ὥσπερ ἀστεῖόν τι perbene Bernard 23 αὐλουμένων Unger 24 συντερμίζειν, sed corr. V τί οὐ ταχὺ παύσαιτο V: ὅτι οὕτω ταχὺ παύσαιτο Eberhard: τί οὕτω ταχὺ ἐπαύσατο Ribbeck

XX. 2 ἡ suprascr. V 3 οἷον V cf. M): corr. recc. 5 μέλλοντα Casaubon (cf. M προσελθόντων Immisch: προσελθόντος Foss

ἂν περιπατήσῃ. καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος, 5
μασώμενος σιτίζειν αὐτὸς καὶ ὑποκορίζεσθαι ποππύζων καὶ
πανουργιῶν τοῦ πάππου καλῶν. καὶ ἐσθίων δὲ ἅμα δι- 6
ηγεῖσθαι, ὡς ἐλλέβορον πιὼν ἄνω καὶ κάτω καθαρθείη καὶ
10 ζωμοῦ τοῦ παρακειμένου ἐν τοῖς ὑποχωρήμασιν αὐτῷ μελαν-
τέρα ⟨εἴη⟩ ἡ χολή. καὶ ἐρωτῆσαι δὲ δεινὸς ἐναντίον τῶν 7
οἰκείων· 'Εἴπ' ὦ μάμμη, ὅτ' ὤδινες καὶ ἔτικτές με, τίς
ἡμέρα;' καὶ ὑπὲρ αὐτῆς δὲ λέγειν ὡς ἡδύ ἐστι, καὶ ἀμφότερα 8
δὲ οὐκ ἔχοντα οὐ ῥᾴδιον ἄνθρωπον λαβεῖν. καὶ ὅτι ψυχρὸν 9
15 ὕδωρ ἐστὶ παρ' αὐτῷ λακκαῖον· καὶ ὡς κῆπος λάχανα πολλὰ
ἔχων καὶ ἁπαλά [ὥστε εἶναι ψυχρόν]· καὶ μάγειρος εὖ τὸ
ὄψον σκευάζων· καὶ ὅτι ἡ οἰκία αὐτοῦ πανδοκεῖόν ἐστι·
μεστὴ γάρ ἐστι· καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ εἶναι τὸν τετρη-
μένον πίθον· εὖ ποιῶν γὰρ αὐτοὺς οὐ δύνασθαι ἐμπλῆσαι.
20 καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτοῦ, ποῖός τίς ἐστι, 10
τῷ συνδειπνοῦντι· καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου εἰπεῖν,
ὅτι τὸ τέρψον τοὺς παρόντας παρεσκεύασται, καὶ ὅτι αὐτήν,
ἐὰν κελεύσωσιν, ὁ παῖς μέτεισι παρὰ τοῦ πορνοβοσκοῦ ἤδη,
ὅπως πάντες ὑπ' αὐτῆς αὐλώμεθα καὶ εὐφραινώμεθα.

ἐπέχῃ ἵνα αὐτὸς βηματίσῃ καὶ σιτίζειν βρέφος ἀφελόμενος τῆς τιτθης. καὶ ἐσθίων ἐμέτους διηγεῖσθαι καὶ ὅσα παρόμοια :

---

6 ἀποπατήσῃ Sylburg 8 πανουργῖ^ V ; nondum emendatum : πανουργίον Foss : παίγνιον Herwerden : πανουργότερον Schneider : πανούργημα Cobet 9 ἐλέβορον V 10 αὐτῷ V 11 ⟨εἴη⟩ add. Hanow 12 οἰκετῶν P. L. Courier εἴπ' ὦ scripsi : εἴπου (superscr. ερ ut sit εἴπερ) V : εἶπ' οὖν Hanow : εἶπον Haupt 13 ἡμέρα V : ἡ μαῖα dubitanter conieci ὑπὲρ αὐτῆς κτλ.] desperata fere ; si respicias § 9, suas eum protulisse laudes conicias velut : καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ λέγειν ὡς ἡδύς ἐστι, καὶ ἀμφοτέρωθεν εὖ γεγονότα (*nobilem a patre et a matre*) κτλ. 15 αὐτῷ V 16 [ὥστε εἶναι ψυχρόν] ut glossema vocis λακκαῖον del. Bloch ; fortasse etiam explicationes v. 18 et 19 eiusdem sunt auctoris 21 τοῦ ποτηρίου (πο suprascr. τ′ρ) V : an τὸν πότον ? 24 ὅπως Siebenkees : πῶς V

XXI ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΚΑ'

1 Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία δόξει εἶναι ὄρεξις τιμῆς ἀνελεύθερος,
2 ὁ δὲ μικροφιλότιμος τοιούτός τις, οἷος σπουδάσαι ἐπὶ δεῖπνον
κληθεὶς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνῆσαι.
3. 4 καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖραι ἀγαγὼν εἰς Δελφούς. καὶ ἐπιμελη- 5
5 θῆναι δέ, ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἔσται. καὶ ἀπο-
6 διδοὺς μνᾶν ἀργυρίου καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῦναι. καὶ κολοιῷ
δὲ ἔνδον τρεφομένῳ δεινὸς κλιμάκιον πρίασθαι καὶ ἀσπίδιον
χαλκοῦν ποιῆσαι, ὃ ἔχων ἐπὶ τοῦ κλιμακίου ὁ κολοιὸς πηδή-
7 σεται. καὶ βοῦν θύσας τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς 10
εἰσόδου προσπατταλῶσαι, στέμμασι μεγάλοις περιδήσας,
8 ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν, ὅτι βοῦν ἔθυσε. καὶ πομπεύσας
μετὰ τῶν ἱππέων τὰ μὲν ἄλλα πάντα δοῦναι τῷ παιδὶ
ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλόμενος δὲ θοἰμάτιον ἐν τοῖς μύωψι
9 κατὰ τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. καὶ κυναρίου δὲ Μελιταίου 15
τελευτήσαντος αὐτῷ μνῆμα ποιῆσαι καὶ στηλίδιον ποιήσας
10 ἐπιγράψαι 'κλάδος Μελιταῖος'. καὶ ἀναθεὶς δακτύλιον
χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τοῦτον ἐκτρίβειν στεφανοῦν
11 ἀλείφειν ὁσημέραι. ἀμέλει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ
τῶν πρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερά, καὶ παρε- 20

M: Περὶ μικροφιλοτιμίας κα'. Ἡ μικροφιλοτιμία ὄρεξις ἐστι τιμῆς ἀνελευθέρου οἷον εἴ τις κεκλημένος ἐπισπεύσειεν. καὶ ἀργύριον ἀποδιδοὶς ἀποδιδοίη καινόν. καὶ θριάμβους αὐλαίους ποιεῖν καὶ κυναρίου μελιταίου τελευτήσαντος μνῆμα ποιῆσαι. καί τι ἀναθέμενον διευθετεῖν.

XXI. 2 δόξειεν ⟨ἂν⟩ εἶναι recc. 5 ἀγαγεῖν Foss: ἀπαγαγὼν recc.: ἀναγαγὼν Schneider 7 ἀργυρίου, corr. ex ἀργύριον V ποιῆσαι corrupte V: πονῆσαι Darbaris: πορίσας Usener: [ποιῆσαι] Haupt: περιποιήσας (servato ἀργύριον) scripserim 11 προσπατταλεῦσαι recc. 14 ἀναβαλλόμενος V: corr. Meier 16 μνῆμα ποιῆσαι καὶ del. Hanow ποιήσας V: ἐπιστήσας conieci 17 δακτύλιον V (cf. Inscr. gr. ii 835, 9): δάκτυλον Naber (cf. I. G. ii 835. 6 al.) 18 στεφανοῦν Giesecke: στεφανοῦντα V 19 συνδιοικίσασθαι V: corr. recc.; συν ante πρυτάνεων bene transp. Herwerden ⟨τὰ⟩ παρὰ τῶν Casaubon

σκευασμένος λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ ἐστεφανωμένος παρελθὼν εἰπεῖν· ‘ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις [τὰ ἱερὰ] τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν τὰ Γαλάξια, καὶ τὰ ἱερὰ καλά, καὶ ὑμεῖς δέχεσθε τὰ ἀγαθά’. καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας ἀπιὼν
25 διηγήσασθαι οἴκαδε τῇ αὐτοῦ γυναικί, ὡς καθ’ ὑπερβολὴν εὐημέρει.

ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΒ′ XXII

Ἡ δὲ ἀνελευθερία ἐστὶν ἀπουσία τις [ἀπὸ] φιλοτιμίας 1
δαπάνην ἐχούσης, ὁ δὲ ἀνελεύθερος τοιοῦτός τις, οἷος νικήσας 2
τραγῳδοῖς ταινίαν ξυλίνην ἀναθεῖναι τῷ Διονύσῳ, ἐπιγράψας
5 μὲν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. καὶ ἐπιδόσεων γιγνομένων ἐκ τοῦ δήμου, 3
ἀναστὰς σιωπῇ ἐκ τοῦ μέσου ἀπελθεῖν. καὶ ἐκδιδοὺς αὐτοῦ 4
θυγατέρα τοῦ μὲν ἱερείου πλὴν τῶν ἱερέων τὰ κρέα ἀποδόσθαι,
τοὺς δὲ διακονοῦντας ἐν τοῖς γάμοις οἰκοσίτους μισθώσασθαι.
καὶ τριηραρ⟨χῶν τὰ μὲν το⟩ῦ κυβερνήτου στρώματα αὐτῷ ἐπὶ 5
10 τοῦ καταστρώματος ὑποστόρνυσθαι, τὰ δὲ αὐτοῦ ἀποτιθέναι.
καὶ τὰ παιδία δὲ δεινὸς μὴ πέμψαι εἰς διδασκάλου, ὅταν ᾖ 6
[τοῦ ἀποτιθέναι καὶ τὰ παιδία] Μουσεῖα, ἀλλὰ φῆσαι κακῶς
ἔχειν, ἵνα μὴ συμβάλωνται. καὶ ἐξ ἀγορᾶς δὲ ὀψωνήσας 7

22 τὰ ἱερὰ (ante τῇ) del. Petersen 23 Γαλάξια Wilamowitz (cf. Bekk. An. p. 229, 25): γὰρ ἄξια V 24 ἀπιὼν οἴκαδε colloc. Hanow 26 εὐημερεῖν V: corr. Needham: εὐημερεῖ recc.

XXII. 2 ἀπουσία Schweighäuser: περιουσία V ἀπὸ V (est emendata lectio ad περιουσία pert.): del. Schweighäuser (περιουσία τις ἀφιλοτιμίας Casaubon) 3 ἐχούσης scripsi: ἔχουσα V: φεύγουσα Casaubon: φευγούσης Kayser νικῆσαι V: corr. Lycius 4 τραγωδοὺς V: corr. Casaubon ἐπιγράψας (as in ras.) μὲν corrupte V: ἐπιγραψάμενος Schneider: ἐπιγράψας μέλανι Madvig 5 αὐτοῦ V: αὐτὸς Sudhaus γινομένων V 6 σιωπῇ Needham: σιωπᾶν ἢ V αὐτοῦ V 7 ἱερέων breviter dictum tuetur Wendland: ἱερῶν Casaubon (cf. Stengel *Herm.* 39, 617) 9 τριηραρ κυβερνήτου, lacuna in mrg. cruce signata, V: suppl. recc., μὲν ego στρῶμα ταυτὸν V: corr. Meier 10 ὑποστορένυσθαι V: correxi αὐτοῦ V 12 τοῦ . . . παιδία iterata ex vv. 10. 11 del. Corais μουσία V

8 [τὰ κρέα] αὐτὸς φέρειν τὰ λάχανα ἐν τῷ προκολπίῳ. καὶ
9 ἔνδον μένειν, ὅταν ἐκδῷ θοἰμάτιον ἐκπλεῖναι· καὶ φίλον
ἔραστον συλλέγοντος καὶ διειλεγμένον αὐτῷ, προσιόντα προϊδό-
μενος ἀποκάμψας ἐκ τῆς ὁδοῦ τὴν κύκλῳ οἴκαδε πορευθῆναι·
10 καὶ τῇ γυναικὶ δὲ τῇ ἑαυτοῦ προῖκα εἰσενεγκαμένῃ μὴ πρίασθαι
θεράπαιναν, ἀλλὰ μισθοῦσθαι εἰς τὰς ἐξόδους ἐκ τῆς γυναι-
11 κείας παιδίον τὸ συνακολουθῆσον· καὶ τὰ ὑποδήματα παλιν-
πήξει κεκαττυμένα φορεῖν καὶ λέγειν, ὅτι κέρατος οὐδὲν
12 διαφέρει· καὶ ἀναστὰς τὴν οἰκίαν καλλῦναι καὶ τὰς κλίνας
13 ἐκκορῆσαι· καὶ καθεζόμενος παραστρέψαι τὸν τρίβωνα, ὃν
αὐτὸν φορεῖ.

XXIII ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ ΚΓ΄

1 Ἀμέλει δὲ ἡ ἀλαζονεία δόξει εἶναι προσποίησίς τις
2 ἀγαθῶν οὐκ ὄντων, ὁ δὲ ἀλαζὼν τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ
διαζεύγματι ἑστηκὼς διηγεῖσθαι ξένοις, ὡς πολλὰ χρήματα
αὐτῷ ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ· καὶ περὶ τῆς ἐργασίας τῆς
δανειστικῆς διεξιέναι, ἡλίκη, καὶ αὐτὸς ὅσα εἴληφε καὶ ἀπο-
λώλεκε· καὶ ἅμα ταῦτα πλεθρίζων πέμπειν τὸ παιδάριον εἰς
3 τὴν τράπεζαν, δραχμῆς αὐτῷ κειμένης. καὶ συνοδοιπόρου
δὲ ἀπολαῦσαι ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς λέγων, ὡς μετ' Ἀλεξάνδρου
ἐστρατεύσατο, καὶ ὡς αὐτῷ εἶχε, καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτήρια
ἐκόμισε· καὶ περὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους

14 [τὰ κρέα] seclusi φέρειν] φέρει καὶ recc. 18 ἑαυτοῦ ex αὐτοῦ corr. V 20 συνακολουθῆσαν V: corr. Siebenkees πάλιν πήξει V 23 ἐκκορίσαι verbo dubio et inutili Casaubon 24 ἀυΓ (i. e. αὐτὸς vel αὐτὸ V: corr. Münsterberg (αὐτὸν, i. e. ἀχίτων ut cynicus, cf. Xen. comm. iii 14, 3. Ael. V. H. vii 13)

XXIII. 2 προσποίησις Auber: προσδοκία V 4 δείγματι otiose Casaubon διηγεῖτο V: corr. recc. fortasse ⟨τοῖς⟩ ξένοις scribendum 5 αὐτῷ Lycius: αὐτοῖς V θαλάσσῃ V 7 πλεθρίζων V; dubia vox: πεμπάζων conieci εἰς] ἐπὶ Foss 9 ἀπολαῦσαι] *ludibrio habere*, cf. [Lys.] 6, 38 μετ' Ἀλεξάνδρου Auber: μετὰ εὐάνδρου V 10 καὶ ὅπως Cichorius

εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀμφισβητῆσαι· καὶ ταῦτα φῆσαι,
οὐδαμοῦ ἐκ τῆς πόλεως ἀποδεδημηκώς. καὶ γράμματα δὲ 4
εἰπεῖν ὡς πάρεστι παρ' Ἀντιπάτρου τριττὰ δὴ λέγοντα
15 παραγίγνεσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν· καὶ διδομένης αὐτῷ
ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελοῦς, ὅτι ἀπείρηται, ὅπως μηδ' ὑφ' ἑνὸς
συκοφαντηθῇ· 'περαιτέρω φιλοσοφεῖν προσῆκε Μακεδόσι.'
καὶ ἐν τῇ σιτοδείᾳ δὲ ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαντα αὐτῷ 5
γένοιτο τὰ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν·
20 ἀνανεύειν γὰρ οὐ δύνασθαι. καὶ ἀγνώτων δὲ παρακαθη- 6
μένων κελεῦσαι θεῖναι τὰς ψήφους ἕνα αὐτῶν καὶ ποσῶν
καθ' ἑξακοσίας καὶ κατὰ μίαν καὶ προστιθεὶς πιθανῶς ἑκά-
στοις τούτων ὀνόματα ποιῆσαι καὶ δέκα τάλαντα· καὶ τοῦτο
φῆσαι εἰσενηνέχθαι εἰς ἐράνους αὐτῷ· καὶ τὰς τριηραρχίας
25 εἰπεῖν ὅτι οὐ τίθησιν οὐδὲ τὰς λῃτουργίας, ὅσας λελη-
τούργηκε. καὶ προσελθὼν δ' εἰς τοὺς ἵππους τοὺς ἀγαθοὺς 7
τοῖς πωλοῦσι προσποιήσασθαι ὠνητιᾶν. καὶ ἐπὶ τὰς κλίνας 8
ἐλθὼν ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα καὶ τῷ παιδὶ
μάχεσθαι, ὅτι τὸ χρυσίον οὐκ ἔχων αὐτῷ ἀκολουθεῖ. καὶ ἐν 9
30 μισθωτῇ οἰκίᾳ οἰκῶν φῆσαι ταύτην εἶναι τὴν πατρῴαν πρὸς
τὸν μὴ εἰδότα, καὶ διότι μέλλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ ἐλάττω
εἶναι αὐτῷ πρὸς τὰς ξενοδοκίας.

12 φῆσαι] ψηφῆσαι V : δὴ φῆσαι Corais 13 οὐδαμοῖ Cobet δεδη-
μηκώς, sed corr. V 15 παραγίνεσθαι V μακεδονίαν sic V 17 περαι-
τέρω κτλ.] '*donis si Macedones me sibi conciliare voluissent, callidiores
eos esse opus erat*' : Μακεδόνων Schneider 18 σιτοδείᾳ Casaubon :
σποδιᾷ V πλείους V : corr. recc. αὐτῷ V 22 καθ' ἑξακοσίας
καὶ κατὰ μίαν V ; corrupta est ratio abaci : κατὰ χιλίας καὶ μνᾶν mixto
ordine rationis Wilamowitz : κατὰ χιλίας (corruptum id in χ̄ας) καὶ
ἑκατὸν ⟨καὶ⟩ μίαν conieci ; μνᾶν quod vulgo scribunt, praeiverat Salmasius
23 καὶ δέκα (initio versus) V : ἑκκαίδεκα Petersen ; illud teneo : *vel
decem talenta* 24 φῆσαι Lycius : φήσας V αὐτῷ Foss : αὐτῶν V
25 λειτουργίας et λελειτούργηκε V 27 κλίνας] σκηνὰς Casaubon
29 αὐτῷ V 31 καὶ διότι recte V 32 αὐτῶ V ξενοδο̊ (i. e.
ξενοδοχίας) V

XXIV ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ ΚΔ'

1 Ἔστι δὲ ἡ ὑπερηφανία καταφρόνησίς τις πλὴν αὐτοῦ τῶν
2 ἄλλων, ὁ δὲ ὑπερήφανος τοιόσδε τις, οἷος τῷ σπεύδοντι
3 ἀπὸ δείπνου ἐντεύξεσθαι φάσκειν ἐν τῷ περιπατεῖν. καὶ εὖ
4 ποιήσας μεμνῆσθαι φάσκειν. καὶ βαδίζων ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς 5
5 διαίτας κρίνειν ἐν ⟨τάχει⟩ τοῖς ἐπιτρέψασι. καὶ χειροτονού-
6 μενος ἐξόμνυσθαι τὰς ἀρχάς, οὐ φάσκων σχολάζειν. καὶ
7 προσελθεῖν πρότερος οὐδενὶ θελῆσαι. καὶ τοὺς πωλοῦντάς
τι ἢ μεμισθωμένους δεινὸς κελεῦσαι ἥκειν πρὸς αὐτὸν ἅμ'
8 ἡμέρᾳ. καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς 10
ἐντυγχάνουσι κάτω κεκυφώς, ὅταν δὲ αὐτῷ δόξῃ, ἄνω πάλιν.
9 καὶ ἑστιῶν τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδειπνεῖν, ἀλλὰ τῶν
10 ὑφ' αὑτόν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι. καὶ προαπο-
στέλλειν δέ, ἐπὰν πορεύηται, τὸν ἐροῦντα, ὅτι προσέρχεται.
11 καὶ οὔτε ἐπ' ἀλειφόμενον αὐτὸν οὔτε λούμενον οὔτε ἐσθίοντα 15
12 ἐᾶσαι ἂν εἰσελθεῖν. ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμενος πρός τινα
τῷ παιδὶ συντάξαι τὰς ψήφους διωθεῖν καὶ κεφάλαιον ποιή-
13 σαντι γράψαι αὐτῷ εἰς λόγον. καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν,
ὅτι 'χαρίζοιο ἄν μοι', ἀλλ' ὅτι 'βούλομαι γενέσθαι' καὶ
'ἀπέσταλκα πρὸς σὲ ληψόμενος' καὶ 'ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται' 20
καὶ 'τὴν ταχίστην'.

XXIV. 2 αὐτοῦ V 5 βαδίζων Schweighäuser: βιάζειν V: del. Schneider 6 ⟨τάχει⟩ addidi χειροτονουμένοις V: corr. Schneider 8 θελήσας V: corr. recc. 9 ἢ καὶ μισθουμένους conieci (ἢ μισθουμένους praeiverat Stroth) 13 ὑφ' αὐτὸν V: αὐτῷ Blaydes αὐτῶν sic V 14 ἐπὰν V: ἐφ' ὃν ἂν Buecheler προέρχεται V: corr. Schneider 15 αὐτὸν V λούμενον scripsi: λουόμενον V 16 ἐάσας V: corr. nescio quis 17 διωθεῖν V: διαθεῖναι Sheppard 18 γράφειν recc.: γράψειν V αὐτῷ V 19 χαρίζοιο, extrema in ras. V ὅτι, τι in ras. V 20 ληψό. suprascr. μ̄ (ambiguo compendio) V: ληψόμενον Ast: ληψομένους Foss

Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν ⟨ἂν⟩ εἶναι ὕπειξίς τις ψυχῆς 1
ἔμφοβος, ὁ δὲ δειλὸς ⟨τοιοῦτός⟩ τις, οἷος πλέων τὰς ἄκρας 2
φάσκειν ἡμιολίας εἶναι· καὶ κλύδωνος γενομένου ἐρωτᾶν,
5 εἴ τις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων· καὶ τοῦ κυβερνήτου
ἀνακύπτων μὲν πυνθάνεσθαι, εἰ μεσοπορεῖ, καὶ τί αὐτῷ δοκεῖ
τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι
φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινός· καὶ ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδὶ
τὸν χιτωνίσκον· καὶ δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτόν.
10 καὶ στρατευόμενος δὲ ⟨τοῦ⟩ πεζοῦ ἐκβοηθοῦντος τοὺς ⟨δημότας⟩ 3
προσκαλεῖν, κελεύων πρὸς αὐτὸν στάντας πρῶτον περιιδεῖν,
καὶ λέγειν, ὡς ἔργον διαγνῶναί ἐστι, πότεροί εἰσιν οἱ
πολέμιοι· καὶ ἀκούων κραυγῆς καὶ ὁρῶν πίπτοντας εἰπεῖν 4
πρὸς τοὺς παρεστηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς
15 σπουδῆς ἐπελάθετο, τρέχειν ἐπὶ τὴν σκηνήν, τὸν παῖδα
ἐκπέμψας καὶ κελεύσας προσκοπεῖσθαι, ποῦ εἰσιν οἱ πολε-
μιοι, ἀποκρύψαι αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἶτα διατρίβειν
πολὺν χρόνον ὡς ζητῶν· καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὁρῶν τραυματίαν 5
τινὰ προσφερόμενον τῶν φίλων προσδραμὼν καὶ θαρρεῖν
20 κελεύσας ὑπολαβὼν φέρειν· καὶ τοῦτον θεραπεύειν καὶ περι-
σπογγίζειν καὶ παρακαθήμενος ἀπὸ τοῦ ἕλκους τὰς μυίας
σοβεῖν καὶ πᾶν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ τοῦ
σαλπικτοῦ δὲ τὸ πολεμικὸν σημήναντος καθήμενος ἐν τῇ
σκηνῇ ⟨εἰπεῖν⟩· ‘ἄπαγ’ ἐς κόρακας· οὐκ ἐάσει τὸν ἄνθρωπον

XXV. 2 ἂν recc. : om. V 3 ἐν φόβῳ Edmonds τοιοῦτος recc. : om. V 6 ἀνακύπτων V : ἀνακόπτοντος (*cursum inhibente*) recc. : ἀνακύπτοντος Ussing μὲν del. recc. 9 αὐτὸν V 10 ⟨τοῦ⟩ add. Wilamowitz πεζοῦ, suprascr. ῆ V τοὺς ⟨δημότας⟩ Ilberg (cf. § 6 v. 29) : τὲ V 11 αὐτὸν V περιιδέσθαι Wilamowitz 12 πότεροι recc. : πότερον V 13 εἰπεῖν recc. : εἶπ, corr. (suprascr. ε) in εἶπον, V 17 ἀποκρύψας recc. ὑπὸ Casaubon : πρὸς V 18 ζητεῖν V : corr. Schneider ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ transp. Corais 19 τινὰ initio vers. suppl. V 23 σαλπιστοῦ, priora in ras. V 24 ⟨εἰπεῖν⟩ suppl. Schneider

6 ὕπνον λαβεῖν πυκνὰ σημαίνων· καὶ αἵματος δὲ ἀνάπλεως 25
ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου τραύματος ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης
ἐπαινοῦσι καὶ διηγεῖσθαι ὡς κινδυνεύσας· 'ἔνα σέσωκα τῶν
φίλων'· καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεψομένους
[τοὺς δημότας] τοὺς φυλέτας καὶ τούτων ἅμ' ἑκάστῳ διη-
γεῖσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν 30
ἐκόμισεν.

XXVI ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ ΚΣ'

1 Δόξειεν δ' ἂν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία ⟨φιλαρχία⟩ τις ἰσχύος
καὶ κέρδους γλιχομένη, ὁ δὲ ὀλιγαρχικὸς τοιοῦτός ⟨τις⟩, οἷος
2 τοῦ δήμου βουλευομένου, τίνας τῷ ἄρχοντι προσαιρήσονται
τῆς πομπῆς τοὺς συνεπιμελησομένους, παρελθὼν ἀποφή- 5
νασθαι, ὡς δεῖ αὐτοκράτορας τούτους εἶναι, κἂν ἄλλοι προ-
βάλλωνται δέκα, λέγειν· 'ἱκανὸς εἷς ἐστι, τοῦτον δὲ ὅτι δεῖ
ἄνδρα εἶναι'. καὶ τῶν Ὁμήρου ἐπῶν τοῦτο ἓν μόνον κατέχειν,
ὅτι 'οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω', τῶν δὲ
3 ἄλλων μηδὲν ἐπίστασθαι. ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις 10

29 Epitome Oxyrh. Pap. IV 156 (n. 699. 2–4) καὶ λέγειν π[ῶς αὐτὸς α]ὐτὸν σώσ[ειεν ἐπὶ σκην]ήν.

XXVI. 1–10 Epit. Oxyrh. P. IV 699 spatio relicto continuans c. 25 extr.) [ἡ ὀλι]γ[αρχ]ία ἐστ[ὶν φιλαρχία] τις ἰσχύος κ[αὶ κέρδους γ]λιχομένη [. ὁ δὲ ὀλιγαρχικ]ὸς τοιοῦτος· 'ἰδία[ι, φησί, ζῶ]μεν', λέγων 'οὐκ [ἀγαθὸν

25 ὕπνον Blaydes λαχεῖν Reiske 29 τοὺς δημότας ⟨καὶ⟩ Gesner: [τοὺς δημότας] em. lect. v. 10 seclusi

XXVI. 2 φιλαρχία om. V: suppl. codex Rhedig. 22; olim sic coeptum esse conieci: ἡ δ' ὀλιγαρχία δόξειεν ἂν εἶναι φιλαρχία (cf. Epit. Oxyrh.) ἰσχύος κ[αὶ Epit. Oxyrh.: ἰσχυρῶς V (corruptum ex ἰσχύ° ς i.e. και confusum cum ∽ i.e. ως): ἰσχύος, οὐ Jebb 3 ὀλιγαρχικὸς Epit. Ox. (sec. spat.) et Casaubon: ὀλίγαρχος V τις recc.: om. V 4 βουλευομένου Casaubon: βουλομένου V προαιρήσονται V: corr. Schneider 5 τοὺς del. recc., Cobet ἀποφήνασθαι Schneider: ἀποφήνας ἔχει V 8 Ὁμήρου] B 204 10 ἀμέλει . . . χρήσασθαι iteravit V

τῶν λόγων χρήσασθαι ὅτι ‘δεῖ αὐτοὺς ἡμᾶς συνελθόντας
περὶ τούτων βουλεύσασθαι καὶ ἐκ τοῦ ὄχλου καὶ τῆς ἀγορᾶς
ἀπαλλαγῆναι καὶ παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζοντας καὶ ὑπὸ
τούτων αὐτοὺς ὑβριζομένους ἢ τιμωμένους’, ⟨καὶ⟩ ὅτι ‘ἢ
15 τούτους δεῖ ἢ ἡμᾶς οἰκεῖν τὴν πόλιν’. καὶ τὸ μέσον δὲ τῆς 4
ἡμέρας ἐξιὼν καὶ τὸ ἱμάτιον ἀναβεβλημένος καὶ μέσην
κουρὰν κεκαρμένος καὶ ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τοὺς
τοιούτους λόγους τραγῳδῶν· ‘διὰ τοὺς συκοφάντας οὐκ 5
οἰκητόν ἐστιν ἐν τῇ πόλει’, καὶ ὡς ‘ἐν τοῖς δικαστηρίοις
20 δεινὰ πάσχομεν ὑπὸ τῶν δεκαζομένων’, καὶ ὡς ‘θαυμάζω
τῶν πρὸς τὰ κοινὰ προσιόντων τί βούλονται’, καὶ ὡς
‘ἀχάριστόν ἐστι ⟨τὸ πλῆθος καὶ δοῦλον ἀεὶ⟩ τοῦ νέμοντος
καὶ διδόντος’, καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν παρα-
καθῆταί τις αὐτῷ λεπτὸς καὶ αὐχμῶν. καὶ εἰπεῖν· ‘πότε 6
25 παυσόμεθα ὑπὸ τῶν λῃτουργιῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν ἀπολ-
λύμενοι;’ καὶ ‘ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος, τὸν
Θησέα πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι
αἴτιον· τοῦτον γὰρ ἐκ δώδεκα πόλεων εἰς μίαν καταγαγόντα
⟨τὸν δῆμον αὐξῆσαι, ὥστε πάντων κρατῆσαι τοὺς πολλοὺς⟩
30 λυθείσης ⟨τῆς⟩ βασιλείας· καὶ δίκαια αὐτὸν παθεῖν· πρῶτον

---

*πο]λυκοιρανίη, εἷ[ς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλ[εύς]·. καὶ τοῦ δήμου χε[ιροτο-
νοῦ[ν]τος πολλοὺς [λέγει παρελθ]ὼν ἀρκέσε[ιν ἕνα].*

---

11 λόγων Casaubon: ὀλίγων utrobique V 12 τ8 V (i.e. τούτων non minus quam τούτου) 14 ἢ τιμωμένους V: [ἠτιμωμένους] Hanow: ⟨μᾶλλον⟩ ἢ τιμωμένους conieci ⟨καὶ⟩ suppl. Ussing 15 δεῖ sup. vers. add. V ὑμᾶς, sed corr. in ἡμᾶς sic V 18 τραγῳδῶν Herwerden (idem ego): τὴν τοῦ ὠδίω (τ̂ τ̂ ὠδῖ′) V: τὴν τοῦ Ὠιδείου frustra Preller 19 οἰκῇ (i.e. οἰκητόν), suprascripta cruce, cui altera crux, sed illa lectione carens, in mrg. respondet. ipsi textus voci super τ′ correctio ωρ suprascripta quasi οἰκήτωρ V 20 δικαζομένων V: corr. Meier θαυμάζων V: corr. Schneider 22 ⟨τὸ πλῆθος καὶ ἀεὶ⟩ suppl. Ast: δοῦλον addidi 24 λεπτὸς] *tenuis ac sordidus*, cf. xix 7. Cebet. tab. 10. Polyb. 24, 7, 3: λιτὸς Buecheler: ἄλουτος Blaydes 25 λειτουργιῶν V 28 συναγαγόντα Cobet 29 ⟨τὸν δῆμον⟩ suppl. Schneider; proxima αὐξῆσαι . . . πολλοὺς supplevi 30 λυθείσης ⟨τῆς⟩ βασιλείας praeeunte Peterseno scripsi: λυθείσας βασ̄ V: λῦσαι τὰς βασιλείας Kayser αὐτὸν del. Cobet

γὰρ αὐτὸν ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν'. καὶ τοιαῦτα ἕτερα πρὸς τοὺς ξένους καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμοτρόπους καὶ ταὐτὰ προαιρουμένους.

XXVII ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ ΚΖ'

1 Ἡ δὲ ὀψιμαθία φιλοπονία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπὲρ τὴν
2 ἡλικίαν, ὁ δὲ ὀψιμαθὴς τοιοῦτός τις, οἷος ῥήσεις μανθάνειν
ἑξηκονταέτης γεγονὼς καὶ ταύτας λέγων παρὰ πότον ἐπιλαν-
3 θάνεσθαι. καὶ παρὰ τοῦ υἱοῦ μανθάνειν τὸ 'ἐπὶ δόρυ' καὶ 5
4 'ἐπὶ ἀσπίδα' καὶ 'ἐπ' οὐράν'. καὶ εἰς ἡρῷα συμβάλ-
5 λεσθαι τοῖς μειρακίοις λαμπάδα τρέχειν. ἀμέλει δὲ κἄν
που κληθῇ εἰς Ἡράκλειον, ῥίψας τὸ ἱμάτιον τὸν βοῦν
6 αἵρεσθαι, ἵνα τραχηλίσῃ· καὶ προσανατρίβεσθαι εἰσιὼν εἰς
7 τὰς παλαίστρας. καὶ ἐν τοῖς θαύμασι τρία ἢ τέτταρα πληρώ- 10
8 ματα ὑπομένειν τὰ ᾄσματα ἐκμανθάνων. καὶ τελούμενος τῷ
9 Σαβαζίῳ σπεῦσαι, ὅπως καλλιστεύσῃ παρὰ τῷ ἱερεῖ. καὶ
ἐρῶν ἑταίρας καὶ κριοὺς προσβάλλων ταῖς θύραις πληγὰς
10 εἰληφὼς ὑπ' ἀντεραστοῦ δικάζεσθαι. καὶ εἰς ἀγρὸν ἐφ' ἵππου
ἀλλοτρίου κατοχούμενος ἅμα μελετᾶν ἱππάζεσθαι καὶ πεσὼν 15
11 τὴν κεφαλὴν κατεαγέναι. καὶ ἐν δεκαδισταῖς συνάγειν τοὺς
12 μεθ' αὑτοῦ συναύξοντας. καὶ μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν πρὸς

31 καὶ τοιαῦτα κτλ.] excerptoris breviantis sunt

XXVII. 3 οἷος recc.: οἷον V 4 ἑξήκοντα ἔτη recc. ταύτας recc.: ταῦτα V 5 τὸ ἐπὶ Schneider: ἐπὶ τὸ V 6 ἡρῷα (velut Aeantea, Thesea) corr. Schneider: ἥρωα V 8 κληθῇ ex κληθεῖ corr. V 9 αἱρεσθαι Meier (cf. Inscr. gr. ii 467, 13 sqq.): αἱρεῖσθαι V εἰσιὼν Ast: εἰπὼν V 12 σαβαζίῳ sic hoc loco V καλλιστεύσει Schneider 13 ἑταίρας Schneider: ἱερᾶς ex ἱερὰς corr. V κριοὺς προσβάλλων] arietans θύραις Schneider: θῦ cum cruce, cui in mrg. altera crux nuda respondet V 15 μελετᾶν, prius ε in ras. 2 litt. V 16 ἐν δεκαδισταῖς Wilhelm (cf. Bull. d. corr. h. xii 303): ἕνδεκα λιταῖς V 17 μεθ' αὑτοῦ scripsi: μετ' αὐτοῦ V συναύξοντας] sc. τὴν τῶν δεκαδιστῶν σύνοδον, cf. Dittenberg. Syll. 730. 7 μακρὸν ἀνδριάντα] ludus ignotus; μακρὰν φαινίνδα ludens conieci ex Athen. i, p. 15 A sqq. πέζειν V

τὸν ἑαυτοῦ ἀκόλουθον. καὶ διατοξεύεσθαι καὶ διακοντίζεσθαι 13
τῷ τῶν παιδίων παιδαγωγῷ καὶ ἅμα μανθάνειν παρ' αὐτοῦ
20 ⟨παραινεῖν⟩, ὡς ἂν καὶ ἐκείνου μὴ ἐπισταμένου. καὶ παλαίων 14
δ' ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ ἕδραν στρέφειν, ὅπως πεπαιδεῦσθαι
δοκῇ. καὶ ὅταν ὦσι ⟨χοροὶ⟩ γυναικ⟨ῶν⟩, μελετᾶν ὀρχεῖσθαι 15
αὐτὸς αὑτῷ τερετίζων.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΗ′ XXVIII

Ἔστι δὲ ἡ κακολογία ἀγωγὴ ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν 1
λόγοις, ὁ δὲ κακολόγος τοιόσδε τις, οἷος ἐρωτηθείς· 'ὁ δεῖνα 2
τίς ἐστιν;' ὀγκοῦσθαι καθάπερ οἱ γενεαλογοῦντες· 'πρῶτον
5 ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄρξομαι· τούτου ὁ μὲν πατὴρ ἐξ
ἀρχῆς Σωσίας ἐκαλεῖτο, ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς στρατιώταις
Σωσίστρατος, ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφη, ⟨Σωσί-
δημος⟩. ἡ μέντοι μήτηρ εὐγενὴς Θρᾷττά ἐστι· καλεῖται
γοῦν ἡ ψυχὴ Κρινοκόρακα· τὰς δὲ τοιαύτας φασὶν ἐν τῇ
10 πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι· αὐτὸς δὲ οὗτος ὡς ἐκ τοιούτων
γεγονὼς κακὸς καὶ μαστιγίας'. καὶ κακῶς δὲ πρός τινα 3
εἰπεῖν· 'ἐγὼ δήπου τὰ τοιαῦτα οἶδα, ὑπὲρ ὧν σὺ πλανᾷ
πρὸς ἐμέ,' κἀπὶ τούτοις διεξιών· 'αὗται αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς
ὁδοῦ τοὺς παριόντας συναρπάζουσι,' καὶ 'οἰκία τις αὕτη τὰ
15 σκέλη ἠρκυῖα· οὐ γὰρ οἷον λῆρός ἐστι τὸ λεγόμενον, ἀλλ'

19 παρ' αὐτοῦ V 20 ⟨παραινεῖν⟩ Hanow: ⟨κελεύειν⟩ Reiske 22 ὦσι . . γυναικ . . (binae fere utrobique vacant litterae) V: ⟨χοροὶ⟩ γυναικ⟨ῶν⟩ scripsi: ⟨πλησίον⟩ γυναῖκ⟨ες⟩ Foss: ⟨ἐγγὺς⟩ γ. Meister
XXVIII. 2 ἡ et τὸ supra add. V ἀγὼν τῆς ψυχῆς V: ἀγωγὴ Casaubon, τῆς delevit Edmonds 3 τις suprascr. V 4 ὀγκοῦσθαι scripsi (*inflate loqui* cf. Athen. ix. 403 E): οὐκοῦν δ^ε cruce suprascr. V: εἰπεῖν δὴ Foss; ὁ δεῖνα τίς;' εἰπεῖν 'οὐκοῦν δὴ Hanow οἱ γενεαλογοῦντες] cf. Isocr. 15, 180 7 τοὺς suprascr. V ⟨Σωσίδημος⟩ suppl. Meier 9 ψυχὴ, ψ ex χ corr. V κρινοκόρακα V (cf. Ἀσσάρακος Kretschmer *Einl. in d. Gesch. d. gr. Spr.* 185[1]) 11 κακὸς Schneider: κακῶς V κακῶς Siebenkees (cf. vv. 18, 28): κακ̃ (i. e. κακῶν) V: ἱκανὸς Foss 12 σὺ, σ in corr. V πλανᾶς V: corr. Schneider 13 κἀπὶ Casaubon-Immisch: καὶ V

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE

ὥσπερ ⟨κύνες⟩ αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ὁδοῖς συνέχονται', καὶ
'τὸ ὅλον ἀνδρόλαλοί τινες', καὶ 'αὐταὶ ⟨παρὰ⟩ τὴν θύραν τὴν
4 αὔλειον ὑπακούουσι'. ἀμέλει δὲ καὶ κακῶς λεγόντων ἑτέρων
συνεπιλαμβάνεσθαι εἴπας· 'ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον
πλέον πάντων μεμίσηκα· καὶ γὰρ εἰδεχθής τις ἀπὸ τοῦ 20
προσώπου ἐστίν· ἡ δὲ πονηρία οὐδὲν ὁμοία· σημεῖον δέ· τῇ
γὰρ αὐτοῦ γυναικὶ τάλαντα εἰσενεγκαμένῃ προῖκα, ἐξ ἧς
παιδίον αὐτῷ γεννᾷ, τρεῖς χαλκοῦς εἰς ὄψον δίδωσι καὶ τῷ
5 ψυχρῷ λοῦσθαι ἀναγκάζει τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ'. καὶ
συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τοῦ ἀναστάντος εἰπεῖν καὶ ἀρχήν γε 25
εἰληφὼς μὴ ἀποσχέσθαι μηδὲ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ λοιδορῆσαι.
6 καὶ πλεῖστα περὶ τῶν φίλων καὶ οἰκείων [κακὰ εἰπεῖν] καὶ
περὶ τῶν τετελευτηκότων κακῶς λέγειν, ἀποκαλῶν παρρησίαν
καὶ δημοκρατίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ ἥδιστα
τοῦτο ποιῶν. 30

7 Οὕτως ὁ τῆς ἰδίας κακίας ἐρεθισμὸς μανικοὺς καὶ ἐξεστη-
κότας ἀνθρώπους τοῖς ἤθεσι ποιεῖ.

16 ⟨κύνες⟩ suppl. Ast ταῖς, ex τὲ (?) corr., V συνέρχονται Schneider 17 ἀνδρόλαλοι V: ἀνδρολάβοι Foss: ἀνδρόλαγνοι Schneider: ἀνδροφάγοι Ast: ἀνδρόλαμοι Unger: ἀνδροβόροι Fränkel-Groeneboorn ⟨παρὰ⟩ suppl. Kayser: ⟨κατὰ⟩ Schneider (cf. iv 12 similiter corruptum) 18 μέλει V λεγόντων in mrg. suppl. V 19 εἴπας (quasi ex V) Cobet: εἶπεν, corr. in εἴπου, sic V τὸν suprascr. V 20 τις suprascr. V 21 οὐδενὶ Foss ὁμοῖα, corr. in ὁμοία V: ὅμοιον recc.; hinc τῇ δὲ πονηρίᾳ οὐδὲν ὅμοιον Schwartz 22 αὐτοῦ V τάλαντον Duebner 23 αὐτῷ M. Schmidt γεννᾷ in textu, γέγονε in mrg. V: [γεννᾷ] secludam 24 λούεσθαι V τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ] i. e. Posideonis octavo die (cf. Inscr. gr. iii 77, 16): αὐτὴν τοῦ Ποσειδεῶνος ὀσημέραι Edmonds 25 εἰπεῖν ⟨κακῶς⟩ Casaubon 26 εἰληφὼς Schneider: εἰληφότος V λοιδορεῖσθαι, corr. in λοιδορῆσαι V 27 τῶν ⟨αὐτοῦ⟩ φίλων Herwerden [κακὰ εἰπεῖν] del. Hanow, quo glossemate inlato τῶν ἑαυτοῦ intercidisse putat 31 excerptoris epilogum Hanow falso ad c. 27 extr. rettulit ἰδίας κακίας scripsi: διδασκαλίας V: κακολογίας Corais: δυσκολίας Hottinger

Ἔστι δὲ ἡ φιλοπονηρία ἐπιθυμία κακίας, ὁ δὲ φιλοπόνηρός 1
ἐστι τοιόσδε τις, οἷος ἐντυγχάνειν τοῖς ἡττημένοις καὶ 2
δημοσίους ἀγῶνας ὠφληκόσι καὶ ὑπολαμβάνειν, ἐὰν τούτοις
χρῆται, ἐμπειρότερος γενήσεσθαι καὶ φοβερώτερος. καὶ ἐπὶ 3
τοῖς χρηστοῖς εἰπεῖν· ‘ὡς φαίνεται,’ καὶ φῆσαι, ὡς οὐδείς
ἐστι χρηστός, καὶ ὁμοίους πάντας εἶναι, καὶ ἐπισκῶψαι δὲ
‘ὡς χρηστός ἐστι’. καὶ τὸν πονηρὸν δὲ εἰπεῖν ἐλεύθερον, 4
ἐὰν βούληταί τις εἰς π⟨εῖραν ἐλθεῖν⟩, καὶ τὰ μὲν ἄλλα
ὁμολογεῖν ἀληθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων,
ἔνια δὲ ἀγνοεῖν· φῆσαι γὰρ αὐτὸν εὐφυῆ καὶ φιλέταιρον καὶ
ἐπιδέξιον· καὶ διατείνεσθαι δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἐντετύχηκεν
ἀνθρώπῳ ἱκανωτέρῳ. καὶ εὔνους δὲ εἶναι τῷ ἐν ἐκκλησίᾳ 5
λέγοντι ἢ ἐπὶ δικαστηρίῳ κρινομένῳ· καὶ πρὸς ⟨τοὺς⟩ καθη-
μένους δὲ εἰπεῖν δεινὸς ὡς ‘οὐ δεῖ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ τὸ
πρᾶγμα κρίνεσθαι’. καὶ φῆσαι αὐτὸν κύνα εἶναι τοῦ δήμου·
φυλάττειν γὰρ αὐτὸν ⟨πρὸς⟩ τοὺς ἀδικοῦντας· καὶ εἰπεῖν, ὡς
‘οὐχ ἕξομεν τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν συναχθεσθησομένους, ἂν
τοὺς τοιούτους προώμεθα’. δεινὸς δὲ καὶ προστατῆσαι 6
φαύλων καὶ συνεδρεῦσαι ἐν δικαστηρίοις ἐπὶ πονηροῖς πράγ-
μασιν καὶ κρίσιν κρίνων ἐκδέχεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων
λεγόμενα ἐπὶ τὸ χεῖρον.

XXIX. 1 tit. φιλοπονίας (ut φιλοπονία, φιλόπονος vv. 1. 23) V : corr. in indice M 3 ἡττημένοις καὶ del. Cobet (at cf. i 2) : ἠτιμωμένοις Unger 4 ὠφεληκόσι V 6 φαίνεται scripsi : γίνεται V : γε λέγεται Unger φῆσαι Schneider : φὴ (i. e. φησὶν) V 7 ἐπισκῆψαι V : corr. Nast 9 π⟨εῖραν ἐλθεῖν⟩ Naber : π, spatio quinque litt. relicto V 10 an ὁμολογῆσαι? 11 ἀγνοεῖν corrupte V : ἀγνοεῖσθαι Schneider φῆσαι V : εἶναι probabiliter Schneider ; φῆσαι emendata lectio videtur ad v. 6 pertinens. ἀγνοεῖν φῆσαι· ⟨εἶναι⟩ γὰρ Foss 13 τῷ] αὐτῷ bene Meier 14 λέγοντι] ἐλεγχθέντι Orelli : κινδυνεύοντι Meier : λόγον ⟨διδόν⟩τι conieci δικαστηρίου Meier πρὸς ⟨τοὺς⟩ καθημένους Meier : προσκαθήμενος V 15 ὡς νῦν δεῖ τὸν ἄνδρα ἀλλὰ ⟨μὴ⟩ τὸ πρᾶγμα Unger 17 φυλάττεσθαι Wendland : ὑλακτεῖν Contos πρὸς addidi 18 ἕξομαι, ex ἔχομαι ut vid., corr. V 20 συνηγορῆσαι scite Immisch πράγμασιν καὶ, sed νκ maiuscula κ obducta deletae, sic V

7 Καὶ τὸ ὅλον ἡ φιλοπονηρία ἀδελφή ἐστι τῆς πονηρίας, καὶ ἀληθές ἐστι τὸ τῆς παροιμίας τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον πορεύεσθαι. 25

XXX ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ Λ'

1 Ἡ δὲ αἰσχροκέρδειά ἐστι ἐπιθυμία κέρδους αἰσχροῦ, ἔστι
2 δὲ τοιοῦτος ὁ αἰσχροκερδής, οἷος ἐστιῶν ἄρτους ἱκανοὺς μὴ
3 παραθεῖναι. καὶ δανείσασθαι παρὰ ξένου παρ' αὐτῷ κατα-
4 λύοντος. καὶ διανέμων μερίδας φῆσαι δίκαιον εἶναι διμοιρίαν 5
5 τῷ διανέμοντι δίδοσθαι καὶ εὐθὺς αὐτῷ νεῖμαι. καὶ οἰνο-
6 πωλῶν κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ ἀποδόσθαι. καὶ ἐπὶ
θέαν τηνικάδε πορεύεσθαι ἄγων τοὺς υἱεῖς, ἡνίκα προῖκ'
7 ἀφιᾶσιν οἱ θεατρῶναι. καὶ ἀποδημῶν δημοσίᾳ τὸ μὲν ἐκ
τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμ- 10
πρεσβευτῶν δανείζεσθαι· καὶ τῷ ἀκολούθῳ ἐπιθεῖναι μεῖζον
φορτίον ἢ δύναται φέρειν καὶ ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἄλλων
παρέχειν· καὶ τῶν ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτοῦ ἀπαιτήσας
8 ἀποδόσθαι· καὶ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ καὶ εἰπών·

XXX. 7 M (cf. c. xi) : καὶ ἀποδημοῦντα δημοσίᾳ τὸ ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον καταλιπεῖν οἴκοι, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεσθαι καὶ ὅσα παρόμοια.

23-25 excerptoris epilogus 23 ἡ superducta φ littera delevit V φιλοπονία V (Π E) XXX. 2 ἐπιθυμία Cobet : περιουσία V (ΕΘΥΜΙΑ = ΠΟΥΣΙΑ) κέρδους αἰσχροῦ, post κερ longa hasta quasi ι sed flexa, tum acutus et supra (in ras. ut vid.) δους ; αἰσ in ras. esse fertur V ὁ δὲ αἰσχροκερδὴς τοιοῦτός τις οἷος Hanow 3 ἐστιῶν Corais : ἐσθίων V 4 αὐτῷ V 5 διμοιρίαν Petersen : διμοίρῳ V : δίμοιρον (significat *bessem*) Amadutius 6 αὐτῷ V καὶ οἰνοπωλῶν ... § 16 λάβωσι extremo cap. xi falso adnexa servarunt A B (cf. M) 7 ἀποδόσθαι (sed in A ex ἀποδιδόσθαι (sic) deletis litteris δι restitutum) A B V 8 τηνικάδε Needham : ἡνικ' ἂν δέῃ sic A B : τηνικαῦτα V ἄγων V : ἀπιὼν A B υἱεῖς A B : υἱοὺς V προῖκ' ἀφιᾶσιν] προῖκα ἀφιᾶσιν A B : προῖκαφασὶν V 9 οἱ θεατρῶναι A B : ἐπὶ θεάτρων V 10 συμπρεσβευτῶν A B (cf. M) : συμπρεσβευόντων V 11 δανείζεσθαι (*plus semel*, cf. παρέχειν v. 13) A B : δανείσασθαι V ἐπιθεῖναι post φορτίον transp. V 12 τῶν ἄλλων] ἄλλων V : τῶν ἱκανῶν A B 13 παρέχειν V : om. A B καὶ ἀπὸ τῶν ξενίων A B : καὶ ξένον V τὸ μέρος A et iteratum B : δὲ μέρος V αὐτοῦ A B V 14 εἰπὼν sic A B : εἴπερ (compend. cruce adpicta V

15 ‘σαπρόν γε τὸ ἔλαιον ἐπρίω, ὦ παιδάριον’ τῷ ἀλλοτρίῳ
ἀλείφεσθαι. καὶ τῶν εὑρισκομένων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς 9
ὑπὸ τῶν οἰκετῶν δεινὸς ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος, κοινὸν εἶναι
φήσας τὸν Ἑρμῆν. καὶ θοἰμάτιον ἐκδοῦναι πλῦναι καὶ 10
χρησάμενος παρὰ γνωρίμου ἐφελκύσαι πλείους ἡμέρας, ἕως
20 ἂν ἀπαιτηθῇ. καὶ τὰ τοιαῦτα· Φειδωνείῳ μέτρῳ τὸν πύνδακα 11
εἰσκεκρουμένῳ μετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια σφόδρα
ἀποψῶν. ὑποπρίασθαι φίλου δοκοῦντος πρὸς τρόπου τι 12
ὠνεῖσθαι, εἶτα λαβὼν ἀποδόσθαι· ἀμέλει δὲ καὶ χρέος ἀπο- 13
διδοὺς τριάκοντα μνῶν ἔλαττον τέτταρσι δραχμαῖς ἀποδοῦναι.
25 καὶ τῶν υἱῶν δὲ μὴ πορευομένων εἰς τὸ διδασκαλεῖον [τὸν 14
μῆνα ὅλον] διὰ τὴν ἀρρωστίαν ἀφαιρεῖν τοῦ μισθοῦ κατὰ
λόγον, καὶ τὸν Ἀνθεστηριῶνα μῆνα μὴ πέμπειν αὐτοὺς εἰς
τὰ μαθήματα διὰ τὸ θέας εἶναι πολλάς, ἵνα μὴ τὸν μισθὸν
ἐκτίνῃ. καὶ παρὰ παιδὸς κομιζόμενος ἀποφορὰν τοῦ χαλκοῦ 15
30 τὴν ἐπικαταλλαγὴν προσαπαιτεῖν, καὶ λογισμὸν δὲ λαμβάνων
παρὰ τοῦ χειρίζοντος. καὶ φράτορας ἑστιῶν αἰτεῖν τοῖς 16

Schol. V ad v. 31 φράτορας : φράτωρ ὁ συγγενής.

---

15 ἐπρίω A B : om. V ὦ παιδάριον Reiske : τῷ παιδαρίῳ A B : παιδό (ambiguo accentu) V 16 ἐν ταῖς ὁδοῖς post οἰκετῶν transp. V οἰκετῶν A B : οἰκείων V 18 καὶ ἱμάτιον . . . ἀπαιτηθῇ (20) V : om. A B θοἰμάτιον Meineke : ἱμάτιον V 20 καὶ τὰ τοιαῦτα V : τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα A B Φειδωνείῳ Cobet : φειδωνίῳ A B : φειδομένῳ V τὸν A B : om. V πύνδακα ἐκκεκρουμένῳ A B : π δακ κεκρου μενω intermissis fere binis litteris V : corr. Edmonds, cf. Wilamowitz *Gr. Leseb.* ii 192 ; sed vide ne exaggeratum illud τὸν . . . εἰσκεκρουμένῳ sit interpretis 21 τὰ ἐπιτήδεια σφόδρα ἀποψῶν A B : σφόδρα δὲ ὑποσπῶν τὰ ἐπιτήδεια V 22 ante ὑποπρίασθαι suppleverim καὶ δοκοῦντος . . . ὠνεῖσθαι V : om. A B πρὸς τρόπου *secundum morem* τι ὠνεῖσθαι Naber (sc. τὸν αἰσχροκερδῆ) : πωλεῖσθαι V 23 εἶτα . . . ἀμέλει δὲ A B : om. V εἶτα λαβὼν Naber : ἐπιλαβὼν A B χρέος A B : χρέη δὲ V 24 τέτταρσι V : τέτρασι A B δραγμῶν in δραχμαῖς (sic) corr. B ἀποδοῦναι V : ἀποδιδόναι A B 25 καὶ τῶν . . . χειρίζοντος (31) V : om. A B τὸν μῆνα ὅλον del. Petersen 27 τὸν Ἀνθεστηριῶνα μῆνα ὅλον (cf. v. 25) Wilamowitz 29 χαλκοῦ (nom. χαλκός, non χαλκοῦς) 30 καταλλαγὴν Cobet 31 παρὰ τοὐγχειρίζοντος Meineke ; scil. collybum postulat χειρίζοντος, ει ex α corr. V καὶ . . . αἰτεῖν A B : φράτορας (καὶ et ἑστιῶν αἰτεῖν om. lacuna sex litt. relicta post φράτορας) V

ἑαυτοῦ παισὶν ἐκ τοῦ κοινοῦ ὄψον, τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ
τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν ῥαφανίδων ἀπογράφεσθαι, ἵν' οἱ
17 διακονοῦντες παῖδες μὴ λάβωσι. συναποδημῶν δὲ μετὰ
γνωρίμων χρήσασθαι τοῖς ἐκείνων παισί, τὸν δὲ ἑαυτοῦ ἔξω 35
μισθῶσαι καὶ μὴ ἀναφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὸν μισθόν.
18 ἀμέλει δὲ καὶ συναγόντων παρ' αὐτῷ, ὑποθεῖναι τῶν παρ'
ἑαυτοῦ διδομένων ξύλων καὶ φακῶν καὶ ὄξους καὶ ἁλῶν καὶ
19 ἐλαίου τοῦ εἰς τὸν λύχνον. καὶ γαμοῦντός τινος τῶν φίλων
καὶ ἐκδιδομένου θυγατέρα, πρὸ χρόνου τινὸς ἀποδημῆσαι, ἵνα 40
20 ⟨μὴ⟩ προπέμψῃ προσφοράν. καὶ παρὰ τῶν γνωρίμων τοιαῦτα
κίχρασθαι, ἃ μήτ' ἂν ἀπαιτήσαι μήτ' ἂν ἀποδιδόντων ταχέως
ἄν τις κομίσαιτο.

32 αὐτοῦ A B καταλιπόμενα B 33 ἡμίση τῶν ῥαφανίδων A B : ῥαφανίδων ἡμίσεα V ἵν' A B : ἵν V 34 λάβοιεν A συναποδημῶν κτλ. V : hinc deficiunt A B 35 ἔξω μισθῶσαι] ἐκμισθῶσαι Blaydes 37 αὐτῷ Wilamowitz : ἑαυτῷ V 38 ἑαυτοῦ, οὐ ex ῶ corr. V 41 μὴ add. Amadutius προσπέμψῃ Corais

INDEX VERBORVM

Verborum asterisco signatorum non omnia exempla adferuntur.

ἄβρωτος 14[11]
ἀγαθός pr.[2] 8[2] 14[7] 23[7] 26[2] ἀγαθῶν οὐκ ὄντων 23[1] δέχεσθαι τὰ ἀγαθά (*sacrificii*) 21[11] — βελτίους pr.[3] 3[4] 23[3] βέλτιστος 2[2] οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ 5[1] Ἀθηνᾶ κρείττων 16[8] ἄνδρα κράτιστον 5[2] — adv. εὖ 2[12] (bis) βέλτιστα 18[6] 7[3] 9[4] 20[9] (bis) 24[3]
ἀγανακτεῖν 1[3] 17[4]
ἄγειν 9[5] 21[3] 30[6] (νουμηνίαν) 4[12]
ἀγνοεῖν (?) 29[4]
ἀγνώς. ἀγνώτων 23[6]
ἀγορά 3[3] 5[7] 6[10] 8[14] 19[7] 21[8] 22[7] 26[3] (γυναικεία) 2[9] πληθούσης τῆς ἀγορᾶς 11[4]
ἀγοράζειν 5[8] 9[5] 14[9] 16[10]
ἀγοραῖος 6[2]
ἀγροικία 4 tit.[1]
ἄγροικος 4[1]
ἀγρός 2[12] 3[4] 10[8] ἐν ἀγρῷ 4[3] 14[11] εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι 14[3] sim. 27[10] τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια 3[5]
ἀγρυπνία 4[11]
ἀγωγὴ ψυχῆς 28[1]
ἀγών 4[12] (δημοσίους ἀγῶνας i. e. *causas*) 29[2]
ἀδαξᾶσθαι (*se scalpere*) coniect. 19[4]
ἄδειν 4[13] 15[10]
ἀδελφός. ἡ φιλοπονηρία ἀδελφή ἐστι τῆς πονηρίας 29[7]
ἀδικεῖν 29[5] pass. 1[3]
ἀδικία 18[1]
ἀδολέσχης 3[2]
ἀδολεσχία 3 tit.[1]
ἀηδής 19[3] 20[1]
ἀηδία 20 tit.[1]
ἀήρ (*caeli temperies*) pr.[1]
ἀθεραπευσία 19[1]
Ἀθηνᾶ 16[8]
Ἀθηναῖος. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι 21[11]
ἀθρόος. ἀθρόους 7[4]
αἰδοῖον 11[2]
Αἰθίοψ 21[4]
αἷμα 25[6]
αἴρειν 2[10] 9[3] τὰ σκέλη ἠρκυῖα 28[3] τὸν βοῦν αἴρεσθαι 27[5]
αἱρεῖν (πόλεις) 8[13] αἱρεῖσθαι *optare* pr.[3]
αἰσχροκέρδεια 30 tit.[1]
αἰσχροκερδής 30[1]
αἰσχρός 2[1] 6[1.5] 9[1] 30[1]
αἰσχύνεσθαι 12[11] 26[5]
αἰτεῖν 18[7] 30[15]
αἴτιος 26[6]
ἀκαιρία 12 tit.[1]
ἄκαιρος 12[1]
ἀκολουθεῖν 18[8] 23[8]
ἀκόλουθος 9[3] 21[4] 27[12] 30[7]
ἀκούειν 1[5] 2[4] (κακῶς) 6[2.7] 7[2.8] 8[3.4.14] 9[3] 12[10] 25[4]
ἀκούσιος. ἀκουσίως 15[6]
ἄκρα 25[2]
ἀκρασία (λόγου) 7[1]
ἀκρίβεια. ἐξ ἀκριβείας pr.[2]
ἀκριβής. ἀκριβῶς 26[4]
ἀκρόδρυον 11[4]
ἀλαζονεία 23 tit.[1]
ἀλαζών 23[1]
ἀλεῖν 4[7]
ἀλείφειν 21[10] 30[8] med. 5[6] 10[14] 24[11] 30[8]
Ἀλέξανδρος (Magnus) coniect. 23[3]
ἀληθής 17[7] 29[4.7]

ἀλλά. ἀλλ' ὅρα 1^{6} ἀλλ' οὖν 8^{9} μὴ μόνον . . . ἀλλὰ καί 5^{3}
ἀλλαντοπώλης coniect. 6^{9}
ἄλλος. εἴ τις καὶ ἄλλος 2^{3} ἄλλῳ τινί 1^{6} ἄλλοι δέκα 26^{2} ἄλλα τοιαῦτα 2^{3} οἱ ἄλλοι (*ceteri*) 2^{10} sim. 2^{4} 11^{3} 14^{12} 19^{10} 24^{1} 26^{2} ἐλάχιστα τῶν ἄλλων 30^{7} τὰ ἄλλα pr.^{5} 29^{4} τὰ μὲν ἄλλα πάντα . . . δέ 21^{8} οὐκ ἄλλως . . . ἤ 6^{7} ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται 24^{13}
ἀλλότριος 9^{7} 25^{6} 27^{10} 30^{8}
ἅλς plur. 9^{2} 10^{13} 14^{11} 30^{18}
ἀλυσιτελῶς 8^{11}
ἄλφιτον plur. 16^{6}
ἀλφός 19^{2}
ἅμα 27^{13} ἅμ' ἡμέρᾳ 24^{7} ante aut post partic. 2^{1} 4^{8} 5^{5} ἅμα πολλῶν (?) 6^{9} 7^{8} 9^{4} 11^{4} 19^{4} (bis) 20^{6} 23^{2} 27^{10} ἅμ' ἑκάστῳ 25^{6}
ἀμαθία 4^{1}
ἀμέλει (initio enuntiati sine particula copulativa: *scilicet*) 6^{3} initio capitis 13^{1} 16^{1} 25^{1} altero loco enuntiati 18^{1} quarto loco 5^{1} ἀμέλει δέ 2^{9} 5^{9} 19^{3} 21^{11} 24^{12} 26^{3} 27^{5} 28^{4} $30^{1.18}$
ἀμύνειν (coniect.) 8^{9}
ἀμφισβητεῖν 23^{3}
ἀμφότερος plur. 5^{2} 12^{14} corruptum 20^{8}
ἀμφοτέρωθεν coniect. 20^{8}
*ἄν. οὗ ἂν . . . γυμνάζωνται 5^{7}
ἄν i. e. ἐάν v.s. ἐάν
ἀναβάλλειν. med. (ἱμάτιον) 19^{7} 21^{8} 26^{4} absol. ἀναβεβλημένος 4^{4}
ἀνάγειν med. 20^{2}
ἀναγκάζειν 9^{7} 14^{10} 28^{4}
ἀναγκαῖος (*consanguineus*) 18^{7}
ἀναδέχεσθαι 12^{4}
ἀναίδεια coniect. 11^{1}
ἀναιρεῖν. ἀνελέσθαι (*tollere*) 10^{8}
ἀναισθησία 14 tit.[1]
ἀναίσθητος 14^{1}
ἀναισχυντία 9 tit.[1]
ἀναίσχυντος 9^{1}
ἀνακοινοῦν. ἀνακοινοῦσθαι 4^{2} 12^{2}
ἀνακράζειν. ἀνακράγωσι coniect. 16^{6}
ἀνακύπτειν 11^{3} 25^{2}
ἀναλίσκειν 12^{12}
ἀνάλωμα plur. 23^{5}
ἀναμένειν. [ἀναμεῖναι] 15^{9}
ἀναμιμνήσκειν med. 4^{11}
ἀνανεύειν 23^{5}
ἀναπίπτειν (?) 19^{5}
ἀνάπλεως 25^{6}
ἀναπνεῖν 7^{3}
ἀναπόνιπτος coniect. 19^{5}
ἀναστρέφειν intr. 2^{8}
ἀνασύρειν. ἀνασυράμενος (sc. θοἰμάτιον) 11^{2} ἀνασεσυρμένος (*inverecundus*) 6^{2}
ἀνατιθέναι 21^{10} 22^{2}
ἀναφέρειν 30^{17}
ἀναφορά plur. (τῶν λόγων) 8^{5}
ἀνδράποδον 17^{6}
ἀνδριάς. μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν (?) 27^{12}
ἀνδρολάβος coni. 28^{3}
ἀνδρόλαγνος coni. 28^{3}
ἀνδρόλαλος (?) 28^{3}
ἀνελευθερία 22 tit.[1]
ἀνελεύθερος 21^{1} 22^{1}
ἄνευ 20^{1}
ἀνήρ 5^{2} (Ἀθηναῖοι) 21^{11} (opp. πρᾶγμα) 29^{5} (opp. μαλακός) δεῖ ἄνδρα εἶναι 26^{2} (*maritus*) 13^{10}
Ἀνθεστηριών 30^{14}
ἀνιστάναι. ἀνίστασθαι 12^{10} ἀναστάς 18^{4} $22^{3.12}$ 28^{5} suppl. 14^{5} delet. 13^{1}
ἀνθρώπινος (φύσις) pr.[2]
ἄνθρωπος 20^{8} 25^{5} 28^{4} plur. 28^{7} 2^{2} (bis) 3^{3} 8^{11} 29^{4} (bis)
ἀνταλλάττειν. ἀνταλλάττεσθαι 4^{11}
ἀνταναστάναι. ἀνταναστάς coniect. 13^{3}
ἀντεραστής 27^{9}
ἀντίδικος 29^{6}
ἀντιδιδόναι coniect. 15^{5}
ἀντίδικος 5^{3}
ἀντικνήμιον plur. 19^{3}
Ἀντίπατρος 23^{4}
ἀντιπροσαγορεύειν. ἀντιπροσειπεῖν 15^{2}
ἀνυπόδητος 18^{4}
ἄνω (opp. κάτω) 20^{6} 24^{8} (τοῦ γόνατος) 4^{4}

ἄξιος. (οἱ πυροί) 3[3] sim. 9[6] 17[6] (bis) (ἐγγυητής) 18[6]
ἀξιοῦν 6[4]
ἀπαγγέλλειν 7[7] 14[7] 21[11] (bis)
ἀπάγειν pass. κλοπῆς 6[6] ἄπαγ' ἐς κόρακας 25[5]
ἀπαγορεύειν *vetare* 10[13] 13[9] ἀπείπασθαι *renuntiare* 12[11] ἀπείρηται ὅπως . . . συκοφαντηθῇ 23[4]
ἀπάγχεσθαι 12[13]
ἀπαιτεῖν 10[2] 12[12] 18[5] 30[7. 9. 20]
ἀπαλλάττειν intrans. 8[11] eodem sensu ἀπαλλάττεσθαι 3[6] 5[2] 7[8] 9[14] 16[5] 26[3]
ἁπαλός 20[9]
ἀπαντᾶν 2[5] 4[12] 8[2] 11[2. 7]
ἀπαντικρύ 21[7]
ἀπάρχεσθαι 10[3]
Ἀπατούρια 3[5]
ἀπαυδᾶν 8[14]
ἀπεῖναι τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἄπεστιν 17[7]
ἀπέχειν med. 28[5]
ἀπήνεια 15[1]
ἀπιέναι 6[7] 7[6] 11[6] ἀπιών 21[11] (?) 9[8] ἀπελθών 9[2] 16[14] ἀπελθεῖν 22[3]
ἄπιος (fructus) 2[6]
ἀπιστεῖν 1[6] 4[2]
ἀπιστία 18 tit.[1]
ἄπιστος 18[2]
ἁπλοῦς (ἦθος) 1[7]
ἀπνευστί 2[9]
*ἀπό. ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένους 2[2] ἀπὸ δείπνου 24[2] ἀπὸ τοῦ προσώπου εἰδεχθής 28[4]
ἀποβάλλειν 8[12]
ἀποβλέπειν (πρὸς σέ) 2[2] (εἰς ἐκεῖνον) 2[10]
ἀπογράφειν med. 30[16]
ἀπογυιοῦν coniect. 7[4]
ἀπογυμνοῦν (?) 7[4]
ἀποδημεῖν 23[3] 30[7. 19]
ἀποδιδόναι 17[9] 21[5] 30[13] (bis).[20] med. 15[4] 22[4] 30[5. 7. 12]
ἀποδοκιμάζειν 4[11] 6[5. 9]
ἀποκαθιστάναι 7[6]
ἀποκαλεῖν 28[6]
ἀποκάμπτειν 22[9]
ἀποκείρειν 21[3] ἀποκείρασθαι 4[12] 5[6]
ἀποκρίνεσθαι 7[3] 8[3] 16[6]
ἀποκρύπτειν 25[4]
ἀπολαμβάνειν 14[8]
ἀπολαύειν (*ludibrio habere*) 23[3]
ἀπολλύναι 15[7] 23[2] pass. 26[6] med. 26[6]
ἀπομύττεσθαι 19[4]
ἀπονίπτειν med. 16[2]
ἀπονοεῖσθαι. ἀπονενοημένος 6[1]
ἀπόνοια 6 tit.[1. 7]
ἀπονυχίζειν pass. 26[4]
ἀποπατεῖν coniect. 20[4]
ἀποπτύειν 19[11]
ἀπορεῖν. ἀποροῦμαι ὅπως . . . ἢ 1[6]
ἄπορος 23[5]
ἀπορρίπτειν 19[4]
ἀποστέλλειν 17[2] 18[2] 24[13]
ἀποστερεῖν 9[2]
ἀποτιθέναι 9[2] 14[6] 22[5]
ἀποτρέπειν 16[6]
ἀποτρόπαιον (coniect. ?) 16[6]
ἀπουσία coniect. 22[1]
ἀποφαίνειν med. 26[2]
ἀποφέρειν 9[7] 21[8]
ἀποφορά 30[15]
ἀποψᾶν 30[11]
ἀπροβούλευτος 3[1]
ἅπτειν (λύχνον) 18[4] med. 12[15]
ἀπύρευτος 3[6]
ἀπωθεῖν 15[6] (cf. Praef. xiii)
ἄρα. μάλιστα μὲν . . . ἂν δ' ἄρα 18[7] coniect. pr.[1]
ἀργύριον 4[11] 14[8] 15[7] 17[9] 18[3. 5] 21[5]
ἀργυροθήκη 10[14]
ἀρέσκεια 5 tit.[1]
ἀρέσκειν 5[3]
ἄρεσκος 5[1]
ἀριθμεῖν 10[3] 18[3]
ἀριστᾶν 4[8]
Ἀριστοφῶν (archon 330/29) 7[7]
ἁρμονικός. τοῖς ἁρμονικοῖς (*musicis*) 5[10]
ἄροτρον 4[11]
ἁρπάζειν 9[4]
ἀρρώστημα 19[2]
ἀρρωστία 30[14]
Ἄρτεμις 10[3]
ἄρτι 1[4] 12[7] 20[2]

ἄρτος 9^3 plur. 30^2
ἀρύταινα 9^8
ἀρχαῖος 3^3
ἄρχων (magistr. Atheniensis) 26^2
ἄρχειν· med. pr.^{5} 2^2 28^2 ἄρξασθαι corrupte 19^4
ἀρχή (*initium*) 6^7 ἀρχήν γε εἰληφώς 28^5 ἀρχὰς (?) 7^3 ἐξ ἀρχῆς 12^{10} 28^2— (*magistratus*) 24^4 plur. 26^3
Ἀρχίας 4^{14}
ἀρχιτεκτονεῖν 2^{12}
Ἀσία 23^3
Ἀσκληπιεῖον 21^{10}
ἀσκός 5^5 v. πέλεκυς
ἆσμα plur. 27^7
ἀσπίδιον 21^6
ἀσπίς. τὸ 'ἐπ' ἀσπίδα' 27^3
ἀστεῖος coniect. 19^9
Ἀστεῖος 8^4
ἀστράγαλος 5^9
ἄστρον (?) 14^{12}
ἄστυ 4^{12}
ἀσχήμων 4^1
ἀσχολεῖν med. 12^2
ἀτελής 23^4
ἀτιμοῦν (coni.) 26^3
ἀτραπός 13^6
αὐθάδεια 15 tit.^{1}
αὐθάδης 15^1
αὐλεῖν. αὐλούμενος 19^{10} 20^{10}
αὐλαία 5^9
αὔλειος (θύρα) 18^4 28^3
αὐλητής 8^4
αὐλητρίς plur. 11^7 19^{10}
αὐλίδιον 5^9
αὐξάνειν. αὐξῆσαι 26^6
αὔριον. τὴν αὔριον 13^7
αὐτοκράτωρ 26^2
*αὐτός (*is*). αὐτοὺς (ut personas singulas) ὑβριζομένους 26^3 αὐτὸς αὐτοῦ καταχέασθαι 9^8 αὐτὸς αὐτῷ 27^{15} αὐτὸς αὐτὸν ταῖς ἑαυτοῦ χερσίν 25^6 v. s. ἑαυτοῦ— αὐτὸς οὗτος 28^2
αὐτός (*ipse, dominus*) 2^5— καὶ αὐτὸς 1^5— *solus* 7^2 $22^{7.13}$ 26^3 αὐτόν σε μόνον 8^{10}
(*idem*) τῆς αὐτῆς ὁδοῦ 4^{14} ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοί 7^3 διαμένουσιν οἱ αὐτοί 10^9 ταὐτὰ λέγειν 8^7 προαιρουμένους 26^7
αὐτοῦ v. ἑαυτοῦ
αὐχμεῖν 26^5
ἀφαιρεῖν 2^3 30^{14} med. 2^{11} 20^5
ἀφιέναι (τὸ προοιμιάζεσθαι) pr.^{4} (τὴν θέαν) 30^6 μὴ ἀφιέναι (i. e. *retinere*) 5^2
ἀφιστάναι med. 3^5
ἀφορμή coniect. recc. 7^3
ἀχάριστος 26^5
ἄχυρον 2^3 plur. 9^7

Βαδίζειν 16^8 18^8 βαδίζων (coniect.) 24^4
βακτηρία (σκολιά) 5^9
βαλανεῖον 4^{13} 9^8 19^6 27^{14} 30^8 plur. 8^{12}
βαλανεύς 9^8
βαλλάντιον 17^5
βάπτειν 9^8
βασιλεία 26^6
βασιλεύς (Macedonum) 8^6
βδελυρία 11 tit.^{1}
βδελυρός 11^1
βιάζειν (corrupte V) 24^4
βίος pr.^{2} τῶν ἐν τῷ βίῳ ἥδιστα τοῦτο ποιῶν 28^6
βιοῦν. βεβιωκώς pr.^{2}
βλάβη 20^1
βλασφημεῖν 19^8
βοᾶν 9^3 τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι 8^7
Βοηδρομιών 3^5
βούλεσθαι 1^3 2^{10} 3^6 4^{12} 5^3 $7^{1.10}$ 8^1 $12^{11.14}$ 13^9 19^{11} 24^{13} 29^4 *sibi velle* 8^{11}
βουλεύεσθαι 1^4 $26^{2.3}$
βοῦς 4^5 21^7 (bis) 27^5
βραδυτής (ψυχῆς) 14^1
Βυζάντιον 5^8

Γαλάξια 21^{11}
γαλῆ 16^3
γαμεῖν 30^{19}
γάμος (plur. de uno festo) 12^6 22^4
*γάρ. τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ (?) 8^7 τί γὰρ δήποτε in apodosi pr.^{1}
γαστήρ 5^5
*γε. σαπρόν γε 30^8 εὖ γε,

ταχύ γε 7[3] καὶ ἀρχήν γε εἰληφώς 28[5] sim. 7[4.8] καὶ μὴν ἀγαθά γε 8[2]
γείτων 14[5]
γελᾶν 9[4] 19[9]
γέλως 2[4]
γενεαλογεῖν 28[2]
γεννᾶν (?) 28[4]
γένος 19[2] 28[2] (τρόπων) pr.[3] (γυναικεῖον) 12[6] (τῶν δημαγωγῶν) 26[6] κατὰ γένος pr.[3.5]
γεωργεῖν 3[4]
γῆ (*terra*) 3[4] 25[2] (*creta*) 10[14]
γίγνεσθαι (γίνεσθαι in codd.) 3[3] 7[7] 8[7] 9[4] 12[1] 14[13] 15[5] 16[7] 18[5] 22[3] 24[13] 25[2] 26[6] 27[2] 28[2](bis) 29[2] τοῦτο οὐθενὶ γίγνεται 2[2] τί γίνεται (in computo) 14[2] υἱός σοι γέγονεν 17[7] ἕτερον γεγονέναι (*mutatum esse*) 1[6] γίνεται corrupte 29[3] (?) 8[9]
γιγνώσκειν (γινώσκειν in codd.) 3[2] 13[5]
γλαῦξ plur. 16[8]
γλίχεσθαι 26[1]
γλῶττα 7[9]
γνάθος 6[9]
γναφεύς 10[14] 18[6] v. κναφεύς
γνώριμος 30[10] plur. 30[17.20]
γόνυ 4[4] plur. 16[5]
γοῦν 28[2]
γράμμα plur. (*epistulae*) 23[4]
γραμματείδιον (γραμματιδίων A B) 6[8]
γράφειν (τὸν λόγον) 17[8] (εἰς λόγον) 24[12] (ἐπιστέλλων) 24[12]
γυμνάζειν med. 5[7]
γυμνάσιον 5[7]
γυμνός 18[4] τὰ γυμνὰ αὐτοῦ 4[4]
γυναικεῖος (ἀγορά) 2[9] ἐκ τῆς γυναικείας (sc. ἀγορᾶς) 22[10] (γένος) 12[6]
γυνή (mulier) 13[10] (bis) plur. 11[2] 27[15] 28[3] (bis) (uxor) 10[6.13] 16[12] 18[4] 19[5] 22[10] 28[4]

Δαιμόνιον 16[1]
δάκνειν pass. 14[5]
δακρύειν 14[7]
δακτύλιον 21[10]
δάκτυλος coniect. 21[10] plur. 19[3]
Δάμιππος 3[4]
δανείζειν. δανείζεσθαι 1[5] 6[9] 9[2.7] 30[2.7]
δανειστικός 23[2]
δαπάνη 22[1]
δᾴς 3[4]
δασύς 19[3]
δάφνη 16[2]
*δέ. ὅπως δὲ (initio sermonis) 1[6] καὶ ἐπισημήνασθαι δέ 2[4] v. καί
δεικνύειν 11[7] δεῖξαι 11[2] 20[10]
δειλία 16[1] 25 tit.[1]
δειλός 25[1]
δεῖν (*necesse esse*) pr.[2] 1[7] 8[10] 16[11] 17[9] 26[2](bis).[3] 29[5] med. (*orare*) δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος 17[6] 20[4] 25[2]
δεῖνα. ὁ δεῖνα 15[2] 27[2]
δεινός. δεινὰ πάσχομεν 26[5] c. inf. 1[6] 4[6] 5[9] 6[4] 7[4.6] 9[8] 10[10] 12[8] 14[8] 15[8 11] 16[7] 18[6] 19[3] 20[7] 21[6] 22[6] 23[3] 24[7] 26[3] 28[5] 29[6] 30[9]
δειπνεῖν 9[2] 21[2]
δεῖπνον 3[2] 24[2] καλεῖν ἐπὶ δεῖπνον sim. 5[5] 17[2] 21[2]
δεισιδαιμονία 16 tit.[1]
δεισιδαίμων 16[1]
δέκα 23[6]
δεκαδιστής coniect. restit. 27[11] (cf. Ziebarth *Gr. Vereinswesen* p. 38)
δεκάζειν pass., coniect. 26[5]
Δελφοί 21[3]
δέχεσθαι (τὰ ἀγαθά) 21[11]
δεσμωτήριον 6[6]
δή. καὶ τὰ ἄλλα δὴ pr.[5] τὰ δὴ 1[7] ὡς δὴ 2[4] ὅτι δὴ 14[12] πάνυ δὴ 8[14] (i. q. ἤδη) 20[3] 23[4] — v. δήπου, δήποτε
δημαγωγός plur. 26[6]
δημοκρατία 28[6]
δῆμος 21[11] 22[3] 26[2] 29[5] (suppl.) 26[6]
δημόσιος 29[2] δημοσίᾳ 30[7]
δημότης 10[11] 28[2] (suppl.) 25[3] del. 25[6]
δήποτε pr.[1]
δήπου 28[3]
*διά. διὰ τοὺς συκοφάντας οὐκ οἰκητόν ἐστιν 26[5]
διαβάλλειν (λίθους) 16[3]
διαγινώσκειν 3[6]

διάζευγμα (agger portus Piraeei) 23^{2}
διαίρειν. διαράμενον (sc. τοὺς πόδας?) 3^{6}
δίαιτα (arbitrium) 5^{3} 12^{14} plur. 24^{4}
διακυνεῖν 2^{9} 22^{4} 30^{16}
διακοντίζειν med. 27^{13}
διαλέγεσθαι 1^{3} 6^{7} 22^{9}
διαλογίζεσθαι 1^{5}
διαλύειν. διαλύεσθαι 12^{14}
διαμένειν 10^{9}
διανέμειν 30^{4} (bis)
διάνοια pr.[1]
διάπειρα 13^{9}
διατείνειν med. 10^{14} 29^{4}
διατελεῖν suppl. 16^{10}
διατιθέναι. διαθεῖναι coniect. 24^{12}
διατοξεύειν med. 27^{13}
διατρίβειν 5^{7} 25^{4}
διατρώγειν. διατράγῃ coniect. 16^{6}
διαφέρειν 22^{11}
διάφορον (pecunia) 10^{1}
διαψιθυρίζειν 2^{10}
διδασκαλεῖον 7^{5} 30^{14}
διδασκαλία corrupte 28^{7}
διδάσκαλος 7^{6} εἰς διδασκάλου 22^{6}
διδάσκειν 12^{10}
διδόναι 2^{6} $9^{3\cdot 5}$ 15^{7} 18^{7} 21^{8} $23^{4\cdot 5}$ 25^{2} 26^{5} 28^{4} 30^{18} (οἶνον) 13^{9} διδόντα (de conatu) 12^{8} pass. 17^{1} 30^{4} διδόμενα (?) 15^{5}
διείργειν 13^{5}
διεξιέναι pr.[5] 1^{6} 8^{9} 23^{2} 28^{3} διεξέλθῃ 16^{3} διεξελθεῖν 3^{2}
διεσθίειν. διαφάγῃ (?) 16^{6}
διηγεῖσθαι 3^{2} 4^{3} 5^{8} 7^{8} 8^{6} 11^{8} 12^{13} 20^{6} 21^{11} 23^{2} 25^{6} (bis)
διήγησις 3^{1}
διημερεύειν (?) 8^{14}
δικάζειν pass. 27^{9}
δίκαιος 13^{3} 30^{4} δίκαια παθεῖν 26^{6} τὰ δίκαια (causae argumenta) 17^{8} δικαιότερα λέγουσι 5^{4}
δικαστήριον 11^{6} $29^{5\cdot 6}$ plur. 26^{5}
δίκη (μεγάλη) 11^{6} (δίκας φεύγειν, διώκειν) 6^{8} 14^{3} δίκην ὠφλησκότα 12^{4} ἐρήμους δίκας ὠφλήκασιν 8^{12} δίκην νικήσας 17^{8}
διμοιρία 30^{4}
διοικεῖν med., coniect. 21^{11}
Διονύσια (magna) 3^{3} (τὰ κατ' ἀγρούς) 3^{5}
Διόνυσος 22^{2}
διορίζειν med. 11^{1}
διότι (= ὅτι post vocalem) 17^{4} (bis) 23^{9}
δίς 14^{11}
διφᾶν 10^{6}
διφθέρα 4^{12}
διωθεῖν. τὰς ψήφους (?) 24^{12}
διώκειν (δίκας) 6^{8}
*δοκεῖν. δόξειεν ἄν in defin. 1^{1} et sic deinceps (πεπαιδεῦσθαι) 27^{14} δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν 8^{3}
δόξα 9^{1}
δορκάδειος (ἀστράγαλοι) 5^{9}
δόρυ. τὸ 'ἐπὶ δόρυ' 27^{3}
δοῦλος suppl. 26^{5}
δραχμή 6^{9} 23^{2} plur. 30^{13}
δρέπανον 4^{11}
δύνασθαι 2^{4} 13^{1} 14^{6} 18^{5} 30^{7} δυνάμενος (?) 6^{2} δυνατός c. inf. 2^{9} 6^{3}
δύο. δυοῖν 2^{3}
δυσέντευκτος 19^{3}
δυστυχής 8^{9}
δυσχέρεια 19 tit.[1]
δυσχερής 19^{1}
δώδεκα 26^{6}
δωμάτιον 13^{8}

Ἐάν c. coniunct. 2^{3} 9^{4} 10^{7} 20^{10} 29^{4} ἐὰν ἤδη ... ἐὰν ... ἐὰν δὲ 16^{4}— forma ἄν item structa 7^{2} (bis) 8^{7} 17^{7} $18^{4\cdot 7}$ 29^{5}— κἄν v. sub καί
ἐᾶν 5^{5} 8^{3} 10^{8} 19^{3} 24^{11} 25^{5}
*ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ. τῆς αὑτοῦ γυναικός 3^{2} τῇ γυναικὶ τῇ ἑαυτοῦ 22^{10} τὸ μέρος τὸ αὑτοῦ 30^{7}— soloecismi retractatoris: τὰ παιδία ἑαυτοῦ (ubi τὰ ἑαυτοῦ παιδία Theophr. dederat) et sim. 14^{10} 19^{5} $20^{9\cdot 10}$ 22^{2} 28^{5} v. αὐτός
ἑβδομάς plur. 16^{10}
ἐγγράφειν εἰς τοὺς δημότας 28^{2}
ἐγγύη 12^{4}

ἐγγυητής 18[6.7]
ἐγείρειν 20[2]
ἐγκαλεῖν 17[8]
ἐγκρούειν 4[13]
ἐγκώμιον 3[2]
ἐγχειρίζειν coni. 30[15]
*ἐγώ (quasi Theophrastus) pr.[2] πρὸς ἐμὲ 1[6] ὅτι με ὑπέμνησας 7[3] ἐγώ cum vi positum 18[9] 28[3]— ἡμῶν pr.[3] ἡμῖν 7[10]
ἕδρα. ἕδραν στρέφειν 27[14]
ἐθέλειν 1[2] 15[10] 16[9] v. θέλειν
*εἰ (*si*). εἴ τις καὶ ἄλλος 2[3] εἰ . . . ἔχρησεν 4[11] εἰ ποιήσειεν . . . ἔσεσθαι 3[4] εἴ τις . . . βούλοιτο 7[1] (*num*) 4[12] (post ἀναμιμνήσκειν) 9[4] (post ἐπισκοπεῖσθαι) 10[9] (post ἐρωτᾶν) 18[4] (post πυνθάνεσθαι) 25[2] (post παρατηρεῖν) 7[3] ἐρωτῆσαι, εἴ τι περιστείλῃ 2[10] (*quotiens*) εἰ παύσαιτο 2[4]— εἰ δὲ μὴ (praec. μάλιστα μέν) 9[4] (post ἐάν . . .) 9[4]
εἰδέναι 1[5] 7[2] 8[8.10] 28[3] πρὸς τὸν μὴ εἰδότα 23[9] εἰδῆσαι pr.[4]
εἰδεχθής 28[4]
εἰκών 2[12]
*εἶναι. εἰσὶ δ' οἳ 8[13] ἐστι τῶν εἰρώνων (*mos est*) 1[7] ἔστι (*licet*) cum inf. 2[13] 10[14] ἔστιν αὐτῷ . . . παραγεγονώς 8[4] ἦν omissum τίς ἡμέρα; 20[7] ἴσθι 17[9] ἀγαθῶν οὐκ ὄντων 23[1]
εἴρων pr.[5] 1[1.7]
εἰρωνεία pr.[4.5] 1 tit.[1]
*εἰς κόπον ἐμβαλεῖν 14[10] εἰς νέωτα 3[4] εἰς τὴν ὑστεραίαν (suppl.) 9[5] εἰς τὰς ἑορτὰς (dona mittere) 15[5] εἰς ὀρνιθοσκόπου (sc. οἰκίαν) 19[8] sim. 22[6] εἰς (ἐπὶ Foss) τὴν τράπεζαν πέμπειν 23[2] εἰς τοὺς ἵππους (*in forum equinum*) 23[7] ἐς κόρακας 25[5] εἰς δύο τάλαντα (ἱματισμόν) 23[8]
εἷς (ἱκανός) 26[2] (αὐτῶν) 23[6] (τῶν φίλων) 25[6] (ἐκ δώδεκα πόλεων) 26[6] τοὺς καθ' ἕνα 7[4] κατὰ μίαν (sc. ψῆφον) 23[6] ἓν μόνον 26[2] εἷς (*unice*?) 5[3] μηδ' ὑφ' ἑνὸς 23[4]
εἰσάγειν 25[6]
εἰσιέναι 5[5] 7[5] 14[3] 21[7] 27[6] εἰσελθεῖν sim. 10[12] 16[10] 20[2] 24[11]
εἰσκρούειν (coniect.) 30[11]
εἴσοδος 21[7]
εἰσπράττειν 10[5]
εἰσφέρειν 2[6] (ἔρανον) 15[7] 17[9] τοῦτο εἰσενηνέχθαι (εἰς ἐράνους) 23[6]— προῖκα εἰσενεγκαμένῃ 22[10] 28[4]
εἴσω (εἰσελθών) 16[10]
εἶτα 13[6] 25[4] 30[12] πρῶτον . . . εἶτα pr.[5] πρῶτον μὲν . . . εἶτα 9[2] πρῶτον μὲν . . . εἶτα . . . εἶτα . . . εἶτα δή 3[2.3] κᾆτα 4[7]
*ἐκ. ἐξ ἀρχῆς 12[10] παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης 8[4] ἐκ τοῦ δήμου (ἐπιδόσεων γιγνομένων) 22[3] ἐξ ἀγορᾶς ὀψωνήσας 22[7] τὰς ἐξόδους ἐκ τῆς γυναικείας (sc. ἀγορᾶς) 22[10] ἐξ ἧς παιδίον αὐτῷ γεννᾷ (?) 28[4] παρατεθεαμένος ἐξ ἀκριβείας pr.[2]
ἕκαστος 10[3] 17[9] 25[6] plur. 23[6] καθ' ἕκαστον παριών 6[4] τὰ καθ' ἕκαστα 3[2]
ἑκάτερος. ἑκάτεροι αὐτῶν pr.[2]
Ἑκάτη 16[7]
ἐκβάλλειν 10[6] 19[9]
ἐκβοηθεῖν 25[3]
ἐκδέχεσθαι 29[6]
ἐκδιδόναι (ἱμάτιον) 18[6] 30[10] (θυγατέρα) 22[4] ἐκδιδόναι c. inf. 16[6] 22[9] med. 30[19]
ἐκδύειν. ἐκδὺς 25[2]
ἐκεῖνος 1[6] 18[4] 27[13] 30[17]
ἐκθύειν med. 16[6]
ἐκκλησία 4[1.3] 7[7] 26[5] 29[5]
ἐκκορεῖν (τὰς κλίνας) 22[12]
ἐκλέγειν 6[4.9]
ἐκμανθάνειν 27[7]
ἐκπέμπειν 25[4]
ἐκπίνειν 13[4]
ἐκπλήττειν pass. 1[6] 4[5]
ἐκπλύνειν 22[9]
ἔκπωμα plur. 18[7]
ἐκτιθέναι (κατὰ γένος) pr.[3]
ἐκτρίβειν 21[10]
ἐκφέρειν. ἐξενηνέχθαι νεκρούς 14[13]
ἐλάα 10[8]
ἔλαιον 16[5] 19[6] 30[8.18]
ἐλέγχειν pass. 13[3]
ἐλευθερία 28[6]
ἐλεύθερος 29[4] (γυνή) 11[2]

ἑλθεῖν v. ἰέναι
ἕλκος 25^5 plur. 19^3
Ἑλλάς pr.[1]
ἐλλέβορος 20^6
Ἕλλην pr.[1]
ἐλλύχνιον 10^{13}
ἐμβαίνειν (in pedem alterius) 15^6
ἐμβάλλειν 4^8 9^4 14^{11} (εἰς κόπον) 14^{10} pass. 18^4
ἐμεῖν 3^4
ἔμπειρος compar. 29^2
ἐμπιπλάναι. ἐμπλῆσαι 20^9
ἐμπίπτειν. ἐμπεσόντος λόγου 2^2
ἔμπροσθεν 18^8
ἐμπόλημα 6^9
ἔμφοβος 25^1
*ἐν δεκαδισταῖς 27^{11} ἐν τοῖς στρατιώταις 28^2 ἐν τῷ δήμῳ (εὐδοκίμησεν) 7^7 ἐν ⟨τάχει⟩ 24^4
ἐναντίος. ἐναντίον (adv.) τῶν οἰκείων 20^7
ἔνδον (*domi*) 21^6 22^8 τοῖς ἔνδον 4^7 16^{10} 30^{11}
ἕνεκα 9^1
ἐνημερεύειν (coniect.) 8^{14}
ἐνθυμεῖσθαι 2^2 8^9
ἐνιαυτός 10^{13}
ἔνιος. ἔνια 29^4
ἐνταῦθα 16^4
ἔντευξις 5^1 12^1 (M) 20^1
ἐντυγχάνειν 1^3 2^3 $7^{2\cdot 3}$ 12^1 $24^{2\cdot 8}$ 25^6 $29^{2\cdot 4}$
ἐνύπνιον 3^2 16^{11} 25^2
ἐνυφαίνειν. Πέρσας ἐνυφασμένους 5^9
ἐξαγωγή 23^4
ἑξακόσιοι (?) 23^6
ἔξαρνος 18^5
ἐξηγητής 16^6
ἑξηκονταέτης 27^2
ἐξίέναι. ἐξιών 26^4 ἐξελθεῖν sim. 16^{10} $19^{7\cdot 8}$
ἐξιστάναι. ἐξεστηκότας ἀνθρώπους 28^7
ἔξοδος plur. 22^{10}
ἐξομνύναι. ἐξόμνυσθαι (δίκας) 6^8 ἐξόμνυσθαι τὰς ἀρχὰς 24^4
ἔξω μισθῶσαι 30^{17}
ἐπαγγέλλειν med. 13^1
ἐπαγωγη (Ἑκάτης) 16^7
ἐπαινεῖν 1^2 $2^{4\cdot 10}$ 5^3
ἐπάν. ἐπὰν πορεύηται 24^{10}
ἐπαναγκάζειν 13^4
ἐπανίέναι. ἐπανιοῦσι 25^6 ἐπανελθεῖν 1^3
ἐπειδή 28^2
ἐπεισιέναι 5^{10}
ἐπεντείνειν absol. 8^3
ἐπεύχεσθαι (τοῖς θεοῖς) 15^{11}
ἐπέχειν 20^4
*ἐπί. ἐφ' ἵππου 27^{10} ἐπὶ τῆς γαστρὸς καθεύδειν 5^5 ἐπὶ θάκου (ἀναστάς) 14^5 ἐπὶ τοῦ ποτηρίου (?) (παρακαλῶν) 20^{10} ἐπὶ θαλάττης (περιρραινομένων, ubi ἀπὸ coni.) 16^{13} ἐπὶ τῷ δείπνῳ 3^2 συγγνώμην ἔχειν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις 1^2 ἐκπλήττεσθαι ἐπ' ἄλλῳ 4^5 ἐπὶ τοῖς χρηστοῖς εἰπεῖν 29^3 ἔντευξις οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ 5^1 ἐπὶ ⟨τῷ . . . εἰπεῖν⟩ 5^{10} κἀπὶ τούτοις 28^3—καλεῖν ἐπὶ δεῖπνον 5^5 17^2 21^2 ἐπὶ τὰς κλίνας (fori) ἐλθὼν 23^8 ἐπὶ δόρυ 27^3 ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατενεχθήσῃ 7^3 ἐπὶ τὸ ὄνομα κατενεχθῆναι 2^2 ἐπὶ τὸν λόγον τρέψομαι pr.[4] ἐπὶ πολὺ 19^3 ἐπὶ χεῖρον 1^1
ἐπιβαίνειν (μνήματι) 16^9
ἐπιβάλλειν μεταξὺ ἀποκρινομένῳ (*interpellare*) 7^3 pass. 2^{10}
ἐπίβουλος 1^7
ἐπιγελᾶν $2^{3\cdot 4}$
ἐπιγράφειν 13^{10} 21^9 22^2
ἐπιδεικνύναι. ἐπιδείκνυσθαι (de sophistarum cet. declamationibus) 5^{10}
ἐπίδειξις (*declamatio*) 5^{10}
ἐπιδέξιος 29^4
ἐπιδημεῖν 3^3
ἐπίδοσις 22^3
ἐπιθυμία 29^1 30^1
ἐπικαταλλαγή 30^{15}
ἐπικρηπίς (?) 2^7
ἐπιλαμβάνειν. ἐπιλαβόμενος τοῦ ῥύγχους 4^{10} med. (λόγων) 8^5
ἐπίληπτον (*epilepticum*) 16^{15}
ἐπιλανθάνεσθαι $7^{3\cdot 8}$ 14^3 25^4 27^2
ἐπιμελεῖσθαι. ἐπιμεληθῆναι 12^{11} 21^4 24^9

ἐπιμελής. ἐπιμελῶς 16[13]
ἐπιρράπτειν 16[6]
ἐπισημαίνειν. ἐπισημήνασθαι 'ὀρθῶς' 2[4]
ἐπισκέπτεσθαι 18[4]
ἐπισκοπεῖν med. 10[9]
ἐπισκώπτειν (?) 9[3]
ἐπίσταλμα (?) 5[8]
ἐπίστασθαι 26[2] 27[13]
ἐπιστέλλειν 24[12]
ἐπίτευξις (?) 12[1]
ἐπιτήδειος 10[5] τὰ ἐπιτήδεια 4[7] 30[7·11]
ἐπιτηδεύειν (ἐν τῷ βίῳ) pr.[2]
ἐπιτήδευμα 8[14]
ἐπιτιθέναι (φορτίον) 30[7] ἐπέθετο (*insidiatus est*) 1[2]
ἐπιτιμᾶν 19[10]
ἐπιτίμησις 17[1]
ἐπιτρέπειν (*arbitrium*) 24[4]
ἐπιφανής 11[1]
ἐπιχρωνῆν vox corrupta 16[2]
ἐπονείδιστος 11[1]
ἔπος plur. (*versus*) 26[2]
ἐρᾶν 27[9] τὴν ἐρωμένην 12[3]
ἐρανίζειν 1[5]
ἔρανος. ἔρανον συλλέγοντος 22[9] (εἰσενεγκεῖν) 15[7] 17[9] 23[6]
ἐργάζεσθαι 4[3] 18[6]
ἐργασία 6[5] 23[2]
ἐργαστήριον 6[10] 8[14]
ἐργολάβος 8[4]
ἔργον 6[1] ἔργον συναρκεῖσθαι (*difficile est*) 3[6] sim. 25[3]
ἐργώδης 6[10]
ἐρεθισμός 28[7]
ἐρεύγειν 11[3]
ἔρημος (δίκας ὠφλήκασιν) 8[12]
Ἑρμαφρόδιτος plur. (?) 16[10]
Ἑρμῆς (κοινός) 30[9] (plur.) coni. 16[10]
ἐρωτᾶν 2[10] 4[12] 5[2] 8[2] 13[7] 14[2] 15[2·4] 16[6·11] 18[4] 20[7] 25[2] 27[2]
ἐσθίειν 2[10] 19[4] 20[6] 24[11] φαγεῖν 4[6] 7[9] 14[5] ὀδόντας ἐσθιομένους 19[3]
ἑστιᾶν 5[5] 10[11] 24[9] 30[2·15] pass. 2[10]
ἑταίρα 17[3] 27[9]
ἕτερος 4[11] 5[10] 7[3] 9[2] 12[15] 18[2] 28[4] αὐτὸν ἕτερον γεγονέναι (*mutatum esse*) 1[6]
*ἔτι. ἔτι δὲ pr.[2]
ἔτος pr.[2] πρὸς τὰ ἔτη (*pro aetate*) 2[3]
εὖ v. ἀγαθός
εὐαγγελίζεσθαι 17[7]
εὐγενής 28[2] (bis)
εὐδοκιμεῖν 2[2] 7[7]
εὐεργετεῖν pass. 17[9]
εὐημερεῖν 21[11]
εὐθύς adv. 4[12] 6[9] 8[2] 16[4] 30[4]
εὔλυτος (στόμα) 6[10]
εὔνοια 13[1]
εὔνους 29[5]
εὑρίσκειν 1[7] 13[6] 14[6] 17[5] (bis) τί εὑρίσκει (*quid pretii accipiat*) 15[4] — pass. 30[9]
εὔρυθμος 2[7]
Εὐρώπη 23[3]
εὐρωτιᾶν 10[14]
εὐσχήμων pr.[3]
εὐτρεπίζειν 13[9]
εὐφραίνειν pass. 20[10]
εὐφυής 29[4]
εὔχεσθαι 16[11] 19[9]
εὐωχεῖν (λόγων) 8[3] med. 9[3]
ἐφέλκειν. ἐφελκύσαι 30[10]
ἔφηβος 5[7]
ἐφιστάναι τὴν διάνοιαν pr.[1] ἐπιστήσας coniect. 21[9] ἐπιστῆναι 2[5]
ἐφοδεύειν 6[9]
ἐφόδιον 30[7]
ἐφορᾶν 16[14]
ἔχειν 6[3] 19[2] (bis). [3] (bis) 20[9] 21[6] 22[1] 23[8] 29[5] ἔχειν ἐπὶ τῷ δείπνῳ (cibos) 3[2] (τὸ ἱμάτιον πολλὴν γῆν) 10[14] (συγγνώμην) 1[2] 15[6] (μέλαιναν τὴν τρίχα sim.) 2[3] (bis) 5[6] 6[10] (κακῶς) 13[9] 22[6] ὡς αὐτῷ εἶχε (sc. Alexandro) 23[3] — ἔχεις εἰπεῖν sim. 8[2·5] ἀμφότερα οὐκ ἔχοντα (?) 20[8]
ἐχθρός 1[2]
ἐχῖνος 6[8]
ἔχις 1[7]
ἕψειν 14[11] (?) 16[10]
ἕως ἂν cum coni. 2[5] 18[9] 20[4] 30[10] (suppl.) μὴ πρότερον . . . ἕως (ἕως ἂν?) διεξέλθῃ 16[3]

Ζεύς 3[4] 14[12] 17[4]
ζηλοῦν pr.[4]

ζῆν 3^{4} v. βιοῦν
ζητεῖν 14^{6} 23^{8}
ζωγρεῖν. ἐζώγρηται 8^{6}
ζωμός 9^{4} 17^{2} 20^{5} (μάχης) 8^{7}
ζωρός. ζωρότερον πιεῖν 4^{6}

*Ἅ post compar. 2^{2} cet. ὅπως . . . ἢ . . . ἀποροῦμαι 1^{6}
ἡγεῖσθαι (ἀτραποῦ) 13^{6}
ἤδη pr.[1.4] 1^{5} 7^{10} 8^{8} $12^{5.9}$ 13^{8} 20^{10}
ἡδονή 5^{1}
ἡδύς 14^{12} 20^{8} ἥδιον ὄζειν 4^{1} ἥδιστα 28^{6} ἡδέως 11^{3}
ἠθεῖν (coni.?) 16^{10}
ἠθικός tit. operis Theophr. cf. Praef. V
ἦθος 1^{7} 6^{2} καταβαλὼν (?) τὸ ἦθος 8^{2} plur. 28^{7}
ἥκειν 8^{8} $12^{7.12}$ 15^{7} 18^{7} 24^{7}
ἡλικία 27^{1}
ἡλίκος 23^{2}
ἧλος 4^{13}
ἡμέρα 6^{9} 8^{8} 10^{14} 20^{7} 26^{4} 28^{4} ἅμ' ἡμέρᾳ 24^{7} ὅλην τὴν ἡμέραν 16^{10} τὴν ἡμέραν (*per totum diem*) 16^{2} plur. 30^{10} δυοῖν ἡμερῶν (*intra duos dies*) 2^{3} ἡμέρα om. post ὑστεραία sim. 9^{5} 13^{7}
ἡμιόλιος. ἡμιολίας (sc. ναῦς piratarum) 25^{2}
ἥμισυς. τὸ ἥμισυ 17^{7} τὰ ἡμίση τῶν ῥαφανίδων 30^{16}
ἡμιωβόλιον (fortasse scribendum ἡμιωβέλιον) 10^{2} plur. 6^{9}
ἡνίκα 30^{6}
Ἡράκλειον 27^{5}
ἤτοι . . . ἢ . . . ἢ 7^{8}
ἡρῷον (coniect.) 16^{4} plur. 27^{4}
ἡττᾶσθαι 1^{2} 11^{6} 29^{2}
ἧττον 18^{4}

Θᾶκος 14^{5}
θάλαττα 3^{3} 16^{13} 23^{2}
θαρρεῖν 25^{5}
θαῦμα (*theatrum circulatorum*) plur. 6^{4} 27^{7}
θαυμάζειν pr.[1] (bis) 1^{5} 4^{5} 5^{2} 8^{11} $17^{3.6}$ 26^{5}
θεά (?) 16^{11}
θέα (*theatri actio*) 5^{7} 30^{6} plur. 30^{14} (*theatri sedes*) 9^{5}
θεᾶσθαι 2^{13} 5^{10} 7^{9}
θέατρον 2^{11} 5^{7} 11^{3} 14^{4} θέατρον (lect. V) 30^{6}
θεατρώνης plur. 30^{6}
θέλειν 24^{6} v. ἐθέλειν
θεός. τί αὐτῷ δοκεῖ τὰ τοῦ θεοῦ (*tempestas*) 25^{2} plur. 9^{2} 15^{11} τίνι θεῶν ἢ θεᾷ (?) 16^{11} τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν 21^{11}
θεράπαινα 22^{10}
θεραπεύειν (saucium) 25^{3} (ulcera) 19^{3}
θεωρεῖν 4^{5} 6^{4} 9^{5} 11^{3} 24^{4} pass. 6^{7} 19^{3}
θηριώδης (μασχάλη) 19^{3}
θησαυρός 17^{5}
Θησεύς 26^{6}
θλίβειν pass. 5^{5}
Θουριακός (λήκυθοι) 5^{9}
Θρᾶττα 28^{2}
θρίξ 2^{3}
θυγάτηρ 22^{4} 30^{19}
θύειν 9^{2} 12^{12} 19^{4} 21^{7} (bis).[11]
θυήλημα plur. 10^{13}
θύλακος 4^{11} 16^{6}
θύμον 4^{1}
θύρα 4^{9} 28^{3} (ἡ αὐλεία) 18^{4} plur. 27^{9}

Ἰατρος 13^{9}
ἴδιος coniect. 28^{7}
ἱδρύειν med. 16^{4}
ἰέναι. ἐλθών, ἐλθεῖν 9^{7} $16^{6.9}$ 23^{8} εἰς π⟨εῖραν ἐλθεῖν⟩ 29^{4}
ἱέρεια 16^{14}
ἱερεῖον 22^{4}
ἱερεύς 27^{8} ἱερέων (?) 22^{4}
ἱερός. Ἱερὰς πύλας 14^{13} (κρέα) coniect. 22^{4} ἱερόν (*fanum*) $16^{2.4}$ τὰ ἱερὰ 21^{11} (v. 20, [22], 23)
ἱκανός 26^{2} 30^{2} ἀνθρώπῳ ἱκανωτέρῳ 29^{4} c. inf. 6^{8} ἱκανῶς 5^{2}
ἱλαρός 17^{9}
ἱμάτιον 2^{3} 10^{14} 18^{6} 19^{7} $21^{8.11}$ 22^{8} 26^{4} 27^{5} 30^{10} plur. 5^{6} 8^{12} 10^{14}
ἱματισμός 23^{8}
ἵνα c. coniunct. 10^{14} 14^{7} 18^{8} 20^{2} 22^{6} 27^{5} $30^{14.16.19}$
ἰοῦν. pass. ἰωμένας (?) 10^{14}

ἱππάζεσθαι 27[10]
ἱππεύς 21[8]
ἵππος 27[10] εἰς τοὺς ἵππους (in forum equinum) 23[7]
ἴσος. ἴσως pr.[1]
ἱστάναι *sistere* 3[4] intr. στάντας 25[3] στὰς corrupte 13[3] ἑστηκώς 4[5] 9[4] 11[4] 23[2]— (*trutina pendere*) 18[7]
ἰσχυρός 8[9]
ἰσχύς 26[1]
ἰχθυοπώλιον 6[9]

Καθαίρειν (οἰκίαν) 16[7] pass. (ἐλλέβορον πιών) 20[6]
καθάπερ 28[2]
καθέζεσθαι 22[13]
καθεύδειν 5[5] 7[10] 13[8] 14[4] 20[2]
καθῆσθαι 2[2] 5[7] 11[3] 25[5] 29[5]
καθιζάνειν 4[1]
καθίζειν 18[3]
καθιστάναι φανερὰ pr.[5] med. παρ' αὑτόν 5[5]
*καί (*et*) καὶ . . . δέ 2[6] 4[13] et saepissime — (*etiam*) τοσαῦτα καὶ προσλαλεῖ 7[5] οὕτως καὶ καταπονοῦσι 8[15]— καὶ μήν v. μήν — crases: κἂν (i. e. καὶ ἐὰν) 3[5] 16[7.14] 26[2] 27[5] κἀκεῖ (?) 9[8] κἀπὶ (coniect.) 28[3] κᾆτα 4[7] — v. καίπερ
καινός 8[2.3] 21[5] καινότερον 8[2]
καίπερ . . . ἔχεις (coniectum ἔχων) 2[3]
καιρός 10[1]
κακία 29[1] coniect. 28[7]
κακολογία 28 tit.[1]
κακολόγος 28[1]
κακός (*humili loco natus*) 28[2] plur. 26[6] neutr. — ἐπὶ χεῖρον 1[1] ἐπὶ τὸ χεῖρον 29[6] εἰς τὸ χεῖρον 28[1] — κακῶς λέγειν, εἰπεῖν 1[2] 28[3.4.6] (ἀκοῦσαι) 6[2] (ἔχειν) 13[9] 22[6]
καλεῖν 5[5] 11[4] 16[4.14] 20[5] 21[2] pass. 12[6] 28[2] (bis) ἐπὶ δεῖπνον 17[2] pass. 5[5] 21[2] absol. 27[5]
καλλιστεύειν 27[8]
καλλύνειν 22[12]
καλός 21[11]
κάλυμμα 10[6]
κάρυον 11[4]
καρφολογεῖν 2[3]
Κάσανδρος 8[6.9]
*κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι 16[14] καθ' ἑαυτοῦ λεγομένοις 1[2] κατὰ τῶν πληθῶν . . . κατηγορίαν ἐμβαλεῖν 7[8] κατὰ πάντων ὑπόληψίς τις ἀδικίας 18[1] — κατὰ τὰς Ἱερὰς πύλας 14[13] κατὰ σπουδήν 1[3] κατὰ κράτος 8[13] κατὰ ἀγρυπνίαν 4[11] κατὰ λόγον 30[14] κατὰ γένος pr.[5] καθ' ὑπερβολὴν 21[11] κατὰ στάδιον (*singulis stadiis*) 18[3] τοὺς καθ' ἕνα 7[4] ποσῶν καθ' ἑξακοσίας (?) 23[6]
καταβαίνειν 4[12] (bis)
καταβάλλειν (τὸ ἦθος)? 8[2]
κατάγειν 26[6]
καταγιγνώσκειν 1[6]
καταγνύναι 10[5] τὴν κεφαλὴν κατεαγέναι 27[10]
καταδεής pr.[3]
κατακεῖσθαι 18[4] 21[2] 25[6]
καταλείπειν pr.[3] 7[8] 30[7] pass. 14[4] 30[16]
καταλύειν 30[3]
καταπονεῖν 8[15]
καταρᾶσθαι 15[8]
κατάστρωμα 22[5]
κατατιθέναι med. 18[9]
καταφέρειν. pass. εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται pr.[5] (ἐπὶ τὸ ὄνομα) 2[2] (ἐπὶ τὸ αὐτὸ) 7[3]
καταφιλεῖν pass. 17[3]
καταφρόνησις 9[1] 24[1]
καταχεῖν (τῶν λίθων) 16[5] med. 9[8]
κατέχειν (τὸν γέλωτα) 2[4] (sc. μνήμῃ) 26[2]
κατηγορεῖν 12[6]
κατηγορία 7[8]
κατοχεῖν (med. ἐφ' ἵππου) 27[10]
καττύειν 22[11]
κάτω 24[8] (καθαρθείη) 20[6]
κείρειν pass. (ἐν χρῷ) κειρομένους 10[14] (μέσην κουράν) 26[4]
κεῖσθαι (ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα) pr.[1] δραχμῆς κειμένης (in mensa trapezitae) 23[2]
κελεύειν 2[4.5] 5[5] 7[10] 9[6] 12[4] 15[7] 16[14] 18[8] 23[6] 25[3.4.5] (suppl.) 11[5]

κεραννύναι. κεράσαι 13[4] κεκραμένον τὸν οἶνον 30[5]
κέρας 22[11]
κέρδος 9[1] 26[1] 30[1]
κεφάλαιον (summa) 14[2] (ποιήσαντι) 24[12] — τὸ κεφάλαιον (omnino) 2[13]
κεφαλή 2[3] 27[10] κατὰ κεφαλῆς 16[14]
κηλίς 19[7]
κῆπος 10[8] 20[9]
κηρύττειν 6[5]
κιβωτός 10[6] 18[4]
κιχράναι. κίχρασθαι 30[20] v. χρᾶν, χρηννύναι, χρηννύειν
κίων 3[4]
κλάδος Μελιταῖος 21[9]
κλείειν 18[4]
κλείς. τὰς κλεῖς 10[14]
κλιμάκιον 21[6] (bis)
κλίνη 10[6] 22[12] ἐπὶ τὰς κλίνας (pars fori) 23[8]
κλύδων 25[2]
κναφεύς (sic Theophr. ipse) 18[6] γναφεῖς (cum γ more novicio retractator) 10[14]
κοιμᾶν med. 19[5]
κοινός (Ἑρμῆς) 30[9] (a neutro stans, arbiter) 5[3] τὸ κοινόν (aerarium) 30[16.17] τὰ κοινὰ (sc. τῆς πόλεως) 26[5] 29[5]
κοίρανος (Hom.) 26[2]
κολακεία 2 tit.[1]
κολακεύειν 2[1]
κόλαξ 2[1.13]
κολοιός 21[6] (bis)
κόλπος 16[15]
κομίζειν 23[3] 25[6] med. 4[14] 30[15.20]
κόνις 5[9]
κόπος 14[10]
κόπτειν (μικρὰ τὰ κρέα) 10[11]
κόραξ. ἄπαγ' ἐς κόρακας 25[5]
κόρδαξ 6[3]
κουρά (μέση) 26[4]
κουρεῖον 11[8]
κόφινος 4[11]
κρατεῖν suppl. 26[6]
κράτος. κατὰ κράτος 8[13]
κραυγή 25[4]
κρέας 9[3.4] plur. 9[2] 10[11] 22[4] τὰ κρέα (?) 22[7]
κρεωπώλης 9[4]
κριθή plur. 9[7]
κρίνειν 7[9] (κρίσιν) 29[6] (διαίτας) 24[4] pass. 12[5] 29[5] (bis)
Κρινοκοράκα 28[2]
κριός. κριοὺς προσβάλλων 27[9]
κρίσις 29[6]
κροκύς 2[3]
κροτεῖν 11[3] 19[10]
κρύπτειν pass. 8[8]
κτᾶσθαι 5[9]
κυβερνήτης 22[5] 25[2]
κυβεύειν 6[5]
Κύζικος 5[8]
κυκεών 4[1]
κύκλος. τὴν κύκλῳ (sc. ὁδόν) 22[9]
κύλιξ 10[3]
κυλιούχιον (?) 18[4]
κύμινον 10[13]
κυνάριον 21[9]
κύπτειν. κάτω κεκυφώς 24[8]
κύων 4[10] 14[5] plur. (Λακωνικαί) 5[8] suppl. 28[3] — metaphorice (τοῦ δήμου) 29[5]
κωλύειν 7[5.9] 20[3]
κωμάζειν 12[3]
κωμικός (χορός) 6[3]

Λάθρα 1[2]
Λακεδαιμόνιος 7[7]
Λακεδαίμων 5[9]
λακκαῖος (ὕδωρ) 20[9]
Λακωνικός (κύνες) 5[8]
λαλεῖν 1[2] 2[10] 4[1] 7[3] 20[2] 24[8] λαλεῖν imperative 7[10]
λαλιά 7 tit.[1]
λάλος 7[1.9] λαλίστερος 7[9]
λαμβάνειν 4[11] 7[10] 12[13] 13[9] 14[6] 16[2] 18[7.9] 20[8] 24[13] 25[4] 28[5] 30[12.15.16] (πάσας τὰς ψήφους) 17[8] (πληγάς) 23[2] 27[9] (de pecunia opp. ἀπολλύναι) (τύπῳ, ὅρῳ) 1[1] 9[1] 20[1] (ὕπνου) 25[5]
λαμπάς. λαμπάδα τρέχειν 27[4]
λαμπρός 21[11]
λανθάνειν 4[7] coniect. 1[2]
λάχανον plur. 20[9] 22[7]
*λέγειν pr.[4] 1[6] (bis) 2[1.3] (bis).[4]

καὶ λέγειν καὶ πράττειν 2^{13} (καθ' ἑαυτοῦ) 1^{2} τὰ λεγόμενα 8^{2} λέγεις τί 8^{2} (ῥῆσιν) 15^{10} 27^{2} ἄνδρα κράτιστον εἰπών 5^{2} εἴπ' ὦ μάμμη coniect. 20^{7} (κακῶς) 1^{2} v. κακῶς
λέπρα 19^{2}
λεπτός. (ἱμάτιον) 19^{7} (homo *tenuis ac sordidus*) 26^{5}
λευκός 5^{6}
λεχώ 16^{9}
ληκύθιον 10^{14}
λήκυθος 16^{5} (Θουριακαί) 5^{9}
λῆρος 28^{3}
λῃτουργεῖν (λειτ. V) 23^{6}
λῃτουργία (λειτ. V) 23^{6} plur. 26^{6}
λίαν 4^{11}
λιβανωτός 16^{10}
λιθοκόλλητος 23^{3}
λίθος 15^{8} plur. 16^{3} λιπαρῶν λίθων 16^{5}
λιπαρός (λίθοι) 16^{5}
λιτός coniect. 26^{5}
λογίζεσθαι *computare* 10^{4} 14^{2} 24^{12}
λογισμός 30^{15}
λογοποιεῖν $8^{1.11}$
λογοποιία 8 tit. [1]
λογοποιός 8^{1}
λόγος (*sermo*) 1^{6} 2^{2} 8^{13} (ψευδής) 8^{1} (distat πρᾶξις, ἔργον) 1^{1} 6^{1} 13^{1} 14^{1} plur. 7^{7} 8^{5} 15^{1} $26^{3.4}$ 28^{1} (oratio forensis) 17^{8} ἐν ἐκκλησίᾳ λόγον διδόντι (coni.) 29^{5} (μακροί) 3^{1} (καινοί) 8^{3} ἀκρασία τοῦ λόγου 7^{1} τὸν λόγον ἐπεντείνειν 8^{7} — (*argumentum*) pr.[4] — (*ratio*) γράψαι αὐτῷ εἰς λόγον 24^{12} — (*proportio*) κατὰ λόγον 30^{14}
λοιδορεῖν 28^{5} med. λοιδορηθῆναι $6^{2.7}$
λοιδορία 6^{10}
λοιπός. οἱ λοιποί 11^{3}
λοπάς 10^{5}
λοῦσθαι (λούεσθαι V) 28^{1} λούμενον (λουόμενον V) 24^{11} λούσασθαι 16^{14} λέλουται 9^{8}
λύειν. λυθείσης coniect. 26^{6}
Λύκων 8^{4}
λυπεῖν 12^{1}
λύπη 19^{1} 20^{1}
λυπρός (?) 4^{11}
Λύσανδρος (?) 7^{7}
λυσιτελεῖν 10^{7}
λύχνος 18^{4} 30^{18}

Μαγειρεῖον 6^{9}
μαγειρεύειν 6^{5}
μάγειρος 20^{9}
μάθημα. εἰς τὰ μαθήματα πέμπειν 30^{11}
μαίνεσθαι 16^{15}
Μακεδονία 8^{8} 23^{4}
Μακεδών plur. 23^{4}
μακρός (ὁδός) 12^{7} (λόγος) 3^{1} (ἀνδριάς ?) 27^{12}
μάλα. μᾶλλον . . . ἢ 1^{7} πᾶν μᾶλλον ἢ 25^{5} — μάλιστα μέν . . . εἰ δὲ μή 9^{4} μάλιστα μέν . . . ἂν δ' ἄρα 18^{7}
μαλακίζειν med. (*aegrotare*) 1^{4} 13^{9}
μαλακός. μαλακῶς ἐσθίεις 2^{10}
μάμμη 20^{7}
μανθάνειν 7^{2} 12^{10} $27^{2.3.13}$
μανικός 28^{7}
μάντις plur. 16^{11}
μαρτυρεῖν 12^{5}
μάρτυς 14^{8} plur. 18^{5}
μασᾶσθαι 20^{5}
μαστιγίας 28^{2}
μαστιγοῦν pass. 12^{13}
μασχάλη plur. 19^{3}
μάχεσθαι 6^{4} 13^{5} 14^{9} 25^{5}
μάχη $8^{4.6.7}$ 25^{6} (ῥήτορος ?) 7^{7}
μέγας 21^{7} (?) 19^{2} (δίκη) 11^{6} μεγάλῃ τῇ φωνῇ 4^{1} $6^{7.10}$ — μεῖζον 30^{7} μείζω 4^{1} — μεγίστην δᾷδα 3^{4} τὰ μέγιστα 4^{2}
μεθύειν 12^{15}
μεθύσκειν med. 11^{8}
μειδιᾶν 8^{2}
μειράκιον plur. 27^{4}
μέλας 2^{3} 19^{3} μελαντέρα 20^{6} μέλανι coniect. 22^{2}
μελετᾶν $27^{10.15}$
μέλι 5^{7}
Μελιταῖος (κυνάριον) 21^{9} (bis)
μέλλειν constanter cum inf. praes. 7^{3} 11^{8} $13^{7.11}$ 14^{3} 20^{3} 23^{9}

μεμψιμοιρία 17 tit.[1]
μεμψίμοιρος 17[2]
*μέν. μὲν οὖν 1[1] 8[5] non resp. δέ 25[2] corrupte 4[11] 22[2] v. ὁ μὲν
μένειν 22[9]
μέντοι 28[2]
μερίς 17[2] plur. 30[4]
μέρος 6[7] 9[5] 30[7.9] (ἀγορᾶς) 8[14]
μεσοπορεῖν 25[2]
μέσος. μέσην κουρὰν 26[4] τὸ μέσον adv. 10[14] 26[4] ἐκ τοῦ μέσου 22[3]
μεστός 2[3] 19[7] (?) 20[9]
*μετά. c. gen. 4[7] 16[12] 18[5] 19[5] 21[8] 27[11] 30[17] — μετὰ τὴν αὔριον 13[7]
μεταβάλλειν intr. (τὰ πρόσωπα . . . μεταβεβληκότα) 8[8] trans., coniect. 8[2] μεταβάλλεσθαι τὰ ἱμάτια 5[6]
μεταδιδόναι 9[6]
μεταξύ adv. 6[7] cum partic. 7[3.4.8]
μεταστρέφειν med. μεταστραφῆναι 11[3]
μεταφέρειν 10[6]
μετιέναι c. acc. 20[10]
μετρεῖν 30[11]
μέτρον (Φειδώνειον) 30[11]
*μή (post ὕρα) 1[6] c. coniunct. 7[3] 18[8] ἃ μὴ βούλεται 12[11] cf. 13[1] iuxta infin. 13[6] 14[6] 15[4] saepe — ἐρωτῆσαι, μὴ ῥιγοῖ 2[10] v. οὐ
μηδέ v. οὐδέ
μηδείς v. οὐδείς
μηδέπω v. οὐδέπω
μῆλον 2[6]
μήν (*mensis*) 30[14] (itemque antea del.) κατὰ μῆνα (*singulis mensibus*) 16[12] ἐν τῷ μηνὶ (*singulis mensibus*) 10[2]
μήν (particula) καὶ μὴν 1[6] (bis) 2[10] καὶ μὴν . . . γε 8[2]
μήτε v. οὔτε
μήτηρ 6[6] 13[8.10] 19[8] 28[2]
Μήτηρ τῶν θεῶν 21[11]
μιαίνειν pass. 16[9]
μικρολογία 10 tit.[1]
μικρολόγος 10[2.14]
μικρός 10[11.13.14] μικροῦ πριάμενος 10[4] μικρὸν προπέμψας 5[2] — ἔλαττον 30[13] ἐλάττω πρὸς τὰς ξενοδοκίας 23[9] ἐλάττω τῶν μικρῶν 10[14] ἐλάχιστον 10[3] ἐλάχιστα ἐπιτήδεια 30[7]
μικροφιλοτιμία 21 tit.[1]
μικροφιλότιμος 21[2]
μιμνήσκειν. μεμνῆσθαι 1[5] 24[3]
μισεῖν 1[2] 28[4] μισητὸν 26[6]
μισθός 30[14] (bis).[17]
μισθοῦν 30[17] med. 11[7] 22[4.10] pass. μεμισθωμένους (?) 24[7] μισθωτῇ οἰκίᾳ 23[9] τοῖς μισθωτοῖς 4[3]
μνᾶ 21[5] plur. 30[13] coniect. 23[6]
μνῆμα 13[10] 16[9] 21[9]
μόλις 18[4]
μόνος 14[4] (τῶν ἄλλων) 19[10] αὐτόν σε μόνον 8[10] ἓν μόνον 26[2] μὴ μόνον 5[3] οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καὶ 8[11] μόνον οὐ (*tantum non*) 18[7]
μοχλός 18[4]
μυεῖν. μεμύηται 25[2]
μυῖα plur. 25[5]
μύρον 4[1]
μυροπώλιον 11[8]
μυρρίνη (μυρσίνας V) 16[10]
μύρτον 11[4]
μῦς 16[6]
μυστήριον (Eleusinia) 3[5] μυστηρίοις (dat. temp.) 3[4]
μύωψ plur. 21[8]

Ναυμαχία 8[12]
νεκρός 16[9] plur. 14[13]
νέμειν 26[5] 30[4]
νεοττίον 2[6]
νέωτα. εἰς ν. 3[4]
νήφειν 6[3]
νικᾶν 22[2] (μάχῃ sim.) 8[6.12] (δίκην) 17[8]
νομίζειν corrupte 14[12]
νουμηνία 4[12]
νῦν. οἱ νῦν ἄνθρωποι 3[3]
νύξ. τῆς νυκτὸς (*noctu*) 3[2] 4[11] 14[5]
νυστάζειν 7[8]

Ξένιον 30[7]
ξενίζειν 20[10]
ξενοδοκία 23[9]
ξένος 3[3] 5[4.8] 9[5] 23[2] 26[7] 30[3]

ξύλινος 22[2]
ξύλον plur. 23[4] 30[18]

*Ὁ, ἡ, τό. *πέμπειν τὸν πευσόμενον* 18[2] sim. 22[10] 24[10] *τὸ τέρψον τοὺς παρόντας παρεσκεύασται* 20[10] *ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος* 30[9] *τοῖς ἐν τῇ πόλει* 5[8] 8[10] sim. 2[2] *τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν* 8[8] *τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις* 16[14] *τῶν ὑφ' αὑτόν τινι* 24[9] *τῶν ἐν τῷ βίῳ ἥδιστα τοῦτο ποιῶν* 28[6] *τὸ τῆς τύχης* 8[9] *τὰ τοῦ θεοῦ* (*tempestas*) 25[2] *τὸ τῆς παροιμίας* 29[7] *τὰ ἐν τῇ γῇ* 3[4] *τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς* 2[9] *τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης* 2[10] *τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας* 4[3] 7[7]— *τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμον* 7[3] *τὸ μὴ μιαίνεσθαι συμφέρον* 16[9] omissus articulus in certis locutionibus: *εἰς ἀγρὸν* 14[3] *ἐν ἀγρῷ* 14[11] *ἐπὶ γόνατα πεσὼν* 16[5] *εἰς κόλπον πτύσαι* 16[15] *κεκλημένος ἐπὶ δεῖπνον* sim. 5[5] 17[2] 21[2] *εἰς ἀγορὰν* 19[7] *ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν* 25[6] (at *τρέχειν ἐπὶ τὴν σκηνὴν* 25[4] sqq.) *ἕδραν στρέφειν* 27[14]— (*οἰκίαν*) *ταύτην εἶναι τὴν πατρῴαν* 23[9] *τῆς ἐργασίας τῆς δανειστικῆς* 23[2] *τὴν κύκλῳ* (sc. *ὁδόν*) 22[9] *οἱ μὲν . . . οἱ δὲ* sim. 1[5] 6[8] 8[12]
crases: *τοὔνομα* 13[10] *τἀργύριον* 17[9] *θοἰμάτιον* 21[8] 22[9] 30[10]
ὀγκοῦν med. (coniect.) 28[2]
ὅδε. *περὶ τοῦδε* 8[2]
ὁδός (*iter*) 12[7] 23[3]— (*via*) 16[3] (bis) 17[5] 18[8] 22[9] 28[3] plur. 4[5] 24[4.8] 28[3] 30[9] *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ* (gen. loci) 4[14]
ὁδούς plur. 5[6] 19[3]
ὄζειν 4[1]
οἴεσθαι 8[9] 14[13]
οἴκαδε 21[8.11] 22[9]
οἰκεῖν 6[6] 23[9] 26[3] *οὐκ οἰκητόν ἐστιν* 26[5]
οἰκεῖος 4[2] 18[7] 20[7] 28[5]
οἰκέτης 10[5] 12[12] plur. 4[2] 30[9]
οἰκία 2[12] 4[10] 7[6] 8[8] 9[7] 10[2] 16[4.7] 20[9] 22[12] (*μισθωτή*) 23[9] *οἰκία τις αὕτη τὰ σκέλη ἠρκυῖα* (*salax taberna*) 28[3]
οἴκοι 30[7]
οἰκονομία pr.[3]
οἰκόσιτος 22[4]
οἰνάριον 17[2]
οἰνοπωλεῖν 30[5]
οἶνος 2[10] 16[10] 30[5]
οἰνοχόος 19[11]
**οἶος.* *τοιοῦτός τις οἷος* 1[2] 3[2] cet. c. inf. in medio cap. 10[6] *οὐ γὰρ οἷον λῆρος* 28[3]
ὀλιγαρχία 26 tit.[1]
ὀλιγαρχικός (coniect.) 26[1]
ὀλίγαρχος (V) 26[1]
ὀλή. *ὀλὰς* (*οὐλὰς* A B) 10[13]
ὅλος 16[10] *τὸ ὅλον* (*omnino*) 1[6] 10[14] 28[3] 29[7]— del. 30[14]
Ὅμηρος 26[2]
ὁμιλεῖν pr.[2.3]
ὁμιλία 2[1] 15[1]
ὀμνύναι 6[2] 13[11] (bis)
ὅμοιος 2[12] 29[3] *οὐδὲν ὁμοία* 28[4] *τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον πορεύεσθαι* 29[7] *σύκου ὁμοιότερα* 5[5] *ὁμοίως* pr.[1]
ὁμολογεῖν 1[4.5] 29[4] pass. 13[2]
ὁμότροπος (*τῶν πολιτῶν*) 26[7]
ὀνειροκρίτης 16[11]
ὄνομα 13[10] 22[2] (in abaco) 23[6]
ὀνομαστί (*καλεῖν*) 11[4]
ὄνος 4[5]
ὄνυξ plur. 19[2]
ὄξος 30[18]
ὄπισθεν αὐτοῦ 18[8]
ὁπλομάχος 5[10]
ὅπως cum fut. ind. 10[14] 13[9] 21[4] absolute 24[13]— c. coni. pr.[3] 20[10] 21[7.11] 23[4] 27[8.14] *ὅπως ἂν . . . λάβῃ* 7[10] *ὅπως μὴ δύναιντο* 18[5] *ὅπως ἀπιστήσω ἢ καταγνῶ, ἀποροῦμαι* (coni. *ὁπότερον*) 1[6]
ὁρᾶν 2[6] 8[8] 11[5] 25[4] *ὄψεται* 5[2] 25[5] *εἶδεν* 3[2] *ἴδῃ* 4[5] 16[4.11] *ἴδωσιν* 21[7] *ἰδών* 1[5] 16[15] *ἑωρακέναι* (*ἑωρ.* AB) 1[5] *ὅρα, μὴ . . . πιστεύεις* 1[6] *ὁρᾷς;* 2[3]
ὄρεξις 21[1]
ὀρίγανον 10[13]
ὁρίζειν med. pr.[5] 7[1]
ὀρθός. *ὀρθῶς* pr.[4] (bis) 2[4]
ὁρμαθός 6[8]
ὀρνιθοσκόπος 19[8] plur. 16[11]
ὅρος (*terminus agri*) 10[9] (*defi-*

nitio) ὅρῳ εἰπεῖν 14[1] ὅρῳ λαβεῖν 9[1] 20[1] ὅρῳ περιλαβεῖν 5[1]
Ὀρφεοτελεστής plur. 16[12]
ὀρχεῖσθαι 6[3] 12[15] 15[10] 27[15]
*ὅς. ὃν ἀποστερεῖ, πρὸς τοῦτον 9[2] ὃς (ἂν) . . . ἐργάσηται 18[6] εἰσὶ δ' οἱ 8[13]— v. ὅστις, ὅτι.
ὁσημέραι 10[9] 21[10]
ὅσος 10[4] 13[4] 14[13] 23[3.6]
ὅστις 3[6] 17[6]
ὁστισοῦν. ὁτιοῦν 7[2]
ὀστοῦν 9[4]
*ὅταν c. coni. 4[5] 5[7] 6[7] 7[4.10] 11[3] 16[11] 18[6.7] 22[6.9] 24[8] 26[5]
ὅτε ὠδῖνες 20[7]
*ὅτι (*quia*) 2[3] (post λέγειν) 2[8] cet. εὖ γε, ὅτι 7[3]
*οὐ μισεῖν 1[2] (?) arte copulatum cum verbo: οὐκ εἰδέναι (praec. μή) 1[5] sim. 20[9] 23[5] 24[4] ὃν μὴ γιγνώσκει 3[2] ὡς ἂν . . . μὴ ἐπισταμένου 27[13]
οὗ (*ubi*) 5[7] (*qua via*) 13[6]
οὐδαμοῦ 23[3]
οὐδέ (antec. οὔ) 6[9] οὐδ' εἰ . . . δόξειεν 7[9] μὴ . . . μηδὲ 28[5] ὥστε μηδὲ ἀναπνεῦσαι 7[3]
*οὐδείς (vel οὐθείς) 2[2] 24[6] 29[3] οὐδεμία χάρις 9[8] οὐθὲν ἀκήκοας; 8[3] μηθὲν πριάμενος 10[12] οὐθὲν λέγει 7[2] μηδὲν πραγματεύου 18[9] μηδὲν ἐπίστασθαι 26[2] οὐδὲν διαφέρει 22[11] οὐδὲν ὁμοία 28[4] οὐδὲν ἥδιον 4[1] μηδὲν ἧττον 18[4] μηδ' ὑφ' ἑνός (= ὑπὸ μηδὲ ἑνὸς) 23[4]
οὐδέποτε 17[5]
οὐδέπω. μηδέπω 12[15]
οὐκοῦν (?) 28[2]
*οὖν. μὲν οὖν pr.[4] ἀλλ' οὖν 8[9] v. μέν
οὐρά. τὸ ἐπ' οὐράν 27[3]
οὗς 2[10]
οὐσία 17[7]
οὔτε . . . οὔτε . . . οὔτε 16[9] 24[11] μήτε . . . μήτε 30[20]
*οὗτος 1[2] 26[3] (bis) ταῦτα πάντα 18[4] λέγοντα ταῦτα (?) 7[10] τῶν γυμνασίων ἐν τούτοις, οὗ 5[7] ὃν μὴ γιγνώσκει, τούτῳ παρακαθεζόμενος 3[2] sim. ὃ . . . τοῦτο ibid.
οὑτοσί. τουτί 2[10]
οὕτως ante consonam pr.[6] 1[5] 8[15] 12[12] — ante vocal. 28[7] οὕτω ante cons. 18[4] οὕτω ἄξιον 17[6] ἀπὸ τῆς ψυχῆς οὕτω με φιλεῖς 17[3] οὕτω (post particip.) 16[2.8]
ὀφείλειν 18[5] pass. 14[8]
ὄφις 16[4]
ὀφλισκάνειν (δίκην) 12[4] (ἐρήμους δίκας) 8[12] (δημοσίους ἀγῶνας) 29[2]
ὄχλος 26[3] plur. 6[7]
ὀψὲ γενέσθαι 1[4]
ὀψιμαθής 27[1]
ὀψιμαθία 27 tit.[1]
ὄψον 20[9] 28[4] 30[16]
ὀψωνεῖν 9[4] 10[12] 11[7] 18[2] 22[7] pass. 11[7]

Πάθημα pr.[5]
παιδαγωγός 9[5] (τῶν παιδίων) 27[13]
παιδάριον 23[2] 30[8]
παιδεύειν pr.[1] ὅπως πεπαιδεῦσθαι δοκῇ 27[14]
παιδιά (?) 11[1]
παιδίον (*infans*) 20[5] 28[4] plur. 2[6] 5[5] 7[10] 14[10] 22[5] 27[13] (*servula*) 22[10]
παιδοτρίβης 7[6]
παίζειν 27[12]
παῖς (plur. *pueri*) 7[5] 16[12] (*servus*) 2[11] 8[4] 12[13] 13[4] 14[9] 18[2] (bis).[8] 20[10] 21[8] 23[8] 24[12] 25[2.4] 30[15.17] plur. 30[16] (bis)
πάλαι (*iam diu*) 7[3]
παλαίειν 14[10] 27[14]
παλαίστρα 5[10] 7[5] plur. 27[6]
παλαιστριαῖος (αὐλίδιον) 5[9]
παλιλλογία 1[7]
πάλιν 24[8]
παλίνπηξις (sic trad.) 22[11]
πανδοκεῖον 20[9]
πανδοκεύειν 6[5]
πανήγυρις 6[7]
πανουργιῶν (vox corrupta) 20[5]
πανοῦργος. πανουργότερον coniect. 20[5]
πάντη coni. 2[13]
παντοδαπός pr.[2]
παντοποιός 6[2]

πάνυ (vox retractatoris) 8[14] 10[14]
πάππος 19[2] 20[5]
*παρά c. gen. 4[11] 23[4] 27[2, 13] παρὰ τῶν πρυτάνεων συνδιοικήσασθαι (?) 21[11] — παρ' αὑτῷ *in sua domo* 20[9] παρὰ τῷ ἱερεῖ 27[8] παρὰ τούτοις 8[8] — παρ' αὐτὸν καθίσταθαι 5[5] παρ' αὐτὸν . . . κατακείμενος 21[2] παρὰ πότον 27[2] παρὰ τὸ προσῆκον 17[1]
παραγγέλλειν 13[7]
παραγίγνεσθαι 1[4] 8[4] 14[7] 23[4]
παράδειγμα pr.[3]
παραδειπνεῖν (pass. *cena privari*) 8[13]
παράδοξος 1[6]
παραθεᾶσθαι pr.[2]
παραινεῖν suppl. 27[13]
παρακαθέζεσθαι 3[2]
παρακαθῆσθαι 14[2] 23[6] 25[2, 5] 26[5]
παρακαλεῖν 11[7] 12[7] 20[10] pass. 5[3]
παρακεῖσθαι 20[6]
παρακολουθεῖν pr.[4]
παρακούειν 8[8]
παραλαμβάνειν 14[8]
παραλείπειν 7[3] 17[8]
παραμένειν (?) 2[10]
παραρρηγνύναι. παρερρωγυίᾳ (φωνῇ) 6[7]
παρασείειν (sc. τὰς χεῖρας) 3[6]
παράσιτος 20[10]
παρασκευάζειν 20[10] pass. 21[11]
παρασκευαστικός 5[1] 19[1]
παραστρέφειν 22[13]
παρατάττεσθαι 13[7]
παρατηρεῖν 7[3]
παρατιθέναι 10[11] 30[2]
παρεία 16[4]
παρεῖναι 1[2] 5[3] 6[8] 11[4] 12[5, 14] 13[4] 20[10] 23[4]
παρεμβάλλειν (κατηγορίαν) 7[8]
παρέχειν 30[7] (πράγματα) 15[2]
παρῖέναι 4[14] 6[4] 16[5] 28[3] παρελθεῖν 2[5] 16[8] 21[11] 26[2]
παριστάναι. παρεστώς 12[13] παρεστηκότας 25[4]
παροιμία 29[7]
παρρησία 28[6]
*πᾶς. πᾶν μᾶλλον ἢ 25[5] plur. masc. 2[2] 8[7] 29[3] πάντα ταῦτα 8[8] ταῦτα πάντα 18[4] πάντα (adverbialiter?) 2[13]
πάσσειν. ἁλσὶ πάσας 9[2]
πάσχειν (δεινά) 26[5] (δίκαια) 26[6]
πατήρ 2[6] 5[5] 13[8, 10] 19[2] 28[2]
πατρίς 28[2]
πατρῷος 23[9]
παύειν med. 19[10] 26[3, 6]
παχύς 19[7]
πεζομαχία 8[12]
πεζός. τοῦ πεζοῦ ἐκβοηθοῦντος 25[3]
πεῖρα. εἰς π⟨εῖραν ἐλθεῖν⟩ 29[4]
πειρᾶν c. inf. pr.[5] 4[7]
πέλεκυς 5[5] (cf. Koujeas *Herm.* 41, 479)
πεμπάζειν coniect. 23[2]
πέμπειν 15[5] 18[2] 22[6] 23[2] 30[14] (?) 18[9]
πέμπτος 8[8]
πέντε 23[5]
πέρα. περαιτέρω φιλοσοφεῖν 23[4]
*περί c. gen. pr.[4] 26[3]
περιδεῖν (στέμμασι) 21[7]
περιεργία 13 tit.[1]
περίεργος 13[1]
περιΐέναι. περιὼν (i. e. περιιὼν) 5[10]
περιιστάναι. περιισταμένων τοὺς ὄχλους 6[7] περιεστηκότας 13[11]
περικαθαίρειν 16[14]
περιλαμβάνειν (ὅρῳ) 5[1]
περιμένειν suppl. 11[5]
περιοραν (*circumspicere*) 25[3]
περιουσία corrupte 22[1] not.
περιπατεῖν 16[2] 19[2] 20[4] 21[8] 24[2]
περίπατος 12[7]
περιποιεῖν coniect. 21[5]
περιρραίνειν med. 16[2, 13]
περισπογγίζειν 25[5]
περίστασις 8[12]
περιστέλλειν 2[10]
περιστερά (Σικελικαί) 5[9]
περιτρέχειν. περιδραμών 18[4]
περιττός coniect. 10[4]
Πέρσης 5[9]
πηδᾶν. πηδήσεται 21[6]

πιθανός. πιθανῶς 8[9] 23[6]
πίθηκος 5[9]
πίθος (τετρημένος) 20[9]
πίνειν 4[1·6] 10[3] 19[4]
πιπράσκειν. πεπρακότι 12[9]
πίπτειν 10[8] 25[4] 27[10] (ἐπὶ γόνατα) 16[5]
πίσσα (?) 14[12]
πιστεύειν 1[6] (bis) 8[7] coniect. 8[1]
πλανᾶν. πλανᾷ (med.) 28[3]
πλεθρίζειν (?) 23[2]
πλεῖν 25[2] (bis)
πλειστάκις 5[6]
πλευρά plur. 19[3]
πληγή plur. 12[13] 27[9]
πλήθειν. πληθούσης τῆς ἀγορᾶς 11[4]
πλῆθος. plur. (plebis) 7[8] suppl. 26[5]
πλὴν 2[2] πλὴν τῶν ἱερέων (i. e. πλὴν τῶν τῶν ἱερέων?) 22[4] πλὴν αὐτοῦ 24[1]
πλήρωμα plur. (ἐν τοῖς θαύμασι) 27[7]
πλησιάζειν (ἀρχαῖς) 26[3]
πλησίον 3[2] 5[7] suppl. 27[15]
πλόϊμος 3[3]
πλοκή 1[7]
πλύνειν 30[10]
πνεῦμα 2[3]
ποδαπός 13[10]
πόθεν 8[2]
ποιεῖν 5[8] 16[6] 19[9] 21[5·6·9] 23[6] 28[7] (εὖ) 20[9] 24[3] (κεφάλαιον) 14[2] 24[12] (φακῆν ἄβρωτον) 14[11] c. inf. 7[4] 8[14] 11[3]— med. (περιστάσεις) 8[12] ⟨τὸν λόγον⟩ pr.[4]— τοῦτο ποιῶν pro repetito verbo 28[6]
ποιητικός 20[1]
ποῖος. anaphorice repetitum 8[14] ποῖός τις pr.[5] 20[10]
πολεμικός. τὸ πολεμικὸν σημήναντος 25[5]
πολέμιος. οἱ πολέμιοι 25[3·4·5]
πολιός. πολιῶν (sc. τριχῶν) 2[3]
πόλις 2[2] 8[7·10·13] 26[3·5·6] 30[7] plur. 26[6] (Athenae) 23[3]
πολίτης plur. 5[4] 23[5] 26[7]
πολλάκις pr.[1] 8[12] 13[11]
Πολυκλῆς (ad quem personatus Theophr. characteras mittit) pr.[2·3]
πολυκοιρανίη (Hom.) 26[2]
Πολυπέρχων 8[6]
*πολύς (χρόνος) pr.[2] 15[9] 25[4] (ζωμός) 8[7] (γῆ) 10[14] (ἀκρίβεια) pr.[2] ξένοι 8[3] (θέαι) 30[14] τοὺς πολλοὺς (politice) suppl. 26[6] (χρήματα) 23[2] τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά 10[13] πολλὰ . . . τῶν δικαίων 17[8] πολλὰ λέγειν pr.[4] (φαγὼν) 14[5] (δεηθεὶς) 17[6] δασείας ἐπὶ πολὺ 19[3] πολὺ πονηρότεροι 3[3] ὕδωρ πλεῖον 3[4] πλέον πάντων μεμίσηκα 28[4] πλείω χρόνον 6[6] πλείους ἡμέρας 30[10] πλείω διδόντα 12[9] πλείω ἢ πέντε 23[5] πλειόνων ἢ τριάκοντα 2[3] πλεῖστα . . . κακῶς λέγειν 28[6] πολλῶν (?) 6[9]
πομπεύειν 21[8]
πομπή 26[2]
πονηρία 28[4] 29[7]
πονηρός 3[3] 29[4·6]
πόπανον 16[10]
ποππύζειν 20[5]
πορεύεσθαι 2[1·8] 4[1] 7[4] 10[8] 13[6] 14[3] 16[3·11·12] 22[9] 24[8·10] 29[7] 30[6·14]
πορίζειν. πορίσασθαι 7[3]
πορνοβοσκεῖν 6[5]
πορνοβοσκός 20[10]
πόρρωθεν 5[2]
Ποσειδῶν. τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ 28[4]
Ποσιδεών 3[5]
πόσος 3[4] 10[3] 14[13] 18[3] πόσου ἦσαν αἱ διφθέραι 4[12] sim. 15[4] 18[2]
ποσοῦν 18[9] 23[6]
πότε 5[2] 13[7] 26[6]
ποτὲ 1[5] 7[7] 12[13] 16[14] τί ποτε 8[11] ποτὲ ⟨δὲ⟩ 9[7]
πότερος plur. 25[3]
ποτήριον 19[9] 23[3]
ποτίζειν (coniect.) 13[9]
πότος 27[2] ἐπὶ τὸν πότον coniect. 20[10]
ποῦ 15[2] 25[4]
ποὺ (alicubi) 11[5] χρήσιμόν που 7[3] κἂν ποῦ κληθῇ 27[5]
πούς 2[7] 4[1]
πρᾶγμα pr.[4] 1[6] 6[7] 7[3] 8[7] 12[5] 13[3]

29[6] (opp. ἀνήρ) 29[5] προχωροῦντος τοῦ πράγματος 3[3] πράγματα μὴ πάρεχε 15[2] τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν (magistratuum) 8[8]
πραγματεύειν 18[9]
πρᾶξις (coni. λόγος) 1[1] 8[1] 13[1] 14[1]
πρᾶος. πράως 1[3]
πράττειν 1[4] 10[10] (καὶ λέγειν) 2[13] τόκον πράττεσθαι 6[9]
πρίασθαι v. ὠνεῖσθαι
πρίν c. inf. 6[7]
πρὸ χρόνου 30[19]
προαιρεῖν (ἐκ τοῦ ταμιείου) 4[6] med. (ταὐτά) 26[7]
προαποστέλλειν 24[10]
προβάλλειν 26[2]
πρόθυμος 12[11]
προίέναι 29[5]
προίξ (*dos*) προῖκα εἰσενεγκαμένῃ 22[10] 28[4] προῖκα (*gratis*) 6[4]
προκόλπιον 6[8] 22[7]
προμανθάνειν 7[5]
προμετωπίδιον 21[7]
προοιμιάζεσθαι pr.[4]
προορᾶν. προϊδόμενος 22[9]
προπέμπειν 5[2] 7[6] (?) 30[19]
*πρὸς τρόπου 30[12] — πρὸς τῷ σταθμῷ ἑστηκώς 9[4] — πρὸς τοὺς ὀνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντεις, πρὸς τοὺς ὀρνιθοσκόπους 16[11] πρὸς ἐμὲ διεξῄει 1[6] πρός τινα λογιζόμενος 24[12] (κακῶς εἰπεῖν) 28[3] (δειλία) 16[1] — πρὸς τὰ ἔτη (*pro aetate*) 2[3] ἐλάττω πρὸς τὰς ξενοδοκίας 23[9]
προσαγγέλλειν (absolute) 2[8]
προσάγειν 12[8] πρὸς τὴν γῆν 25[2] med. 5[5]
προσαγορεύειν 5[2] 15[2]
προσαιρεῖν med. 26[2]
προσανατρίβειν med. 27[6]
προσαπαιτεῖν 30[15]
προσβάλλειν (κριοὺς ταῖς θύραις) 27[9]
προσδιηγεῖσθαι 7[7]
προσδοκία corrupte 23[1]
προσεπιγράφειν 13[10]
προσερυγγάνειν 19[4]
προσέρχεσθαι. προσέρχεται 24[10] v. προσίέναι
προσέχειν (sc. νοῦν) 16[6]
προσήκειν 23[4] παρὰ τὸ προσῆκον 17[1]
προσίέναι 6[7] 11[6] 22[9] (πρὸς τὰ κοινά) 26[5] προσελθών 1[2] 9[8] 11[4] 12[2·4] 13[7·8] 20[3] 23[7] 24[6]
προσιστάναι. προσστὰς 11[8]
προσκαλεῖν 6[7] 25[3] med. 4[10] 9[3]
προσκεῖσθαι. γένη τρόπων τούτοις προσκείμενα pr.[3]
προσκεφάλαιον 2[11] 25[4]
προσκοπεῖν med. 25[4]
προσκυνεῖν 16[5]
προσκύπτειν coni. 2[10]
προσλαλεῖν 7[5] 11[4] 19[4]
προσπατταλοῦν 21[7]
προσπέμπειν (coni.) 30[19]
προσπίπτειν (coni. προσκύπτων) 2[10]
προσποιεῖν. προσποιήσασθαι (*simulare*) 1[4] 23[7] μὴ (sc. ἀκοῦσαι) προσποιεῖσθαι (*dissimulare*) 1[5]
προσποίησις 1[1] 13[1] (coniect.) 23[1]
προσπταίειν 15[8]
πρόσπταισμα (plur. ἐν τοῖς δακτύλοις) 19[3]
προσπτύειν 19[11]
προστατεῖν 29[6]
προστάττειν 1[3] 16[10]
προστιθέναι 17[7] 23[6]
προστρέχειν. προσδραμὼν 25[5] προσδεδράμηκε 8[10]
προσφέρειν 2[3] 25[5]
προσφοιτᾶν 5[7]
προσφορά (*munus nuptiale*) 30[19]
προσωπεῖον 6[3]
πρόσωπον. εἰδεχθὴς ἀπὸ τοῦ προσώπου 28[4] plur. 8[8]
πρότερος 24[6] πρότερον adv. pr.[1] 13[11] μὴ πρότερον . . . ἕως 16[3] — πρῶτος 2[10] 26[6] πρῶτον adv. pr.[5] 25[3] 28[2] πρῶτον μέν . . . εἶτα pr.[4] 3[2] 9[2]
προτρέχειν. προδοαμὼν 2[8]
προχωρεῖν 3[3]
πρύτανις plur. 21[11] (bis)
πτύειν 16[15]
Πυανοψιών 3[5]
πυκνός. πυκνά adv. 16[7] 25[5] 27[14]

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S COLLEGE

πύλη. Ἱερὰς πύλας 14[13]
πύνδαξ 30[11]
πυνθάνεσθαι 7[7] 18[2] 25[2]
πυρέττειν 12[3]
πυρός. οἱ πυροί 3[3]
πυροῦν (*igne probare*) 18[7]
πῶ. οὐ γὰρ σχολάζω πω 18[9]
πώγων 2[3]
πωλεῖν 1[5] (bis) 10[7] 11[4] 15[3] 17[6] 23[7, 9] 24[7]
πῶς (sc. λέγεις) 8[2] καὶ πῶς interpellantis 17[9]
πῶς. διεξιών πως 8[9]

Ῥάδιος 19[2] 20[8]
ῥαφανίς plur. 30[16]
ῥῆσις 15[10] plur. 27[2]
ῥήτωρ 7[7]
ῥιγοῦν. ῥιγοῖ (non ῥιγῷ) 2[10]
ῥίπτειν. ῥίψας 27[5]
Ῥόδος 5[8]
ῥύγχος 4[10]
ῥυπαίνειν pass. 10[14]

Σαβάδιος (sic hic) 16[4] Σαβάζιος (sic illic) 27[8]
σαλπικτής (σαλπιστοῦ V) 25[5]
σαπρός 19[6] 30[8]
σημαίνειν (τὸ κυλιούχιον) 18[4] (τὸ πολεμικόν) 25[5] (bis)
σημεῖον 8[8] σημεῖον δέ 28[4]
Σικελικός (περιστεραί) 5[9]
σίκυος 14[9]
σιτίζειν 20[5]
σιτοδεία 23[5]
σιτοποιός, ἡ 4[7]
σιωπᾶν 2[4] 7[9] (bis) 11[3]
σιωπή. σιωπῇ adv. 22[3]
σκέλος 28[3]
σκέπτεσθαι 1[5] 25[6]
σκευάζειν 20[9]
σκεῦος 10[6]
σκηνή 25[4, 5] (bis) ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν 25[6]
σκίλλα 16[14]
σκολιός 5[9]
σκόροδον 16[14]
σκυθρωπάζειν 14[7]
σκύλαξ 16[14]
σκυτοδέψης 16[6]
σκώπτιεν 2[4] pass. 7[10]
σοβεῖν 25[5] intr. 26[4]
σός. σὸν παρακολουθῆσαι pr.[4]
σοφιστής 5[10]
σπάθη 25[4]
σπένδειν 19[9]
σπεύδειν intr. 11[5] 24[2] (ὅπως καλλιστεύσῃ) 27[8]
σπουδάζειν 21[2]
σπουδή 3[6] κατὰ σπουδήν 1[3]
στάδιον 18[3]
σταθμός 9[4]
στέμμα plur. 10[13] 21[7]
στεφανοῦν 16[10] 21[10] pass. 21[11]
στέφειν. σκορόδῳ ἐστεμμένον 16[14]
στηλίδιον 21[9]
στοά 2[2] 8[12, 14]
στόμα 2[4] 6[10] 16[2] 19[4]
στρατεύειν med. 23[3] 25[3]
στρατηγεῖν 6[9]
στρατηγός 5[7] 13[7]
στρατιώτης 8[4] 28[2] plur.
στρέφειν ἕδραν 27[14]
στρογγύλος 5[9]
στρῶμα plur. 18[4] 19[5] 22[5]
*σύ cum vi additum 1[6] 7[3] 8[7] 17[3] 18[9] 28[3] πόθεν σύ; 8[2] — ὑμεῖς δέχεσθε 21[11]
συγγενικός 19[2]
συγγνώμη 1[2] 15[6]
συγγράφειν pr.[2]
συγκαθῆσθαι 28[5]
συγκρούειν 12[14]
σῦκον. σύκου ὁμοιότερα 5[5]
συκοτραγεῖν 10[8]
συκοφαντεῖν pass. 23[4]
συκοφάντης 26[5]
συλλέγειν (ἔρανον) 22[9]
συλλυπεῖν. συλλυπεῖσθαι 1[2]
συλλαβή (?) 6[7]
συμβαίνειν. σύμβεβηκεν . . . ἔχειν pr.[1]
συμβάλλειν med. (sc. mercedem) 22[6] (τοῖς μειρακίοις intr.) 27[4]
σύμβολον 6[4]
συμπαίζειν 5[5]
συμπρεσβευτής plur. 30[7]
συμπρύτανις. συμπρυτάνεων coniect. 21[11]

συμφέρειν 2[1]
συμφωνεῖν 8[7]
συνάγειν (ad cenam communem) 27[11] 30[18]
συνακολουθεῖν 18[9] 22[10]
συναποδημεῖν 30[17]
συναρκεῖν. *συναρκεῖσθαι* 3[6]
συναρπάζειν 28[3]
συναύξειν (sc. *τὴν ἑορτήν*) 27[11]
συνάχθεσθαι 29[5]
συνδειπνεῖν 7[9] 10[3] 20[10] 24[9]
συνδικάζειν 7[9]
συνδιοικεῖν med. (?) 21[11]
συνεδρεύειν 29[6]
συνεῖναι pr.[3]
συνεπιλαμβάνειν med. 28[4]
συνεπιμελεῖσθαι 26[2]
συνέρχεσθαι coni. 28[3]
συνέχειν. pass. 28[3]
συνήδεσθαι. *συνησθῆναι* 11[6]
συνήθης 11[4]
συνηχεῖν 6[10]
σύνθεσις 8[1]
συνθεωρεῖν pr.[2] 7[9]
συνιέναι 7[3]
συνιέναι. *συνελθόντας* 26[3]
συνιστάναι. *συνεστηκότας* 7[4]
συνοδοιπόρος 23[3]
συντάττειν 24[9.12]
συντερετίζειν 19[10]
συνωνεῖσθαι 2[7]
συρίζειν (vulg. forma pro *συρίττειν*) pass. dub. coniect. 19[6]
συρίττειν 11[3]
συσσιτεῖν 10[3]
σφαιριστήριον 5[9]
σφόδρα ἀποψῶν 30[11] *σφόδρα λεπτόν* 19[7]
σφύζεσθαι (?) 19[6]
σχεδόν 18[7]
σχετλιάζειν 8[9]
σχολάζειν 16[12] 18[9] (bis) 24[5]
σχολή 3[6]
σῴζειν 25[6]
σῶμα 19[1]
Σωσίας 28[2]
Σωσίδημος suppl. 28[2]
Σωσίστρατος 28[2]

Ταινία 22[2]
ταλαίπωρος 8[7.14]
τάλαντον plur. 23[5.6] 28[4]
ταμιεῖον 4[6]
τάξις (*τῶν τρόπων*) pr.[1]
ταράττειν pass. 16[8]
ταραχή coniect. 7[3]
ταριχοπώλιον 6[9]
τάριχος (*τό*) 4[12] *τοὺς ταρίχους* (coni. *τοῦ ταρίχους*) 4[14]
ταχύς. adv. *ταχὺ* 6[2] 10[14] 19[10] *ταχύ γε* 7[3] *ταχέως* 30[20] — *θᾶττον* (*nimis celeriter, temere*) 1[6] *τὴν ταχίστην* 24[13]
**τέ*. *καὶ . . . καὶ . . . δὲ . . . καὶ . . . τε* 2[4]
τελεῖν pass. (*initiari*) 16[12] 27[8]
τελευτᾶν 13[10] 14[7] 21[9] *τετελευτηκότων* (*mortuorum*) 28[6]
τελωνεῖν 6[5]
τεράστιος (?) 19[9]
τερετίζειν 27[15]
τέρπειν 20[10]
τέτταρες 27[7] 30[13]
τετράς plur. 16[10]
τεχνίτης (sc. *Διονύσου*) 23[3]
τήμερον (*σήμερον* A B) 3[4] 4[12]
τηνικάδε (coniect.) 30[6]
Τίβειος 9[3] (Praef. p. xi n. 1)
τιθέναι (*τὰς ψήφους*) 23[6] (bis)
τίκτειν 20[7]
τιμᾶν 15[5] (?) 26[3]
τιμή 21[1]
**τίς* 2[2] (*τρόπος*) pr.[5] (*ἡμέρα*) 3[4] *τί* 8[3] 13[7] 26[5] *τί ποτε* 8[11] *τί* (*cur*) 19[10] *τί γὰρ δήποτε* pr.[1]
**τὶς*. *ποῖός τις* pr.[5] 20[10] *ἀγοραῖός τις* sim. 6[2] 28[4] *ἄλλῳ τινὶ* 1[6] *εἴ τῳ* 4[11]
τίτθη 16[12] 20[5]
τιτραίνειν. *τὸν τετρημένον πίθον* 20[9]
τίτυρος 5[9]
τοιόσδε τις 17[2] 24[1] 28[1] 29[1]
**τοιοῦτός τις* (sequ. *οἷος*) 1[1] 3[2] cet. *τοιοῦτός τις* (seq. *ὥστε*) 2[1] insequentia monstrans: *τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου* 1[6] sim. 26[3] *τὰ τοιαῦτα* 19[4] 30[11] sine articulo: *ὑπομνημάτων τοιούτων, οἷς* pr.[3] ad praecedentia relatum, sine articulo 1[7] 2[3] 26[7] cum articulo 3[6] 28[2] 29[5]

τόκος 6[9] 12[12] τόκον τόκου 10[10] plur. 6[9] 18[5]
τοσοῦτος. τοσούτου ἀποδόσθαι 10[7] τοσαῦτα καὶ προσλαλεῖ 7[5]
τότε 7[7]
τραγηματίζειν med. 11[4]
τράγος 4[5]
τραγῳδεῖν (*recitare*, coniect.) 26[4]
τραγῳδός. νικήσας τοαγῳοοις 22[2]
τράπεζα (*mensa*) 2[10] 9[3.4] 19[11] (*cena*) 30[16] (*m. trapezitae*) 5[7] 23[2]
τραῦμα 25[6]
τραυματίας 25[5]
τραχηλίζειν 27[5]
τρεῖς 6[9] 16[3] 27[7]
τρέπειν. τρέψομαι ἐπὶ τὸν λόγον pr.[4]
τρέφειν 5[9] 6[6] pass. 21[6]
τρέχειν 25[4] (λαμπάδα) 27[4]
τριάκοντα 2[2] 30[13]
τρίβων 22[13]
τριηραρχεῖν 22[5]
τριηραρχία plur. 23[6] 26[6]
τρίοδος plur. 16[5.14]
τριττός (γράμματα) 23[4]
τρίχαλκον 10[6]
τρίχωμα 2[3]
τρόπος (λόγου) 1[6] πρὸς τρόπου 30[12] τάξις τῶν τρόπων pr.[1] ὃν τρόπον pr.[3]
τροχάζειν 14[10]
τυγχάνειν. (ὕπνου) 18[4] τυγχάνει προσκείμενα pr.[3]
τύπος. ὡς τύπῳ λαβεῖν 1[1]
τύχη. τὸ τῆς τύχης 8[9] ἀγαθῇ τύχῃ 14[7]

Ὑβρίζειν pass. 26[3]
ὑγιής 17[6]
ὑγρός. ἐν ὑγρῷ ἡ γλῶττα 7[9]
ὕδωρ 20[9] (*pluvia*) 3[4]
ὕειν 14[12] 17[4.7] 21[3]
υἱός. τῶν υἱῶν 30[14] acc. υἱεῖς pr.[3] 9[5] 30[6] — υἱὸν coniect. 19[2]
Ὑμήττιος (μέλι) 5[8]
ὑπακούειν ⟨παρὰ⟩ τὴν θύραν 4[9] 28[3]
ὕπειξις 25[1]
ὑπέρ *super* (τῆς ὁδοῦ) 16[3] (τῆς τραπέζης) 19[11] *de* (= περί) 28[3] 29[4] bis.[5] — ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν 27[1] ὑπὲρ τὸν καιρόν 10[1]
ὑπερβολή. καθ' ὑπερβολὴν 21[11]
ὑπερημερία 10[10]
ὑπερηφανία 24 tit.[1]
ὑπερήφανος 24[1]
ὑπερτρέχειν coniect. 16[3]
ὕπνος 7[10] 18[4] ὕπνου λαβεῖν 25[5]
*ὑπὸ τοῦ τραύματος (ἀνάπλεως αἵματος) 25[6] ὑπὸ τῆς σπουδῆς 25[4] ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον 25[4] — ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα pr.[1] — τὴν Λακεδαιμονίοις ὑπὸ Λυσάνδρου (sc. μάχην) ? 7[7]
ὑποβάλλειν (med. εἰς τὸ γένος) 19[2]
ὑποδεῖν 10[14]
ὑπόδημα 2[7] plur. 4[1.13] 22[11]
ὑποζύγιον 4[8]
ὑποκορίζεσθαι 26[5]
ὑπολαμβάνειν *opinari* pr.[2.3] 1[6] 2[1.13] 25[5] 29[2]
ὑπόληψις 18[1]
ὑπολύειν. ὑπολυομένους coniect. 10[14]
ὑπομένειν 3[5] 15[9] 27[7] σκωπτόμενος 7[10]
ὑπομιμνήσκειν 7[3] 9[4]
ὑπόμνημα pr.[3]
ὑπομονή 6[1]
ὑποπρίασθαι v. ὑπωνεῖσθαι
ὑποστορνύναι. med. ὑποστόρνυσθαι (ὑποστορέννυσθαι V) 22[5] ὑποστρῶσαι 2[11]
ὑποτιθέναι (*clam in rationem referre*) 30[18] med. (*promittere*) ὑπεθέμην pr.[5]
ὑποχώρημα plur. 20[6]
ὑπωνεῖσθαι. ὑποπρίασθαι 30[12]
ὑστεραῖος. τὴν ὑστεραίαν (sc. ἡμέραν) 9[5]
ὕστερον adv. 5[10] 15[7] 17[4]

Φαίνειν. φαίνεσθαι *apparere* 4[4] ὡς φαίνεται (coniect.) 29[3]
φακῇ 14[11]
φακός plur. 30[18]

*φάναι. φῆσαι 1[4] cet. v. φάσκειν
φανερός. φανερὰ καθιστάναι pr.[5]
φάσκειν 1[5] 4[1] 7[6] 8[6] 10[4] 16[7] 24[2.3.5] 25[2] 29[6]
φειδωλία 10[1]
Φειδώνειος (μέτρον) 30[11]
φέρειν 6[4] 9[6] 17[2] 18[3] 22[7] 25[5] 30[7]
φεύγειν (δίκας) 6[8] 14[3]
φθέγγεσθαι 6[10] 7[2]
φθονεῖν 17[2]
φιλαρχία suppl. 26[1]
φιλεῖν (*osculari*) 2[6] 5[5] ἀπὸ τῆς (?) ψυχῆς 17[3]
φιλέταιρος 29[4]
φιλοπονηρία 29 tit.[1.7]
φιλοπόνηρος 29[1]
φιλοπονία 27[1]
φίλος 2[8] 4[2] 8[2] 14[7] 15[7] 17[2.9] 20[9] 22[9] 24[9] 25[5] 26[6] 30[5.12.19]
φιλοσοφεῖν (*comminisci*) 23[4]
φιλόσοφος 5[10]
φιλοτιμία 22[1]
φοβεῖν. φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου 28[2]
φοβερός compar. 29[2]
φοῖνιξ (?) 10[8]
φορεῖν 4[1] 10[14] 22[11]
φορτίον 30[7]
φράτωρ 30[15]
φρίττειν 16[15]
φυλάττειν 4[10] 29[5] φυλάττεσθαι 1[7]
φυλέτης plur. 25[6]
φύσις (ἀνθρωπίνη) pr.[2] (bis)
φυτεύειν 2[12]
φωνή (μεγάλη) 4[1] 6[7.10] plur. (*verba*) 1[7]

χάρις 9[8] χάριν ὀφείλειν 17[9]
χειμών 14[9]
χείρ plur. 5[2] 6[8] 16[2] 19[10] 25[6]
χειρίζειν 30[15]
χειροτονεῖν pass. 24[5]
χελιδών. χελιδόνων λαλίστερος 7[9]
χθές 2[2] 3[4]
χιτωνίσκος 19[7] 25[2]
χολή 20[6]
χολίκιον 9[4]
χορός (κωμικός) 6[3] plur. coniect. 27[15]
χρᾶν (*mutuum dare*) aor. χρῆσαι 4[11] 9[7] 18[7] med. (*mutuum sumere*) χρησάμενος 30[10] v. κιχράναι, χρηννύναι, χρηννύειν
χρέος 30[13]
χρῆμα plur. 23[2]
χρηματίζειν 7[4]
χρῆναι. χρὴ ποιεῖν 16[6]
χρηννύναι (i. e. χρᾶν *mutuum dare*) 5[10]
χρηννύειν (= χρηννύναι) 10[13]
χρῆσθαι pr.[3] (bis) 1[6] 19[6] 26[3] 29[2] 30[17]
χρήσιμος 7[3] 9[4]
χρηστός 2[6.10] 5[6] 13[10] 29[3] (ter).[7]
χρίεσθαι coniect. 19[6]
χρῖσμα 5[6]
χρόνος. ἐκ πολλοῦ χρόνου pr.[2] πολὺν χρόνον 15[9] 25[4] πλείω χρόνον 6[6] πρὸ χρόνου τινὸς 30[19]
χρυσίον 23[8]
χρώς. ἐν χρῷ κειρομένους 10[14]
χύτρα 16[5] 14[11]
χωρίον 4[10]
χωρὶς τούτων 17[9]

Χαλεπός 3[4] 11[1] χαλεπὸν . . . ἐστι σιωπᾶν 7[9]
χαλκεῖον plur. 9[8]
χαλκός 30[15]
χαλκοῦς (*aheneus*) 21[6.10]—(*nummus*) 6[4] plur. 28[4] 30[9]
χαμαὶ 10[8]
χαρακτήρ. ἠθικοὶ χ. tit. operis Theophr. cf. Praef. p. v
χαρίζεσθαι 2[13] 24[13]

Ψεύδεσθαι 8[11]
ψευδής 8[1]
ψευδολογία plur. 8[15]
ψῆφος 14[2] plur. 23[6] 24[12] λαβὼν πάσας τὰς ψήφους 17[8]
ψυχή 14[1] 25[1] 28[1] ἡ ψυχή (i. e. mulier) 28[2] ἀπὸ τῆς (?) ψυχῆς . . . φιλεῖς 17[3]
ψυχρός 20[9] [20[9]] ψυχρῷ λοῦσθαι 25[4] σκώψαντι ψυχρῶς 2[4]

Ὦ παλαίπωρος 8[9]
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι 21[11] coniect.
ὦ μάμμη 20[7] ὦ παιδάριον 30[8]
ὠδίνειν 20[7]
ὠθεῖν (τὸ ἱμάτιον εἰς τὸ στόμα) 2[4] [ὥσαντι] 15[6]
Ὠιδεῖον 3[4] (?) 26[4]
ὠνεῖσθαι 15[4] 30[12] πρίασθαι 2[6] 10[4·7] 17[6] 18[2] 21[4] 22[10] 30[8] ἐώνημαι 17[6] ἐωνημένος 9[6]
ὠνητής 12[9]
ὠνητιᾶν 23[7]
ὡς (*quemadmodum*) ὡς ἀποβλέπουσι 2[2] ὡς (Cichorius ὅπως) αὐτῷ εἶχε 23[3] — exclamantis vel admirantis: 2[10] (bis) 7[3] 29[3] — narrantis (i.q. ὅτι) 3[3] 7[9] 21[11] 23[2] in citandis verbis 26[5] — c. infin. ὡς τύπῳ λαβεῖν sim. 1[1] 5[1] 14[1] (i.q. ὥστε) 6[10] — cum partic. 17[8·9] 19[9] 25[4·6] 28[2] ὡς δὴ οὐ δυνάμενος 2[4] ὡς ἂν . . . ἐπισταμένου 27[13] — cum praepos. ⟨ἀναστὰς⟩ ὡς ἐπὶ θάκου 14[5]
ὥσπερ pr.[5]
ὥστε c. inf. 2[1] 4[4] 7[3·8] 19[3] [20[9]]

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth; prices in square brackets.

August, 1914

OXFORD: AT THE CLARENDON PRESS
LONDON: HUMPHREY MILFORD
OXFORD UNIVERSITY PRESS, AMEN CORNER, E.C.

Crown 8vo. Prices in cloth (A), interleaved (B), on India paper (C)
Uncut copies in paper covers at 6d. less (1s. for those priced at 6s. or above in cloth)

Greek

	A	B	C
Aeschylus. A. Sidgwick	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Antoninus. J. H. Leopold	3s.	5s. 6d.	4s.
Apollonius Rhodius. R. C. Seaton	3s.	5s. 6d.	4s.
Aristophanes. F. W. Hall, W. M. Geldart			8s. 6d.
I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut. fr.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Aristotle. I. Bywater. De Arte Poetica	2s.	4s. 6d.	
Ethica. (Quarto writing-paper, 10s. 6d.)	4s.	8s.	5s.
Bucolici Graeci. U. v. Wilamowitz-Moellendorff.	3s.	7s.	4s.
Demosthenes. S. H. Butcher			12s. 6d.
I. Orationes I–XIX	4s. 6d.	8s. 6d.	
II. i. Orationes XX–XXVI	3s. 6d.	7s. 6d.	
Euripides. G. G. A. Murray			12s. 6d.
I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec.	3s. 6d.	7s. 6d.	9s.
II. Suppl., Here., Ion, Tro., El., I. T.	3s. 6d.	7s. 6d.	
III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et Cratippi fragmentis. B. P. Grenfell, A. S. Hunt	4s. 6d.	8s. 6d.	
Herodotus. K. Hude. I (Books I–IV)	4s. 6d.	10s.	12s. 6d.
II (Books V–IX)	4s. 6d.	10s.	
Homer. I–II. Iliad. D. B. Monro, T. W. Allen. I–XII	3s.	5s. 6d.	7s.
Books XIII–XXIV	3s.	5s. 6d.	
III–IV. Odyssey. T. W. Allen. Books I–XII	3s.	5s. 6d.	6s.
Books XIII–XXIV	3s.	5s. 6d.	
V. Hymns, etc. T. W. Allen	4s. 6d.	8s. 6d.	5s.
Hyperides. F. G. Kenyon	3s. 6d.	6s.	
Longinus. A. O. Prickard	2s. 6d.	5s.	
Lysias. K. Hude	3s. 6d.	7s.	4s. 6d.
Plato. J. Burnet. (India Paper I–III, 20s. IV–V, 18s.)			
I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.	6s.	12s.	7s.
II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.	6s.	12s.	7s.
III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., Men.; Hp., Ma. et Min., Io, Mnx.	6s.	12s.	7s.
IV. Clit., Rep., Tim., Critias	7s.	14s.	8s. 6d.
Republic separately (4to with margin, 10s. 6d.)	6s.	12s.	
Clit., Tim., Crit., paper covers, 2s.			
V. Part i. Minos, Leges I–VIII	8s.	16s.	10s. 6d.
Part ii. Leges IX–XII, Ep., Epp., Def., Spuria			
Separately: Tetr. i; Ap. and Men.; Tetr. v, paper covers, 2s. each. Tetr. vi	4s.		
Theophrasti Characteres. H. Diels	3s. 6d.	6s.	
Thucydides. H. Stuart Jones. Bks. I–IV; V–VIII each	3s. 6d.	7s. 6d.	[together 8s. 6d.
Tragicorum Fragmenta Papyracea. A. S. Hunt	3s.	5s. 6d.	
Xenophon. E. C. Marchant. I–III			12s. 6d.
I. Historia Graeca and III. Anabasis each	3s.	7s.	
II. Libri Socratici and IV. Institutio Cyri each	3s. 6d.	7s. 6d.	

The Oxford Greek Testament. The Revisers' Text, with app. crit. by A. Souter (Quarto writing-paper, 8s. 6d. net). Not sold in paper covers — 3s. net — 4s. net.

Latin

	A	B	C
Asconius. A. C. Clark	3s. 6d.	6s.	
Caesar, Commentarii. R. L. A. Du Pontet			7s.
Bellum Gallicum	2s. 6d.	6s.	
Bellum Civile	3s.	7s.	
Catullus. R. Ellis	2s. 6d.	5s.	
With Tibullus and Propertius			8s. 6d.
Cicero, Epistulae. L. C. Purser			21s.
I. ad Fam.	6s.	12s.	
II. ad Att., Pars i (1–8), Pars ii (9–16)	each 4s. 6d.	8s. 6d.	
III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragm.	3s.	5s. 6d.	
Orationes. A. C. Clark and W. Peterson.			
Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. Clark	3s.	7s.	18s. 6d.
Pro Milone, Caesarianae, Philippicae. Clark	3s.	7s.	
Verrinae. Peterson	4s.	8s.	
Quinct., Rosc. Com., Caec., Leg. Agr., Rab. Perduell., Flacc., Pis., Rab. Post. Clark	3s.	7s.	16s.
Post Reditum, De Domo, Har. Resp., Sest., Vat., Prov. Cons., Balb. Peterson	3s.	7s.	
Tull., Font., Sull., Arch., Planc., Scaur. Clark	2s. 6d.	5s.	
Rhetorica. A. S. Wilkins			7s. 6d.
I. De Oratore	3s.	7s.	
II. Brutus, etc.	3s. 6d.	7s. 6d.	
Horace. E. C. Wickham. Ed. 2. H. W. Garrod	3s.	5s. 6d.	4s. 6d.
Isidori Etymologiae. W. M. Lindsay. Two vols.	20s.	32s.	25s.
Livy. Bks. 1–5. R. S. Conway and C. F. Walters	4s.		5s. 6d.
Lucretius. C. Bailey	3s.	5s. 6d.	4s.
Martial. W. M. Lindsay	6s.	12s.	7s. 6d.
Nepos. E. O. Winstedt	2s.	4s. 6d.	
Ovid. S. G. Owen. Tristia, Epistulae ex Ponto			[Immediately.
Persius and Juvenal. S. G. Owen	3s.	5s. 6d.	4s.
Plautus. W. M. Lindsay. I. Amph.—Merc.	6s.	13s. 6d.	16s.
II. Miles—fragm.	6s.	13s. 6d.	
Propertius. J. S. Phillimore. (I. P. with Catullus)	3s.	5s. 6d.	
Statius			10s. 6d.
Silvae. J. S. Phillimore	3s. 6d.	6s.	
Thebais and Achilleis. H. W. Garrod	6s.	12s.	
Tacitus			15s.
Annales. C. D. Fisher	6s.	12s.	7s.
Historiae. C. D. Fisher	4s.	7s. 6d.	5s. 6d.
Opera Minora. H. Furneaux	2s.	4s. 6d.	
Terence. R. Y. Tyrrell	3s. 6d.	7s. 6d.	5s.
Tibullus. J. P. Postgate. (India Paper, see Catullus)	2s.	4s. 6d.	
Vergil. Sir Arthur Hirtzel	3s. 6d.	8s. 6d.	4s. 6d.
Appendix Vergiliana. R. Ellis	4s.	7s.	

Nouum Testamentum Latine, secundum Editionem Sancti Hieronymi. Recensuit I. Wordsworth, Episcopus Sarisburiensis; in operis societatem adsumto H. I. White. Editio Minor. Edited by H. J. White. With select apparatus criticus and marginal references. 2s. net; on Oxford India paper, 3s. net.

Dec 9/38
Jan 6/43
Dec 6/47
MA

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
10 ELMSLEY PLACE
TORONTO 5, CANADA.
7065